

พระเจ้า

พระองค์มีอยู่จริงไหม?

เมซ แม็คคอนเนลล์

หนังสือชุดเรียบเรียงโดย เมซ แม็คคอนเนลล์

หลายคนคิดว่าความเชื่อของคริสเตียนไม่เกี่ยวข้องกับอะไรกับชีวิตของพวกเขา แต่ถ้าพระเจ้ามีอยู่จริงล่ะ? ความจริงนี้จะเปลี่ยนแปลงทุกสิ่งทุกอย่าง หนังสือ *พระเจ้า – พระองค์มีอยู่จริงไหม?* เป็นการอธิบายชัดเจนเกี่ยวกับสิ่งที่พระเจ้ากล่าวถึงพระองค์โดยไม่ได้ขัดกับใคร นี่เป็นโอกาสดีที่จะคิดถึงคำถามที่สำคัญที่สุดของมนุษย์ทุกคนว่า พระเจ้ามีอยู่จริงหรือ? พระองค์มีลักษณะอย่างไร? และพระเจ้าเกี่ยวข้องกับอะไรกับฉัน?

ทิม เชสเตอร์

ศิษยาภิบาลคริสตจักรเกรซ, เมืองโบรอนบริช,
ครูสอนพิเศษที่สถาบันการศึกษา Acts 29 Oak Hill Academy
และเป็นผู้เขียนหนังสือมากกว่า 30 เล่ม

ผมอาจเป็นคนสุดท้ายที่พูดว่า เราต้องการเครื่องมือในการประกาศข่าวประเสริฐเพิ่มท่ามกลางเครื่องมือมากมายที่เรามีอยู่แล้ว แต่ความคิดนี้ก็เกิดขึ้นก่อนที่ผมจะได้อ่านหนังสือ *พระเจ้า – พระองค์มีอยู่จริงไหม?* เล่มแรกของ เมซ แม็คคอนเนลล์ ที่เป็นคำถามพื้นฐานง่ายๆ และเข้าถึงผู้คนที่กำลังต้องการคำตอบเกี่ยวกับพระเจ้า ความจริง และเป็นคำสอนถูกต้องไปตามหลักพระคัมภีร์ มีความหมายที่ชัดเจนของการรู้จักพระเยซูที่แท้จริง และการดำเนินชีวิตกับพระองค์ เมซมีหัวใจของศิษยาภิบาลที่อ่อนโยน และมีภาระใจกับคนจนในเมืองที่ล้นหลามมาจากทุกที่ หนังสือเล่มนี้มีความชัดเจนและได้รับความช่วยเหลือจากหนึ่งในนักคิดที่มีความรอบคอบและฉลาดที่สุดคนหนึ่งที่มีความเมตตาต่อคนจนในยุคสมัยของเรา

ไบรอัน คอฟท์

ศิษยาภิบาลอาวุโส, คริสตจักรอเบิร์นเดลแบ็บติสต์,
เมืองลุยส์วิลล์, รัฐเคนทักกี, เพื่อนผู้รับใช้อาวุโส,
ศูนย์ฟื้นฟูคริสตจักร, พระคริสตธรรม The Southern Baptist
Theological Seminary, เมืองลุยส์วิลล์, รัฐเคนทักกี

ชีวิตที่มุ่งมั่นติดตามพระเยซูนั้นไม่ใช่เรื่องง่าย ดังนั้น เราจึงต้องการความช่วยเหลือทั้งหมดที่เราสามารถทำได้! ผมรู้สึกขอบคุณสำหรับแหล่งข้อมูลเช่นนี้ ในหนังสือ พระเจ้า – พระองค์มีอยู่จริงไหม? เมซ แม็คคอนเนลล์จัดการกับคำถามที่ยากแต่เป็นศูนย์กลางเกี่ยวกับศาสนศาสตร์ของคริสเตียนด้วยวิธีที่เข้าถึงได้ ใช้ได้จริง และเป็นส่วนตัว

จาเร็ด วิลสัน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์พันธกิจอภิบาล, วิทยาลัยสเปอร์เจียน,

ผู้เขียนหนังสือมากมาย

หนังสือเล่มเล็ก ๆ สำหรับผู้ที่มีคำถามสำคัญในชีวิต...โดยเฉพาะคนที่ไม่รู้เกี่ยวกับพระเยซู!

ได แองคีย์

Cheeky git และ gospel ninja!

(... และเป็นศิษยาภิบาลคริสตจักรฮิลซิด์,

พอนต์นิววินิด์, ราชนรัฐเวลส์)

หนังสือ พระเจ้า – พระองค์มีอยู่จริงไหม? เป็นเครื่องมือที่ใช้ได้จริงในการสร้างสาวกผู้เชื่อขั้นพื้นฐานของความเชื่อคริสเตียน ทั้งคริสเตียนใหม่และคริสเตียนที่เติบโตแล้วจะพบว่าหนังสือของเมซมีประโยชน์ในการทำความเข้าใจคำถามพื้นฐานบางข้อที่พวกเราส่วนใหญ่มี คำแนะนำของผมคือ ขอให้หยิบหนังสือเล่มนี้ไปอ่านพร้อมกับผู้เชื่อสองสามคนด้วยกัน

ร็อบบี้ กัลลาดี

ศิษยาภิบาลอาวุโส, คริสตจักรลองฮอลโลแบ็ติสต์,

เมืองเฮนเดอร์สันวิลล์, รัฐเทนเนสซี

เมซ แม็คคอนเนลล์ได้ให้แผนที่ถนนที่สวยงามและสัมพันธ์กันกับเรา
เพื่ออธิบายคำถามที่สำคัญที่สุดที่หลายคนมี หนังสือ พระเจ้า – พระองค์
มีอยู่จริงไหม? เชื่อมโยงจุดต่างๆ ระหว่างความสงสัยของเรากับพระเจ้า
เป็นประสบการณ์ในการอ่านที่ดีมาก

อัลเบิร์ต เท็ต

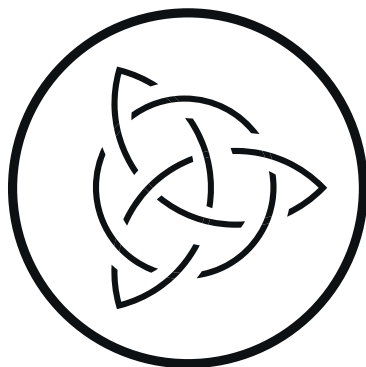
ผู้ก่อตั้งและผู้นำศิษยาภิบาล Fellowship Monrovia,

เมืองมันโรเวีย, รัฐแคลิฟอร์เนีย

และผู้มีส่วนร่วมในจดหมายถึงคูกเบอรัมิงแฮม:

A Response to the Words and Dreams

ของ ดร. มาร์ติน ลูเธอร์ คิง จูเนียร์.

พระเจ้า

พระองค์มีอยู่จริงไหม?

GOD: IS HE OUT THERE?

เมซ แม็คคอนเนลล์

MEZ M^cCONNELL

หนังสือชุดเรียบเรียงโดย เมซ แม็คคอนเนลล์

พระเจ้า: พระองค์มีอยู่จริงไหม? eBook

God: Is He Out There? eBook

© 2024 โดย เกรซบรรณสาร (Grace Bannasan)

สงวนลิขสิทธิ์. ห้ามนำส่วนใดส่วนหนึ่งของหนังสือเล่มนี้ไปใช้หรือทำซ้ำในลักษณะใดๆ โดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษร ยกเว้นในกรณีของใบเสนอราคาสั้นๆ ที่รวมอยู่ในบทความและบทวิจารณ์สำคัญ ส่งคำขอของคุณไปยังผู้จัดพิมพ์ตามที่อยู่ต่อไปนี้:

All rights reserved. No part of this book may be used or reproduced in any manner whatsoever without written permission except in the case of brief quotations embodied in critical articles and reviews. Direct your request to the publisher at the following address:

เกรซบรรณสาร

Grace Bannasan

บ้านเลขที่ 10 หมู่ 1

ต.ตลาดใหญ่ อ.ดอยสะเก็ด

จ.เชียงใหม่ 50220

โทรศัพท์ 098-757-3257

gracebannasan@gmail.com

hisbygrace@me.com

www.gracebannasan.com

พิมพ์ในประเทศไทย

Printed in Thailand.

พระคัมภีร์ทั้งหมดคัดลอกมาจากพระคัมภีร์ไทยฉบับมาตรฐาน THSV11 เว้นแต่ระบุเป็นอย่างอื่น
Unless otherwise indicated, all scriptures taken from the THSV11

จัดพิมพ์โดย เกรซ บรรณสาร/Grace Bannasaan

โครงการภายใต้มูลนิธิมหกิจพระคุณของแบปติสตาในประเทศไทย

เผยแพร่ครั้งแรกเป็นภาษาอังกฤษภายใต้ชื่อ God: Is He Out There? หนังสือเล่มนี้ได้รับการตีพิมพ์ครั้งแรกในสหรัฐอเมริกาโดย Christian Focus Publication. © 2019 by เมซ แม็คคอนเนลล์. แปลโดยได้รับอนุญาต.

ผู้แปล: บงกช สวัสดิ์สาย (Translator: Bongkot Sawatsai)

ตรวจสอบโดย: ชนะศักดิ์ แซ่จ๊ะ (Editor Chanasak Saeja)

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ

National Library of Thailand Cataloging in Publication Data

แม็คคอนเนลล์, เมซ.

พระเจ้า: พระองค์มีอยู่จริงไหม?— เชียงใหม่ : มูลนิธิมหกิจพระคุณของแบปติสตาในประเทศไทย, 2567.
127 หน้า.— (หนังสือชุดก้าวแรก).

1. พระเจ้า. I. บงกช สวัสดิ์สาย, ผู้แปล. II. ชื่อเรื่อง.

231

ISBN (eBook) 978-616-94422-9-5

10 ม.1 ต.ตลาดใหญ่ อ.ดอยสะเก็ด จ.เชียงใหม่ 50220
10 Moo 1, TaladYai, Doi Saket, Chiang Mai 50220
โทร 098-757-3257 gracebannasan@gmail.com
www.GraceBannasan.com

สารบัญ

คำนำ	9
บทที่ 1	
ถ้าพระเจ้ามีอยู่จริง จงพิสูจน์สิ! ตอนที่ 1	13
บทที่ 2	
ถ้าพระเจ้ามีอยู่จริง จงพิสูจน์สิ! ตอนที่ 2	31
บทที่ 3	
ถ้าพระเจ้ามีอยู่จริง พระองค์มีลักษณะอย่างไร? ตอนที่ 1	47
บทที่ 4	
ถ้าพระเจ้ามีอยู่จริง พระองค์มีลักษณะอย่างไร? ตอนที่ 2	59
บทที่ 5	
ถ้าพระเจ้ามีอยู่จริง มันเกี่ยวอะไรกับฉัน?	73
บทที่ 6	
ถ้าพระเจ้ามีอยู่จริง เกิดอะไรขึ้นกับโลกของเรา?	83
บทที่ 7	
ถ้าพระเจ้ามีอยู่จริง แล้วพระเยซูเกี่ยวอะไรด้วย?	103
บทที่ 8	
ถ้าทั้งหมดนี้เป็นความจริง แล้วยังไงต่อล่ะ?	115

คำนำ

หนังสือชุดก้าวแรกนี้จะช่วยจัดเตรียมผู้ที่ไม่ได้มีภูมิหลังจากคริสตจักรให้พร้อมเพื่อเดินก้าวแรกในการติดตามพระเยซู เราเรียกหนังสือชุดนี้ว่า ‘เส้นทางสู่การรับใช้’ เพราะเราเชื่อว่าคริสเตียนทุกคนควรมีความพร้อมที่จะถวายการรับใช้แด่พระคริสต์ และคริสตจักรของพระองค์ ไม่ว่าภูมิหลังหรือประสบการณ์ชีวิตของคุณจะเป็นอย่างไรก็ตาม

ถ้าคุณเป็นผู้นำคริสตจักรที่กำลังทำพันธกิจอยู่ในพื้นที่ที่ยากลำบาก ขอให้ใช้หนังสือเหล่านี้เป็นเครื่องมือในการช่วยพัฒนาการเติบโตของคนที่ไม่คุ้นเคยกับหลักคำสอนของพระเยซูในการเป็นสาวกใหม่ หนังสือเหล่านี้จะช่วยเตรียมพวกเขาให้เติบโตขึ้นในด้านอุปนิสัย ความรู้ และการกระทำ หรือถ้าคุณเองยังใหม่กับความเชื่อคริสเตียน ยังคงพยายามทำความเข้าใจว่าคริสเตียนคืออะไร หรือพระคัมภีร์กล่าวไว้อย่างไรจริงๆ นี่จะเป็นคู่มือที่เข้าใจง่ายในขณะที่คุณเดินก้าวแรกในฐานะคนหนึ่งติดตามพระเยซู

การใช้หนังสือเหล่านี้มีหลากหลายวิธี

- สามารถใช้โดยบุคคลที่ต้องการอ่านเพียงเนื้อหาและตอบคำถามด้วยตัวเอง
- สามารถใช้ในลักษณะตัวต่อตัวโดยที่คนสองคนอ่านเนื้อหาขึ้นมาก่อนที่จะพบกันแล้วจึงอภิปรายคำถามด้วยกัน

- สามารถใช้ในลักษณะเป็นกลุ่มโดยผู้นำกลุ่มจะนำเสนอเนื้อหาเป็นการบรรยายและหยุดเป็นช่วงๆ เพื่อการอภิปรายกลุ่ม

ลักษณะรูปแบบของคุณจะเป็นตัวกำหนดวิธีการใช้แหล่งข้อมูลนี้ให้เกิดผลดีที่สุด

คำศัพท์สำคัญ:

ในขณะที่คุณศึกษาผ่านหัวข้อต่างๆ คุณจะพบกับสัญลักษณ์ดังต่อไปนี้...

เต๋ – ในตอนต้นของแต่ละบทคุณจะได้พบกับเต๋และได้ฟังเรื่องราวชีวิตของเขา รวมถึงสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นกับเขาอยู่ เราอยากให้คุณนำสิ่งที่ได้เรียนรู้จากพระคัมภีร์มาใช้เพื่อสร้างความแตกต่างจากสิ่งที่ได้เห็นในชีวิตของเต๋ ดังนั้น เมื่อใดก็ตามที่คุณเห็นสัญลักษณ์นี้ คุณก็จะได้ยินเรื่องราวชีวิตของเต๋มากขึ้น

ภาพประกอบ – ในส่วนนี้จะช่วยให้เราเข้าใจประเด็นที่ต้องการสื่อผ่านทางตัวอย่างและสถานการณ์ในชีวิตจริง

หยุดก่อน – เมื่อเรามาถึงประเด็นสำคัญหรือประเด็นที่ยาก เราจะขอให้คุณหยุดและใช้เวลาคิดหรือพูดคุยถึงสิ่งที่เราเพิ่งได้เรียนรู้ไป สัญลักษณ์นี้อาจจะเป็นการตอบคำถามหรืออาจได้ฟังเรื่องราวชีวิตของเต๋มากขึ้น

ข้อพระคัมภีร์สำคัญ – พระคัมภีร์ไบเบิลเป็นพระคำของพระเจ้าสำหรับพวกเรา ด้วยเหตุนี้พระคัมภีร์จึงเป็นคำตรัสสุดท้ายเกี่ยวกับทุกสิ่งทุกอย่างที่เราจำเป็นต้องเชื่อและวิธีการประพฤติปฏิบัติของเรา เพราะฉะนั้น เราจึงต้องการอ่านพระคัมภีร์เป็นลำดับแรกอย่างระมัดระวัง ดังนั้น เมื่อใดก็ตามที่คุณเห็นสัญลักษณ์นี้ คุณจะต้องอ่านหรือฟังข้อพระคัมภีร์ตอนเหล่านี้สามครั้งด้วยกัน หากคนที่คุณกำลังอ่านพระคัมภีร์อยู่ด้วยนั้นไม่ได้ติดขัดอะไรให้พวกเขาอ่านอย่างน้อยหนึ่งครั้ง

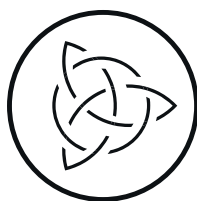
ข้อพระคัมภีร์ท่องจำ – ในตอนท้ายของแต่ละบท เราจะแนะนำข้อพระคัมภีร์สำหรับการท่องจำ เราพบว่าการท่องจำพระคัมภีร์นั้นมีประสิทธิภาพอย่างมากในสภาพแวดล้อมของเรา พระคัมภีร์ข้อหนึ่ง (หรือหลายข้อ) จะเกี่ยวข้องโดยตรงกับสิ่งที่เราได้พูดถึงในบทนั้น

สรุป – นอกจากนี้ ในตอนท้ายของแต่ละบทเราจะมีสรุปเนื้อหาสั้นๆ ของบทนั้นไว้ด้วย หากคุณกำลังศึกษาหนังสือเหล่านี้ร่วมกับคนอื่น บางทีสรุปนี้อาจเป็นประโยชน์ในการทบทวนเมื่อกลับไปดูในสัปดาห์ที่ผ่านมา

ประเด็นสำคัญ คืออะไร?

พระเจ้ามีอยู่จริง และ
พระองค์ได้พิสดาร
แล้วโดยการ
ทรงสร้าง
แผ่นดินโลกและ
เผ่าพันธุ์มนุษย์

1. ถ้าพระเจ้ามีอยู่จริง

จงพิสูจน์สิ! (ตอนที่ 1)

เต๋า

วันหนึ่งเต๋าเดินโซเซลากเท้าเข้าไปในอาคารคริสตจักร ดูเหมือนขาของเขาไม่มั่นคงเท่าไรนัก ชายร่างใหญ่ทรงพลังพิมพ์บางอย่างเกี่ยวกับพระเจ้าและคริสตจักร จากนั้นก็ทรุดตัวนั่งลงบนเก้าอี้ตัวหนึ่ง หลังจากพูดชมชู้เล็กน้อย คุณก็พบว่าเขาอายุ 30 กลางๆ และมาจากภูมิหลังของคาทอลิก เขาอ้างว่าการพูดอ้อแอ้ฟังไม่รู้เรื่องของเขาเป็นผลข้างเคียงจากยาที่หมอสั่ง แต่ดูจากอาการแล้วคุณสงสัยว่าเขามีการใช้ยาเสพติดจากข้างถนนมากเสียกว่า

ปรากฏว่าเขาเคยได้ยินเกี่ยวกับคริสตจักรจากเพื่อน และต้องการความช่วยเหลือเพื่อจัดการชีวิตของเขา แม้เขาจะรู้ว่ากำลังหมายถึงอะไรอยู่ก็ตาม โดยการถามคำถามสองสามข้อ คุณก็พบว่าเขาเป็นคนเคร่งศาสนาด้วยการเชื่อในพระเจ้าว่าเป็นอะไรบางอย่าง แต่เขาแค่ไม่รู้ว่าเป็นอะไร ในความคิดของเต๋า ถ้าพระเจ้ามีอยู่จริง พระองค์คงไม่สนใจคนแบบเขาอย่างแน่นอน เต๋าไม่มีความรู้เกี่ยวกับพระคัมภีร์เลย และเขาคิดว่าคริสตจักร

เป็นที่ของหญิงชราและคนหนุ่มสาวไฮโซเท่านั้น แต่เขามาที่นี่ เพราะเขารู้สึกหมดหวังที่จะเปลี่ยนแปลงชีวิต และอีกอย่าง นี่เป็นทางเลือกสุดท้ายแล้ว

เมื่อไม่นานมานี้ชีวิตของเขาถดถอยลงอย่างรวดเร็ว เพื่อนสนิทคนหนึ่งของเขาเสียชีวิตจากการใช้ยาเกินขนาด และเขารู้สึกว่า อากาศยากเย็นเริ่มที่จะควบคุมไม่ได้แล้ว เขาเริ่มสงสัยเกี่ยวกับจุดหมายของชีวิตมากขึ้น เราเกิดมาทำไม? ทุกสิ่งทุกอย่างสำคัญอย่างไร? ทั้งหมดนี้มีความหมายหรือไม่? เขาเต็มไปด้วยความสงสัย ความกลัว ความโกรธ และคำถามมากมาย

เราจะเริ่มต้นกับคำถามไหนดี?

เรามีคำถามหลายข้อที่สำคัญมาก

เราเกิดมาทำไม?

เรากำลังทำอะไรอยู่ในโลกใบนี้?

จุดประสงค์ของทุกสิ่งทุกอย่างนี่คืออะไร?

คำถามเหล่านี้มีความสำคัญมากในยุคสมัยของเรา อันที่จริงคำถามเหล่านี้ยังเป็นคำถามที่สำคัญมากในประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติ เราต่างต้องการค้นหาความหมายของชีวิต – ไม่ว่าเราจะมาคริสตจักรและเชื่อในพระเจ้าหรือไม่ก็ตาม เราต้องการให้ชีวิตมีความหมายบางอย่าง เราต้องการที่จะคิดว่า ทุกสิ่งทุกอย่างนั้นล้วนมีความสำคัญบางอย่าง

แท้จริงแล้วเราเป็นใครกันแน่?

เราทุกคนสำคัญอย่างไร?

แน่นอนว่าพวกเราส่วนใหญ่ (เช่นเดียวกับเต๋า) ค่อนข้างมั่นใจว่า พระคัมภีร์ไบเบิลและคริสตจักรไม่สามารถช่วยเหลืออะไรได้มากในเรื่องเหล่านี้

แต่เต๋า (เช่นเดียวกับคนส่วนใหญ่) อาจคิดผิด

ภาพประกอบ

ผมเล่นเกมกับลูกสาวทั้งสองของผมทุกปีในวันเกิดของพวกเขา และในวันคริสต์มาสด้วย เช่นเดียวกับเด็กทั่วไป พวกเขาชื่นชอบการรับของขวัญและเปิดของขวัญเป็นพิเศษ พวกเขาจะพยายามอย่างมากเพื่อที่จะรู้ว่าของขวัญที่ภรรยาและผมซื้อให้พวกเขานั้นคืออะไรอย่างอดทนรอไม่ได้ พวกเขาจะพยายามทุกวิถีทางและใช้เล่ห์เหลี่ยมทุกอย่างเพื่อจะได้รู้ก่อนว่าอะไรอยู่ในกล่องของขวัญนั้น คนหนึ่งจะทำที่เป็นฝ่ายเดียวกับผม หลังจากนั้นก็จะถามว่าผมซื้ออะไรมาให้อีกคนหนึ่งโดยสัญญาว่า ‘หนูจะเก็บมันเป็นความลับค่ะ พ่อเชื่อใจหนูได้ หนูจะไม่บอกใครเลยจริงๆ ค่ะ’ แต่ผมก็จะปฏิเสธตลอด และบอกให้พวกเขา รอ แล้วพวกเขาก็จะร้องเสียงดังด้วยความหงุดหงิดทันที พวกเขาอยากจะได้รู้ พวกเขา ต้องการ ที่จะรู้ แต่ผมก็จะไม่ยอมบอกและปิดปากไว้สนิทจนกว่าวันนั้นจะมาถึง เพื่อที่พวกเขาจะสามารถค้นพบได้ด้วยตัวเองว่าของขวัญคืออะไร แต่นั่นไม่ได้หยุดพวกเขาให้ลองใช้วิธีอื่น ซึ่งถ้าพวกเขายังไม่สามารถทำให้ผมบอกได้ พวกเขาก็จะเริ่มพยายามเดา พวกเขาจะ

เขย่ากล่องและตะโกนเสียงดังพูดชื่อสิ่งของเป็นร้อย ๆ ครั้ง และหวังว่าจะได้คำใบ้จากท่าทีของผม บางครั้งพวกเขาก็หลอกตัวเองด้วยว่า เมื่อพวกเขาเปิดออกมาก็จะได้เจอกับของขวัญชนิดพิเศษแบบที่คาดไว้ แต่เมื่อเปิดออกมาแล้วกลับเป็นสิ่งที่แตกต่างออกไปวิธีเดียวเท่านั้นที่พวกเขาจะสามารถรู้ได้อย่างแท้จริงเกี่ยวกับสิ่งที่อยู่ภายในกล่องที่ถูกห่อด้วยกระดาษนั่นก็คือ การแกะมันออกและเปิดเผยสิ่งที่อยู่ในนั้น นั่นแหละคือตอนที่พวกเขาได้รู้อย่างแน่ชัดว่าของขวัญของพวกเขาคืออะไรในท้ายที่สุด เกือบทุกครั้งที่มันไม่ได้เป็นไปตามอย่างที่พวกเขาหวังไว้ และพวกเขามักจะหนีไปไกลจากที่ตรงนั้น

เราอาจกล่าวได้เช่นเดียวกับการค้นพบความจริงเกี่ยวกับพระเจ้า

หลายคนคิดว่าพวกเขารู้คำตอบของความลึกลับของจักรวาล หลายคนชอบคาดเดาแบบดืบเถื่อน พวกเขามักจะเริ่มที่ความคิดอันแปลกประหลาดและน่าพิศวงมากมายเกี่ยวกับการดำรงอยู่ของเผ่าพันธุ์มนุษย์ นครรัฐวาติกันตั้งอยู่บนยานอวกาศขนาดยักษ์หรือไม่? เราสืบเชื้อสายมาจากพลังชีวิตของมนุษย์ต่างดาวหรือไม่? เราไม่ได้เป็นอะไรมากไปกว่าสัตว์ประหลาด (หรือสัตว์ประเสริฐ) ที่พัฒนาแล้วใช่ไหม?

ใครจะรู้?

เราสามารถรู้อย่างมั่นใจจริงๆ ได้ไหม?

แต่เป็นหนึ่งในคนที่คิดว่าไม่มีใครสามารถรู้ได้อย่างแน่นอนว่าพระเจ้ามีอยู่จริงหรือไม่ และไม่มีใครรู้แน่ชัดว่าพระองค์มีลักษณะอย่างไร ในโลกของเด้านั้น พระเจ้าคือ

ไม่สามารถพิสูจน์ได้

และ

ไม่สามารถรับรู้ได้

หยุดก่อน

ถาม: คุณคิดอย่างไร? เค้าคิดถูกหรือไม่? การดำรงอยู่ของพระเจ้าสามารถพิสูจน์ได้หรือไม่? จะมีใครอ้างอย่างมั่นใจว่าเขารู้จักพระเจ้าอย่างแท้จริงได้จริงหรือไม่?

ภาพประกอบ

ลองนึกภาพถ้าเราต้องใช้เวลาทั้งชีวิตนั่งอยู่ในห้องที่ไม่มีหน้าต่าง ห้องนี้มีประตูก็จริง แต่ที่จับอยู่อีกด้านหนึ่ง กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ ไม่มีทางออกและไม่มีทางรู้ได้เลยว่าอีกด้านของประตูนั้นคืออะไร ที่นั่นอาจจะมีอะไรบางอย่างและอาจจะมีอะไรเลยก็ได้ คุณและเพื่อนของคุณพยายามหาทางไขปริศนานี้อยู่เสมอ บางคนก็อ้างว่าได้ยินเสียงมาจากข้างนอก แต่บางคนบอกว่ามันเป็นเพียงจินตนาการของพวกเขาเท่านั้น บางคนพยายามที่จะเดาว่าอะไรอยู่ข้างนอกนั้น บางคนก็อยู่เฉยๆ เพราะว่าทำยที่สุดแล้ว มันก็เหมือนกับการเสี่ยงโชค และบางคนก็อ้างว่าตนนั้นรู้ 100% ว่าอะไรอยู่ข้างนอกนั้น แม้ว่าพวกเขาจะไม่เคยออกไปผจญภัยข้างนอกห้องตลอดทั้งชีวิตของตนเลยก็ตาม ประเด็นสำคัญก็คือว่า ไม่มีใครเลยในห้องนั้นที่รู้อย่างแท้จริง

นั่นคือวิธีที่คนส่วนใหญ่คิดเกี่ยวกับความหมายของชีวิตและการดำรงอยู่ของพระเจ้า

เผ่าพันธุ์มนุษย์ติดอยู่บนโลกใบนี้และมีหลายคนเชื่อว่าเราไม่มีทางที่จะรู้แน่นอนว่าข้างนอกนั้นมีอะไรหรือไม่ ดังนั้น ใครก็ตามที่อ้างว่าตนรู้ความจริงนั้นย่อมพบกับข้อกังขา เราจะรู้แน่นอนได้อย่างไร? เราเคยเห็นมันมากับตาตัวเองไหม? หลักฐานมีหรือไม่? วิธีเดียวเท่านั้นที่คนในท้องนั้นจะสามารถแน่ใจว่าสิ่งที่อยู่อีกฝั่งหนึ่งของประตูนั้นคืออะไรได้ ก็ต่อเมื่อประตูนั้นถูกเปิดออกมาและเปิดเผยความจริงกับพวกเขา

นี่คือบทเรียนแรกที่คุณคนหนึ่งจะต้องยอมรับให้ได้เกี่ยวกับความเชื่อของคริสเตียนเสมอ นี่คือนั่นที่เต๋าจะต้องเข้าใจเช่นกัน

เราไม่สามารถรับรู้ความจริงแท้ของการดำรงอยู่ของพระเจ้าได้เลยนอกเสียจากพระองค์ทรงเลือกที่จะเปิดเผยความจริงนั้นแก่เรา

ภูเกิลช่วยเราไม่ได้

เพื่อนของเราก็ช่วยเราไม่ได้

ทางเดียวที่คนหนึ่งคนใดจะรู้ได้อย่างแท้จริงว่า 'พระเจ้ามีอยู่จริง' ก็คือพระเจ้าทรงเปิดเผยพระองค์เองแก่เรา 'ในโลกนี้' **นี่คือสิ่งที่ความเชื่อของคริสเตียนกล่าวอ้างอย่างแน่นอนว่าพระองค์ได้ทรงเปิดเผยแล้ว**

1. พระเจ้าทรงเปิดเผยพระองค์แล้ว ในโลกที่พระองค์ได้ทรงสร้าง

แต่เรามีความเชื่อเกี่ยวกับโลกที่เรามองเห็นอย่างไร? เราไม่แน่ใจ อาจเป็นวิวัฒนาการกระมัง? นั่นเป็นข้อเท็จจริง (ประเภทหนึ่ง) ในความคิดของเรา กระนั้นเขาก็ยังไม่รู้ว่าอะไรจะอธิบายมันอย่างไร เขาก็แค่ยอมรับสิ่งนี้ว่าเป็นข้อเท็จจริงเพราะนั่นเป็นสิ่งที่นักวิทยาศาสตร์กล่าวไว้ อย่างไรก็ตาม เขายังเคยเห็นในรายการทีวีครั้งหนึ่งเกี่ยวกับเรื่องนี้อีกด้วย ไหนจะทฤษฎีบิกแบง (การระเบิดครั้งใหญ่) อีก ใช่มั้ยล่ะ? อันที่จริง เราไม่ได้คิดเรื่องนี้มากสักเท่าไร เพราะมันอาจจะทำให้เราปวดหัวนิดหน่อย ขออภัยอีกครั้งหนึ่งว่า เราไม่ได้รู้จริงๆ ว่าโลกเป็นขึ้นมาอย่างไร แต่จะเป็นพระเจ้านั่นเป็นไปได้ เพราะไม่มีใครเชื่อเรื่องแบบนั้นอีกแล้ว ใช่มั้ย? สำหรับเราชีวิตเกือบจะไร้จุดหมายโดยสิ้นเชิง เราคิดว่าเราก็แค่มีชีวิตอยู่และตายก็แค่นั้น อาจมีพระเจ้าและอาจไม่มีพระเจ้า ใครจะไปรู้ได้? ใครจะไปสนใจ? มันสำคัญอะไร? มันไม่ได้ทำให้ชีวิตของเราดีขึ้นสักหน่อย ใช่มั้ย?

หยุดก่อน

ถาม: เราคิดอย่างไรเกี่ยวกับมุมมองที่เรามีต่อโลก? โลกนี้ปรากฏขึ้นได้อย่างไรกัน? มันสำคัญจริงหรือ? ถ้าสำคัญ ทำไมถึงสำคัญล่ะ? ถ้าไม่สำคัญ ทำไมถึงไม่สำคัญล่ะ?

พระคัมภีร์ไบเบิลมีมุมมองต่อโลกที่ต่างกันกับเต๋า แท้จริงแล้วพระคัมภีร์กล่าวว่าหนึ่งในวิถีทางที่พระเจ้าทรงเปิดเผยพระองค์แก่เราก็คือ

โดยผ่านทางโลกนี้ที่พระองค์ได้ทรงสร้าง

‘ฟ้า[สวรรค์]ประกาศพระสิริของพระเจ้า และพื้นฟ้าสำแดงผลงานแห่งพระหัตถ์ของพระองค์’ (สดุดี 19:1)

‘เพราะการที่จะรู้จักพระเจ้าได้ก็แจ้งอยู่กับพวกเขา [เผ่าพันธุ์มนุษย์] เพราะว่าพระเจ้าได้ทรงสำแดงแก่เขาแล้ว ตั้งแต่เริ่มสร้างโลกมานั้น สภาพของพระเจ้าซึ่งตามมนุษย์มองไม่เห็น คือ ฤทธานุภาพอันถาวรและเทวสภาพของพระองค์ ก็ได้ปรากฏชัดในสรรพสิ่งที่พระองค์ได้ทรงสร้าง ฉะนั้นพวกเขาจึงไม่มีข้อแก้ตัวเลย’ (โรม 1:19-20)

ภาพประกอบ

หากเราเปิดฝากระโปรงรถและพบเครื่องยนต์ใหม่เอี่ยม เราคงจะไม่คิดเลยว่ามันมาอยู่ที่นี่ได้ด้วยตัวของมันเองอย่างแน่นอน แต่ละส่วนของเครื่องยนต์มีส่วนสำคัญในการทำงานให้ทุกอย่างขับเคลื่อนไปอย่างเรียบร้อยและลื่นไหล กลไกการทำงานเป็นผลงานของวิศวกรรมอัจฉริยะและมีความคิดสร้างสรรค์ พระเจ้าเองก็ได้พิสูจนการดำรงอยู่ของพระองค์ต่อมนุษยชาติโดยการสร้างโลกที่เป็นผลงานอัจฉริยะที่น่าทึ่งของพระองค์ตั้งแต่ต้นจนจบ

เต้า

‘เดี๋ยวก่อนนะ’ เต้าพูด ‘ถ้าพระเจ้าสร้างโลกนี้จริงๆ ทำไมโลกจึงวุ่นวายแบบนี้? ทำไมจึงมีแต่ความทุกข์และความเจ็บปวดมากมาย?’

เป็นคำถามที่ดี

เราจะตอบคำถามนี้อีกที่ในการศึกษาพระเจ้าของเรา

แต่ในตอนนี้ เรากำลังพยายามวางรากฐานต่างๆ เมื่อเราวางรากฐานเสร็จแล้ว เราก็จะสามารถเริ่มต้นดูปัญหาในส่วนอื่นๆ ได้ สำหรับตอนนี้ ขอให้เรากลับไปที่ประเด็น:

พระเจ้าทรงเลือกที่จะเปิดเผยพระองค์ต่อโลกโดยทางสิ่งทรงสร้างที่พระองค์ได้สร้างขึ้น

หยุดก่อน

ถาม: เพียงแค่มองดูสิ่งต่างๆ ในโลกนี้ เราจะรู้อะไรได้บ้างเกี่ยวกับพระเจ้า?

พระองค์ต้องเป็นผู้ที่ชาญฉลาดแน่นอน เมื่อคุณคิดถึงความสัมพันธ์กันของทุกสิ่งทุกอย่างในโลกใบนี้

พระองค์ต้องเป็นผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์แน่นอน เมื่อคุณคิดถึงความงามและความหลากหลายของสิ่งทรงสร้าง

พระองค์ต้องเป็นผู้ที่มีพลังอำนาจมากเลยทีเดียว เมื่อคุณคิดถึงภูเขา ทะเล และพลังอำนาจอันยิ่งใหญ่ในการขับเคลื่อนการทำงานของจักรวาลของเรา

สิ่งที่น่าเหลือเชื่อยิ่งกว่านั้นก็คือว่า พระเจ้าทรงสร้างทั้งหมดนี้โดยการเพียงแค่ตรัส สิ่งเหล่านี้ก็เกิดขึ้นมา หลายคนอยากจะปิดบังข้อเท็จจริงว่าเป็นเพียงอุบัติเหตุครั้งหนึ่งทางจักรวาล เหตุการณ์หนึ่งที่เกิดขึ้นโดยบังเอิญ หรือ เป็นผลมาจากการระเบิดครั้งใหญ่ แต่โลกที่อยู่รอบตัวเรานั้นต่างก็แสดงให้เห็นถึงผู้ออกแบบ ผู้วางแบบแผน ผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์อันยอดเยี่ยม และเหนือกว่าสิ่งอื่นใด ผู้นั้นมีพลังอำนาจมากเลยทีเดียว

2. พระเจ้าทรงเปิดเผยพระองค์แล้ว ในการทรงสร้างเผ่าพันธุ์มนุษย์

โลกเป็นสถานที่มหัศจรรย์แห่งหนึ่งที่เต็มไปด้วยสิ่งน่าประหลาดใจมากมาย แต่ก็ไม่มีสิ่งใดเทียบได้กับเผ่าพันธุ์มนุษย์เลย แต่ขอให้จำไว้ว่า ถ้าเชื่อเรื่องวิวัฒนาการ ด้วยเหตุนี้ เขาจึงคิดว่ามนุษย์ไม่ได้สำคัญอะไรหรือแตกต่างอะไรไปจากสิ่งมีชีวิตชนิดอื่นๆ บนโลก หรือเขาเชื่อแบบนั้นจริงๆ หรือไม่?

หยุดก่อน

ถาม: มีความแตกต่างระหว่างมนุษย์ที่เป็นทารกกับลูกสุนัขไหม? หนึ่งในนั้นมีค่ามากกว่าอีกชนิดหนึ่งหรือไม่? ใคร่ทรงคำตอบของคุณให้

มนุษย์เป็นสิ่งทรงสร้างที่มีความซับซ้อนอย่างยิ่ง แม้แต่สิ่งเล็กๆ อย่างดวงตามนุษย์ก็มีโครงสร้างที่ซับซ้อนและถูกจัดวางไว้เป็นอย่างดี จอประสาทตาหรือเรตินาข้างหนึ่งประกอบด้วยเซลล์รูปแท่งประมาณ 130 ล้านเซลล์ ซึ่งส่งแรงกระตุ้นไปยังสมองผ่านเส้นใย 1 ล้านเส้น และจัดการข้อความได้ถึง 0.5 ล้านข้อความพร้อมกัน นี่เป็นความสำเร็จทางการออกแบบและทางวิศวกรรม เรายังสามารถค้นพบสิ่งมหัศจรรย์ที่คล้ายคลึงกันนี้ในอวัยวะอื่นๆ ของร่างกายได้อีกด้วย

เต๋า

‘แล้วไงล่ะ’ เต๋าทูต ‘สุนัขก็มีดวงตา เราไม่ได้มี DNA เดียวกันกับลิงอย่างนั้นหรือ?’ นั่นพิสูจน์ว่าพระคัมภีร์ไม่ถูกต้องหรือ!

หยุดก่อน

พวกเราเห็นด้วยกับเต๋าหรือเปล่า? อะไรทำให้เราแตกต่างจากสัตว์ในโลกนี้ (ถ้ามี)?

เราถูกสร้างขึ้นอย่างละเอียด

พระธรรมปฐมกาลสอนเราแบบนั้น เห็นได้ชัดว่าพระเจ้าทรงกระตือรือร้นในการสร้างโลกและทุกสรรพสิ่งที่มีชีวิต รวมถึงตัวพวกเราด้วย ขอให้สังเกตดูภาษาของปฐมกาล 2:7 ให้ดี

มนุษย์ ‘ถูกสร้างขึ้น’ โดยพระเจ้า จากนั้น พระองค์ก็ทรงระบายลมหายใจเข้ามาในเรา

พระธรรมตอนนี้บอกถึงความใกล้ชิดสนิทและงานฝีมือ – ไม่มีที่ว่างสำหรับกระบวนการทางวิวัฒนาการในเรื่องนี้เลย เราถูกสร้างขึ้นมาจากดินและเราจะกลับคืนสู่ดินดังเดิม ลมหายใจของเราในโลกนี้คือของขวัญอย่างหนึ่งที่พระเจ้าประทานให้ – มีความใกล้ชิดสนิทกันในการสร้างเรา พระองค์ไม่ได้แค่เริ่มกระบวนการสร้างและถอยออกไปปล่อยให้สิ่งทรงสร้างเหล่านั้นพัฒนาเติบโตขึ้นเอง

เราถูกสร้างขึ้นตามพระฉายของพระองค์

พระเจ้าตรัสว่า ‘ให้เราสร้างมนุษย์ตามฉายาของเรา ตามอย่างของเรา’ (ปฐมกาล 1:26) ระหว่างมนุษย์และสัตว์นั้นมีบางอย่างที่มีความคล้ายกันอย่างเห็นได้ชัด ทั้งสองอย่างถูกสร้างขึ้นจากวัตถุเดียวกัน (นั่นคือผงคลีดิน) ทั้งสองอย่างได้รับลมหายใจแห่งชีวิตด้วยเหตุนี้ หลายคนจึงเห็นความเชื่อมโยงระหว่างมนุษย์ชาติและอาณาจักรของพวกสัตว์ แต่ในหลายๆ ด้านนั้นเรามีความแตกต่างจากอาณาจักรของพวกสัตว์อย่างมาก ปฐมกาลสอนว่ามนุษย์และสัตว์มีความคล้ายคลึงกันก็จริง แต่กระนั้นมนุษย์และสัตว์ก็มีความแตกต่างกันอย่างมาก เราถูกสร้างขึ้นตามพระฉายของพระเจ้า แต่ไม่ใช่สำหรับพวกสัตว์

รากศัพท์ภาษาฮีบรูของคำว่าพระฉายคือคำว่า ซาเลม (tselem) ดูเหมือนจะหมายถึง “การแกะสลัก” หรือ “ตัด” กล่าวอีกนัยหนึ่งมนุษย์นั้นแทบจะเป็นเหมือนเศษของเก้าอี้ชิ้นส่วนเล็กๆ เลยทีเดียว แต่นี่หมายความว่าอะไรกันล่ะ? เราเป็นพระเจ้าตัวน้อยๆ อย่างที่ลัทธิมอรมอนอยากให้เราเชื่อใช่ไหม? เปล่าเลย ไม่ใช่อย่างนั้น

บทที่ 1

พระเจ้ามีร่างกายแบบเราใช่ไหม? ไม่ใช่เลย พระองค์ทรงเป็น
วิญญาณ พระคัมภีร์สอนเราอย่างนั้น

แต่มนุษย์มี

เหตุผล

สติปัญญา

ความประสงค์

ศีลธรรม

จิตสำนึก

และอารมณ์

และในอาดัมเราถูกสร้างขึ้นโดย

ปราศจากบาป

และดี

เรามี

ความสามารถในการสื่อสารภาษาต่างๆ

ความคิดสร้างสรรค์

ความรัก

ความบริสุทธิ์

ความเป็นอมตะไม่มีวันตาย

และ

เสรีภาพ

เป็นสิ่งสำคัญที่เราจะต้องเข้าใจธรรมชาติอันสูงส่งของการทรงสร้างเรา และนั่นก็คือเหตุผลที่พระคัมภีร์ได้กล่าวถึงวลีที่ว่า 'พระฉายของพระเจ้า' ถึง 3 ครั้ง ใน 2 ข้อ (ปฐมกาล 1:26-27) เป็นความชัดเจนที่ทั้งผู้ชายและผู้หญิงมีความเป็นมนุษย์ร่วมกัน และมีคุณค่าเท่าเทียมกันต่อพระพักตร์พระเจ้า แต่ที่น่าสนใจก็คือว่า พวกเขาไม่ได้เท่าเทียมกันในแง่ของการถูกสร้างขึ้นตามพระฉายของพระองค์ในลักษณะเดียวกัน ผู้ชายถูกสร้างจากดิน และผู้หญิงถูกสร้างจากเนื้อหนังและกระดูกของผู้ชาย หึงขึ้นอยู่กับชาย และชายก็ขึ้นอยู่กับหญิงเช่นกัน 'เพราะว่า เช่นเดียวกับที่ผู้หญิงมาจากผู้ชาย ผู้ชายก็มาโดยผู้หญิงเช่นกัน แต่ทุกสิ่งก็มาจากพระเจ้า' (1 โครินธ์ 11:12)

ชายและหญิงคู่ควรกับศักดิ์ศรีเท่าเทียมกัน -

มีเพียงวิวัฒนาการเท่านั้นที่ลดคุณค่าเราให้มีค่าเช่นเดียวกับตัวหมัดเท่านั้น

หญิงและชายเป็นมงกุฎสง่าราศีแห่งการทรงสร้างของพระเจ้า และข้อมูลทุกอย่างนี้ได้ถูกแจกแจงไว้ 'เป็นอย่างดี' ในพระคัมภีร์ไบเบิล

การทรงสร้างมนุษยชาติได้เสร็จสิ้นลง

กล่าวอีกในหนึ่งก็คือ เผ่าพันธุ์มนุษย์ถูกสร้างขึ้น

เพื่อพระเจ้า

และ

โดยพระเจ้า

มนุษย์มีจิตวิญญาณ

จิตวิญญาณทำให้เราแตกต่างไม่เหมือนสิ่งใดในโลก จิตวิญญาณเชื่อมโยงเรากับพระเจ้า จิตวิญญาณคือสิ่งที่ทำให้เรารู้สึกๆ ข้างในว่ามีบางสิ่งบางอย่างในชีวิตนี้ที่มีความหมายมากกว่าแค่สิ่งที่เรากำลังประสบอยู่ (นี่เป็นเหตุผลหนึ่งที่เราารู้สึกว่างเปล่าอย่างที่เขาเป็นอยู่นั้น) เผ่าพันธุ์มนุษย์ถูกสร้างขึ้นมาให้มีความสามารถในการตั้งคำถาม และความสำนึกเล็กๆ ถึงความถูกต้องและความผิด เมื่อเราโกหกต่อผู้อื่น (ไม่ว่าเราจะเป็นคริสเตียนหรือไม่) เราจะรู้สึกเล็กๆ ข้างในว่าสิ่งนี้ผิด เมื่อเราทำร้ายผู้อื่น เรารู้สึกๆ ได้ในใจว่าสิ่งนี้ผิด เรารู้ได้โดยจิตใต้สำนึกของเราเมื่อเราทำผิด

ไม่มีใครต้องบอกเราในเรื่องนี้

เรารับรู้เองได้

แล้วการรับรู้นี้มาจากไหนกันล่ะ?

พระคัมภีร์ในพระธรรมโรม 2:14-15 กล่าวว่า เรารู้ถูก-ผิดก็เพราะพระเจ้าทรงจารึกพระบัญญัติของพระองค์ไว้ในใจของเราทั้งหลาย พระองค์ทรงจารึกมันไว้ในใจของเราก่อนที่จะเกิดมาเสียอีก มนุษย์ทุกคนเกิดมาพร้อมจิตใต้สำนึก สิ่งนี้กำลังบอกเราว่าผู้ที่สร้างเรานั้นทรงชอบธรรม บริสุทธิ์ สมบูรณ์แบบ และประเสริฐ

พระเจ้าทรงใส่จิตใจสำนึกไว้ในใจของเราทั้งหลายเพื่อว่า
เมื่อเราทำสิ่งที่ผิด เราจะได้ไม่มีข้อแก้ตัว

ข้อพระคัมภีร์ท่องจำ

‘ห้องฟ้าประกาศพระสิริของพระเจ้า และพื้นฟ้าสำเฝ้าผลงาน
แห่งพระหัตถ์ของพระองค์’ (สดุดี 19:1)

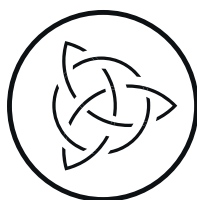
สรุป

แต่จำเป็นต้องรู้ว่าชีวิตไม่ใช่ไร้จุดหมาย ชีวิตไม่ใช่การสุม
พระเจ้ามืออยู่จริง และพระเจ้าทรงห่วงใยเขาและชีวิตเขา โลก
ที่อยู่รอบตัวเราและแม้แต่ตัวตัวเองได้พิสูจน์แล้วว่าพระเจ้านั้น
อยู่จริง

แต่ยังไม่หมดแค่นี้...

ประเด็นสำคัญ คืออะไร?

พระเจ้าทรงเปิดเผย
พระองค์ผ่านทาง
ถ้อยคำต่างๆ
ในพระคัมภีร์ไบเบิล

2. ถ้าพระเจ้ามีอยู่จริง จงพิสูจน์สิ! (ตอนที่ 2)

บทวน

พระเจ้าทรงพิสูจน์พระองค์แล้วโดย:

1. การสร้างโลก
2. การสร้างเผ่าพันธุ์มนุษย์

หยุดก่อน

ถาม: สิ่งเหล่านี้สอนเราว่าพระเจ้ามีลักษณะอย่างไรหรือไม่?

พระองค์ทรงฤทธานุภาพ

สร้างสรรค์

และดีเลิศ

แต่พระเจ้ายังได้เปิดเผยพระองค์แก่เราในอีกวิถีทางหนึ่ง

พระองค์ได้ตรัสแล้ว

พระเจ้าของคริสเตียนเป็นพระเจ้าที่พูดได้ พระองค์ตรัส
กับเราผ่านทางถ้อยคำในหน้ากระดาษของพระคัมภีร์
ไบเบิล

เต๋า

เช่นเดียวกับคนส่วนใหญ่ เต๋ายังไม่ได้รับคำใบ้แรกเกี่ยวกับ
พระคัมภีร์ เขามั่นใจว่ามีพระคัมภีร์เล่มหนึ่งอยู่ในบ้านยาย
ของเขา แต่เขาไม่เคยยุ่งเกี่ยวอะไรกับมันมากนัก เขาอาจจะ
เคยอ่านบางเรื่องที่น่าประหลาดใจมาบ้าง แต่โดยส่วนใหญ่
สิ่งเดียวที่เขาารู้เกี่ยวกับพระคัมภีร์ก็คือสิ่งที่เขาและเพื่อน
ได้พบเจอทางออนไลน์จากนักทฤษฎีที่สมรู้ร่วมคิดกันก็
เท่านั้น เท่าที่เขารู้ พระคัมภีร์เป็นสิ่งที่โบราณ เต็มไปด้วย
ข้อผิดพลาด และล้าสมัย พระคัมภีร์อาจจะดีในสมัยยาย
ของเขาก็จริง แต่มันก็ไม่ได้สำคัญสำหรับตัวเขาและชีวิต
ของเขา อย่างไรก็ตาม ตามที่เต๋ได้กล่าวไว้ วิทยาศาสตร์
ได้พิสูจน์หักล้างข้อมูลส่วนใหญ่แล้ว และเป็นเรื่องยากที่จะ
เชื่อเรื่องเทพนิยายเหล่านั้น เช่น คนที่มีชีวิตอยู่ในท้อง
ปลายักษ์และอะไรทำนองนั้น ในความคิดของเขา คุณต้อง
เป็นบ้าแน่ๆ ที่ใช้ชีวิตตามพระคัมภีร์

หยุดก่อน

ถาม: คุณคิดอย่างไรกับมุมมองของเต๋เกี่ยวกับพระคัมภีร์
ไบเบิล? คุณเห็นด้วยหรือไม่? เพราะเหตุใด?

สมมติว่าถ้าเราต้องโยนพระคัมภีร์ทิ้งถึงขยะไป โลกที่อยู่รอบตัวเราสามารถให้ข้อมูลที่เพียงพอต่อการค้นหาว่า แท้จริงแล้วพระเจ้ามีลักษณะเป็นอย่างไรได้ไหม? ตามที่เราค้นพบ สิ่งทรงสร้างบอกเราถึง บางสิ่งบางอย่าง เกี่ยวกับพระเจ้ายกจริง แต่มันไม่ได้บอกเราถึง ทุกสิ่งทุกอย่าง เกี่ยวกับพระเจ้า ต้นไม้ต่างๆ นานาอาจบอกเราว่ามีบางสิ่งบางอย่างที่ดำรงอยู่ด้านนอกนั้นที่ค่อนข้างสร้างสรรค์ แต่มันไม่ได้บอกอะไรเราอย่างเฉพาะเจาะจงถึงจุดประสงค์ของเราในโลกใบนี้ จริงไหมล่ะ?

อันที่จริงแล้ว มีเพียงที่เดียวในจักรวาลเท่านั้นที่เราสามารถค้นพบความจริงและข้อเท็จจริงเฉพาะเจาะจงเกี่ยวกับสิ่งที่พระเจ้าต้องการจากเผ่าพันธุ์มนุษย์ได้

ในพระคัมภีร์

ที่นั่นเราค้นพบว่า

พระองค์เป็นใคร

พระองค์มีลักษณะอย่างไร

เราเป็นใคร

และพระองค์ทรงคาดหวังอะไรจากเรา

ด้วยเหตุผลเหล่านี้ พระคัมภีร์ไบเบิลจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อชีวิตของคริสเตียน

เราต้องการพระคัมภีร์เพราะ

1. พระคัมภีร์บอกเราว่าเรามีลักษณะอย่างไรในฐานะเผ่าพันธุ์มนุษย์

2. พระคัมภีร์บอกเราว่าพระเจ้ามีลักษณะอย่างไร
3. พระคัมภีร์บอกเราว่าเราแต่ละคนสามารถมารู้จักกับพระเจ้าได้อย่างเป็นการส่วนตัวได้อย่างไร

หากเราอยากจะรู้คำตอบอย่างรวดเร็วสำหรับบางสิ่งบางอย่างในทุกวันนี้ เราจะทำอย่างไร? เราอาจจะนำโทรศัพท์ของเราขึ้นมาค้นหาในกูเกิล หรือหากเราเป็นพวกหัวโบราณ เราก็อาจถามบางคนที่เรารู้จัก แต่ปัญหาก็คือว่า (โดยเฉพาะอย่างยิ่งบนโลกอินเทอร์เน็ต) มีคนแปลกประหลาดและนักทฤษฎีที่สมรู้ร่วมคิดด้วยกันมากมายอยู่ในนั้น มีบุคคลที่แปลกประหลาดและไร้เหตุผลทุกประเภทในโลกที่มีความคิดไร้สาระในทุกรูปแบบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อพูดถึงพระคัมภีร์

เราจะรู้ได้อย่างไรว่าอะไรน่าเชื่อถือและอะไรไม่น่าเชื่อถือ?
เราจะรู้ได้อย่างไรว่าเราไม่ได้รับข้อมูลที่เสี่ยงอันตราย?

ภาพประกอบ

ยกตัวอย่างเช่น หากรถของเราเสีย การดูคู่มือการใช้งานของเตาอบไมโครเวฟคงไม่มีประโยชน์อะไร มันไม่ได้ช่วยอะไรเราเลย เราจะต้องนำรถไปที่อู่ซ่อมรถและหาช่างคนที่รู้ว่าเป็นอะไรทำไมถึงเสีย

เช่นนั้นแล้ว เมื่อเราต้องการรู้เกี่ยวกับข่าวประเสริฐ เราไม่จำเป็นต้องไปค้นหาตามเว็บไซต์ต่างๆ เพื่อให้เกิดความเข้าใจหรือไปหาหลวงพ่อของเราที่เคยไปคริสตจักรเมื่อนานมาแล้ว

เราจะต้องไปหาแหล่งที่มาของเนื้อหา

เราจะต้องไปตรวจสอบเอกสารต้นฉบับ

เราจะต้องไปที่พระคัมภีร์

มีเพียงพระคัมภีร์เล่มนี้เท่านั้นที่มีสิทธิอำนาจที่จะบอกเราว่า
ความหมายแท้จริงของข่าวประเสริฐนั้นคืออะไร และทำไมข่าว
ประเสริฐนี้ถึงสำคัญมาก

แท้จริง พระคัมภีร์ไบเบิลเป็นเพียงสิ่งเดียว เท่านั้น ที่เชื่อถือได้
ที่เราสามารถค้นหาเกี่ยวกับพระเจ้าในโลกของเรา

หยุดก่อน

พระคัมภีร์ทั้งเล่มเป็นความจริงหรือเป็นแค่บางส่วนเท่านั้น?
ส่วนไหนเป็นความจริงและส่วนไหนไม่จริง? เราจะบอกความ
แตกต่างได้อย่างไร?

เราอยู่ในโลกที่ผู้คนคิดว่า คริสเตียนที่เชื่อถือพระคัมภีร์นั้นคือ
คนโง่เง่าที่รับเอาพระคัมภีร์ด้วยความจริงจึงเป็นอย่างมาก คริสเตียน
จะเชื่อหนังสือโง่เง่าเก่าๆ บางเล่มที่เขียนขึ้นเมื่อหลายพันปีก่อน
โดยคนโง่มมายที่เชื่อโชคลางได้อย่างไรกัน?

นี่มันสหัสวรรษใหม่แล้ว เราเดินหน้าไปไกลแล้ว ใช่ไหม?

แน่นอนว่าไม่มีคนฉลาดคนไหนที่ยังเชื่อเรื่องเหลวไหลในพระคัมภีร์
อีกแล้ว ใช่ไหม?

นั่นเป็นสิ่งที่เต้า เพื่อนๆ และครอบครัวของเขาคิดถึงเกี่ยวกับประเด็นปัญหาเหล่านี้ ตามที่เพื่อนของเต้าได้กล่าวเอาไว้ นั่นคือสิ่งที่คนปกติทั่วไป (คนที่ถูกต้องในสายตาของพวกเขา) คิดเช่นกัน พระคัมภีร์อาจมีบางส่วนหรือบางตอนที่นำเสนอใจยากจะอ่าน แต่มันก็แค่นั้น มีเพียงเรื่องราวดีๆ สองสามเรื่อง อาจมีคำแนะนำดีๆ ทางศีลธรรมอยู่บ้าง แต่ไม่มีอะไรมากกว่านั้น

ในทางกลับกัน คริสเตียนที่เชื่อถือพระคัมภีร์ไม่เพียงแต่เชื่อและสอนว่าพระคัมภีร์

เป็นความจริง 100%

แต่ยังเชื่อและสอนอีกด้วยว่า

พระคัมภีร์น่าเชื่อถือ 100%

และ

เป็นพระคำบริสุทธิ์ของพระเจ้า 100%

เต้า

‘ไม่เอาน่าเพื่อน’ เต้าพูด ‘ไม่มีใครเชื่อว่าพระคัมภีร์เป็นความจริง 100% หรือก มันเป็นเพียงเรื่องราวที่ปะติดปะต่อกันของมนุษย์ถ้าเท่านั้นแหละ มันเต็มไปด้วยข้อผิดพลาดและความขัดแย้งกันเองมากมาย แล้วมันจะน่าเชื่อถือได้อย่างไร?’

ปัญหาก็คือ แม้แต่อาพุดแบบนี้ แต่เขาไม่รู้ว่าจะยืนยันข้อมูลเหล่านี้
อย่างไร เขารู้ได้อย่างไรว่าหนังสือที่เขาไม่เคยอ่านนั้นเต็มไปด้วย
ข้อผิดพลาดมากมาย? เมื่อเราถามให้เขาชี้ถึงความขัดแย้งต่างๆ
เขาเองยังตอบไม่ได้ เช่นนี้แล้ว ให้เรามาช่วยเขากันเถอะ

ในมาระโก 15:25 เราอ่าน ‘ขณะที่พวกเขาตรึงพระองค์นั้นเป็น
เวลาสามโมงเช้า’ แต่ในยอห์น 19:14 เราอ่าน ‘วันนั้นเป็นวันเตรียม
ปัสกา เวลาประมาณ[หกโมงเช้า] ท่านพูดกับพวกยิวว่า “นี่คือกษัตริย์
ของพวกท่าน”’ มาระโกกล่าวว่าพระคริสต์ถูกตรึงบนไม้กางเขน
ตอนเวลาสามโมงเช้า แต่ยอห์นระบุอย่างชัดเจนว่าพระองค์ยัง
ถูกไต่สวนอยู่ตอนเวลาหกโมงเช้า ดังนั้น พระเยซูยังคงถูกไต่สวน
อยู่ในพระธรรมยอห์นหลังจากสามชั่วโมงผ่านไปแล้วที่มาระโก
อ้างว่า พระองค์ทรงถูกตรึงบนไม้กางเขนแล้วได้อย่างไรกัน?

มันดูเหมือนเป็นความผิดพลาดที่ชัดเจน

เต๋า

คุณเอาข้อนี้ให้เต๋าดูด้วยชัยชนะและถามเขาว่า ‘นี่คือข้อ
ผิดพลาดที่คุณพูดถึงใช่ไหม?’ เขาไม่ค่อยแน่ใจว่าจะตอบ
อย่างไร หลังจากนั้น เขาควรจะเป็นคนที่โจมตีพระคัมภีร์
ไม่ใช่คุณ ‘ถูกต้องที่สุด’ เต๋ากล่าว ‘ถ้าพระคัมภีร์มีข้อผิดพลาด
ตรงนี้ แล้วพระคัมภีร์จะเป็นที่น่าเชื่อถือได้อย่างไรกัน?
ใช่ไหมล่ะ? คุณเห็นด้วยไหม?’ คุณถามเขา ‘เห็นด้วย’ เขาตอบ

สิ่งที่ทำให้เขารู้สึกทั้งจริงๆ ก็คือเมื่อคุณสุดลมหายใจแล้วบอกเขาว่า ด้วยข้อพระคัมภีร์เหล่านี้คุณยังคงเชื่อมั่นว่าพระคัมภีร์ *ปราศจากข้อผิดพลาด 100%*

คำศัพท์ที่เราใช้สำหรับเรื่องนี้ก็คือคำว่า **ความไร้ความผิดพลาด**

พระเจ้าได้ทรงเขียนทุกถ้อยคำในพระคัมภีร์ และพระองค์ไม่เคยทำผิดพลาดแม้แต่ครั้งเดียวเลย ตอนนี้เตายังสับสนขึ้นไปอีก เขาถามว่า ‘คุณเชื่อแบบนั้นได้อย่างไรกัน คุณเพิ่งให้ผมดูสองข้อพระคัมภีร์นั้นไม่ใช่หรือ?’

เนื่องจากสิ่งที่เพียงเรียกว่าข้อผิดพลาดนั้นเป็นเรื่องง่ายที่จะป้องกัน ไม่มีความแตกต่างระหว่างช่วงเวลาของการถูกไต่สวนและการถูกตรึงบนไม้กางเขนของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้า แม้ข้อความจะกล่าวไว้เช่นนั้นก็ตาม คุณเห็นไหมว่ายอห์นนั้นกำลังบันทึกตามการนับเลขและระบบเวลาของชาวโรมัน เพราะว่าท่านบันทึกพระกิตติคุณของท่านในเมืองเอเฟซัสซึ่งเป็นเมืองหลวงของโรมในแคว้นเอเชีย เราารู้เรื่องนี้ว่าเป็นข้อเท็จจริงเพราะว่าท่านใช้ระบบการนับเวลานี้ในส่วนอื่นของพระคัมภีร์ ส่วนมาระโกนั้นใช้ระบบการนับเลขและการนับเวลาตามอย่างชาวฮีบรูอย่างสม่ำเสมอ เวลาสามโมงเช้าตามระบบการนับเวลาของชาวฮีบรูที่มาระโกบันทึกไว้วันนั้นเป็นเวลา 9 โมงเช้า และเวลาหกโมงเช้าตามระบบการนับเวลาของชาวโรมันที่ยอห์นบันทึกไว้วันนั้นเป็นเวลา 6 โมงเช้าตามเวลาที่เราใช้ปัจจุบัน ดังนั้นจึงไม่มีข้อผิดพลาด พระคริสต์ทรงถูกไต่สวนที่เวลา 6 โมงเช้า และถูกตรึงบนไม้กางเขนที่เวลา 9 โมงเช้าในวันเดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกับบันทึกพระกิตติคุณเล่มอื่นๆ

ตอนต่างๆ ในพระคัมภีร์ที่มักถูกคิดว่าขัดแย้งกันนั้น แท้จริงแล้วกลับเป็นคำอธิบายที่สมเหตุสมผลที่สมบูรณ์แบบ

พระคัมภีร์เป็นหนังสือที่พิเศษ อันที่จริง พระคัมภีร์เป็นหนังสือที่นำอัครรยอย่างยิ่ง

มีใครในพวกเราที่คิดเหมือนกันกับพ่อแม่หรือปู่ย่าตายายของเราบ้าง? มีเพียงไม่กี่คน

เรายังคงคิดเหมือนเดิมและเห็นด้วยกับเรื่องเดิมๆ เหมือนคนเมื่อหนึ่งร้อยปีที่แล้วหรือไม่? ไม่เลย

แต่ ณ ตอนนี้เรามีพระคัมภีร์ที่เป็นความจริง

ซึ่งประกอบไปด้วยพระธรรม 66 เล่ม

เขียนขึ้นในระยะเวลาประมาณ 1500 ปี

โดยมีผู้เขียนมากกว่า 40 คนจากตำแหน่ง หน้าที่ และสถานะที่ต่างกัน: กษัตริย์ นักปราชญ์ ชาวประมง นักกวี และปัญญาชน

เขียนในสถานที่ต่างกัน: ในทะเลทรายแห้งแล้ง ในคู่มืดใต้ดิน ในวังบนเกาะ ในสถานที่จองจำ

เขียนขึ้นในช่วงศึกสงครามและยามสงบสุข ในช่วงเวลาแห่งความชื่นชมยินดีและความสุข ตลอดจนในช่วงเวลาแห่งความทุกข์ระทมและโศกเศร้าอย่างใหญ่หลวง

เขียนขึ้นในเอเชีย แอฟริกา และยุโรป ในภาษาฮีบรู
เอราเมอิก และภาษากรีก
เขียนขึ้นเป็นร้อยๆ เรื่องที่แตกต่างกัน

ผู้เขียนเหล่านี้ส่วนมากไม่เคยพบกัน พวกเขาไม่เคยรู้จักกัน
พวกเขาไม่ได้มาเจอกันที่ร้านกาแฟใกล้บ้านของพวกเขาและ
เขียนสิ่งเหล่านี้ออกมา อย่างไรก็ตาม คนทุกคนและหนังสือ
ทุกเล่มเห็นพ้องต้องกันและสนับสนุนซึ่งกันและกัน

และพวกเขาทุกคนต่างก็บอกเล่าถึงเรื่องราวการเสด็จมาของ
พระเยซูคริสต์ต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า

นี่แหละที่ทำให้หนังสือเล่มนี้เป็นหนังสือพิเศษ
หนังสือที่ไม่เหมือนเล่มอื่นใด

พระคัมภีร์ไบเบิลอ้างว่าเป็นพระวจนะของพระเจ้า

‘พระคัมภีร์ทุกตอนได้รับการดลใจจากพระเจ้า และเป็น
ประโยชน์ในการสอน การตักเตือนว่ากล่าว การแก้ไขสิ่งผิด
และการอบรมในความชอบธรรม’ (2 ทิโมธี 3:16)

นั่นหมายความว่าพระเจ้ากับพระคัมภีร์ไบเบิลไม่สามารถถูก
แยกออกจากกันได้ ด้วยเหตุนี้เราจึงเรียกพระคัมภีร์ว่าเป็น
พระวจนะ (ถ้อยคำ) ของพระเจ้า

พระเจ้าทรงเรียกชายเหล่านี้จากสถานที่ต่างกัน และบอก
พวกเขาว่าต้องเขียนอะไรลงไป

ชายเหล่านี้เป็นที่รู้จักกันในชื่อ พวกผู้เผยพระวจนะ

พระองค์ทรงชี้แนะแนวทางให้กับพวกเขา เพื่อว่าสิ่งที่พวกเขาจดบันทึกลงไปนั้นจะเป็นสิ่งที่พระองค์ต้องการให้พวกเขาเขียนอย่างแน่นอน

พวกเขารักษาไว้ซึ่งรูปแบบวิธีเขียนและบุคลิกภาพ (เราเห็นในพระธรรมหลายเล่มที่ต่างกัน) แต่พวกเขาถูกคงไว้จากความผิดพลาด คนเหล่านี้ไม่ได้รับอนุญาตให้เพิ่มความคิดเห็นและคำอธิบายของตัวเองลงไป

‘ผู้หนึ่งผู้ใดจะตีความหมายคำของผู้เผยพระวจนะในพระคัมภีร์เอาเองไม่ได้ เพราะว่าคำของผู้เผยพระวจนะนั้น ไม่ได้มาจากความประสงค์ของมนุษย์เลย แต่มนุษย์กล่าวคำซึ่งมาจากพระเจ้าตามที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงดลใจเขา’ (2 เปโตร 1:20-21)

พระคัมภีร์เล่มนี้เป็นข้อความของพระเจ้าตั้งแต่ต้นจนจบ

เดิมที่พระคัมภีร์ถูกเขียนไว้ในหนังสือม้วน เอกสารต้นฉบับเหล่านี้ถูกเรียกว่า

ต้นฉบับที่เขียนด้วยมือ

เนื่องจากกระดาษปาปิรัสมีสภาพเปราะบางอย่างมาก จึงต้องมีการทำสำเนาขึ้นมาอย่างต่อเนื่องเพื่อเก็บรักษาไว้ พระธรรมทุกเล่มถูกบันทึกด้วยมือ พวกเขาใช้มาตรการรักษาความปลอดภัยทุกประการเพื่อป้องกันให้การถ่ายทอดของพระเจ้าถูกต้องแม่นยำ พวกเขาไม่ยอมให้เกิดข้อผิดพลาด ในสมัยนั้นไม่มีเครื่องถ่ายเอกสาร พวกเขาจึงนับทุกตัวอักษรและทุกคำศัพท์ขณะคัดลอก พวกเขาถูกเรียกว่า “อาลักษณ์” เราจะรู้ได้อย่างไร

ว่าพวกเขามีความถูกต้องแม่นยำหรือ? ในปีทศวรรษที่ 1940 มีการค้นพบ “ม้วนหนังสือทะเลตาย” ม้วนหนังสือนี้มีต้นฉบับพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิมที่เก่าแก่ที่สุดที่เรามี เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับต้นฉบับล่าสุดแล้ว ไม่พบว่ามี ความแตกต่างสำคัญในข้อความเหล่านี้

พระคัมภีร์

เชื่อถือได้

พระคัมภีร์เป็นหนังสือที่ถูกอ้างอิงมากที่สุด ถูกตีพิมพ์มากที่สุด ถูกอ่านมากที่สุด และมีอิทธิพลมากที่สุดในประวัติศาสตร์มนุษยชาติ

‘ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า พระวาระของพระองค์คงอยู่ตลอดไป มั่นคงนิรันดร์ในสวรรค์’(สดุดี 119:89 ฉบับอมตธรรมฯ)

พระคัมภีร์ไปเปิดเป็นพระวาระของพระเจ้าอย่างแท้จริงไม่มีผิดพลาดที่ถูกประทานมาให้กับเผ่าพันธุ์มนุษย์ พระคัมภีร์ไม่ได้เป็นงานเขียนของมนุษย์ที่กำลังพยายามเดาว่าพระเจ้ามีลักษณะอย่างไร แต่ว่าเป็นพระเจ้าพระองค์เองที่ทรงตรัสผ่านทางถ้อยคำในหน้ากระดาษของพระคัมภีร์ พระองค์ตรัสกับมนุษย์ และมนุษย์เขียนคำเหล่านั้นลงไป

หยุดก่อน

ถาม: ทำไมคุณถึงคิดว่าเรื่องนี้สำคัญมากที่จะต้องเข้าใจ?

เต๋า

ตอนนี้เต๋าเริ่มที่จะเห็นแล้วว่าพระคัมภีร์นั้นเป็นเรื่องใหญ่กว่าที่เขาเคยคิดไว้มาก เขานึกถึงพระคัมภีร์เล่มเก่าๆ ที่ชำรุดทรุดโทรมที่วางอยู่บนชั้นวางหนังสือของยายของเขา และนี่เป็นครั้งแรกที่เขาพิจารณาหยิบมันขึ้นมาอ่านจริงๆ คุณเห็นไหมว่าเต๋ามีความคิดเห็นมากมายเกี่ยวกับพระคัมภีร์ แต่เขาก็ไม่เคยที่จะใช้เวลาอ่านมันเลย เขาถามตัวเองว่า 'ถ้าพระคัมภีร์ไบเบิลสามารถถูกพิสูจน์ว่าเชื่อถือได้ แล้วพระคัมภีร์กล่าวไว้อย่างไรจริงๆ ละ?'

พระคัมภีร์ไบเบิลไม่ได้เป็นเพียงหนังสือเล่มเก่าๆ และไม่ใช่หนังสือธรรมดาๆ แต่เป็นพระวจนะของพระเจ้าที่ทรงระบายลมหายใจออกมาผ่านทางผู้เขียนที่เป็นมนุษย์

'เราขอบพระคุณพระเจ้าเสมอ เพราะว่าเมื่อท่านทั้งหลายได้รับพระวจนะของพระเจ้า ซึ่งท่านได้ยืมจากเรา ท่านไม่ได้รับไว้อย่างเป็นคำของมนุษย์ แต่ได้รับไว้ตามความเป็นจริง คือเป็นพระวจนะของพระเจ้า ซึ่งกำลังทำงานอยู่ภายในท่านที่เชื่อ' (1 เธสะโลนิกา 2:13)

หยุดก่อน

ถาม: เราจะรู้ได้อย่างไรว่าพระคัมภีร์ไบเบิลเป็นพระวจนะของพระเจ้าจริงๆ และไม่ได้เป็นเรื่องราวที่ถูกแต่งขึ้นอย่างชาญฉลาดเท่านั้น?

พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงกระทำกิจพิเศษอย่างหนึ่งเมื่อมีการเขียนพระคัมภีร์ นั่นคือผู้เขียนจดบันทึกตามสิ่งที่พระเจ้าทรงให้เขียน

ขอให้อ่าน 2 เปโตร 1:20-21 อีกครั้ง คุณเห็นไหมว่าข้อพระคัมภีร์นี้สอนว่าพระเจ้าทรงเป็นผู้เขียนพระคัมภีร์?

เพราะว่าพระคัมภีร์ไบเบิลเป็นพระวจนะของพระเจ้า พระคัมภีร์จึงเป็นประโยชน์สำหรับเราที่จะเติบโตในความเข้าใจและความชอบธรรม นี่แหละคือเหตุผลที่เราต้องศึกษาพระคัมภีร์ นี่แหละคือเหตุผลที่เราต้องอ่านพระคัมภีร์

พระเจ้าทรงประทานพระคัมภีร์แก่เราเพื่อช่วยเราให้เติบโตและเป็นเหมือนพระเยซูมากขึ้น

ข้อพระคัมภีร์ท่องจำ

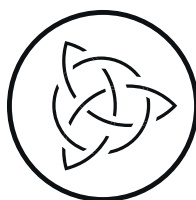
‘พระคัมภีร์ทุกตอนได้รับการดลใจจากพระเจ้า และเป็นประโยชน์ในการสอน การตักเตือนว่ากล่าว การแก้ไขสิ่งผิด และการอบรมในความชอบธรรม เพื่อคนของพระเจ้าจะมีความสามารถและพร้อมเพรียงเพื่อการดีทุกอย่าง’ (2 ทิโมธี 3:16-17)

สรุป

แต่จำเป็นต้องรู้ว่า แท้จริงแล้วพระคัมภีร์เป็นพระวจนะของพระเจ้า พระคัมภีร์ถูกต้องแท้จริงและเชื่อถือได้ ซึ่งหมายความว่าสิ่งที่พระคัมภีร์เปิดเผยเกี่ยวกับพระเจ้านั้นเป็นความจริง เราสามารถรู้ได้ว่าพระเจ้ามีอยู่จริงเพราะว่าพระคัมภีร์บอกเช่นนั้น และเราสามารถเชื่อวางใจพระคัมภีร์ได้

ประเด็นสำคัญ คืออะไร?

พระเจ้าไม่เหมือนเรา
พระองค์ทรงยิ่งใหญ่
กว่าความเข้าใจ
ของเรา พระองค์ทรง
เป็นนิรันดร์
พระองค์ทรงบริสุทธิ์
และสามารถเชื่อ
วางใจได้ 100%

3. ถ้าพระเจ้ามีอยู่จริง พระองค์มีลักษณะ อย่างไร? (ตอนที่ 1)

ถาม: ตอนนี้เราได้ได้เรียนรู้ว่าพระเจ้ามีลักษณะอย่างไรไปแล้วบ้าง?

1. พระองค์ทรงแสดงตนเป็นที่รู้จักในการสร้างโลกและเผ่าพันธุ์มนุษย์
2. พระองค์ตรัสผ่านทางพระคัมภีร์

เต๋า

เต๋าเป็นคนหยิ่งผยอง เขาชอบคิดว่าเขาสามารถพึ่งพาตนเองได้ เขาไม่ต้องการ 'ใครสำหรับอะไร' ทั้งสิ้น คนที่เขาพึ่งพาและเชื่อใจได้ก็คือครอบครัวของเขาเท่านั้น แต่ก็เพียงแค่นั้นกับบางคน เขามักจะระแวงคนแปลกหน้าและหลีกเลี่ยงใครก็ตามที่เขาคิดว่า 'หุหุหุฮาโฮโฮ' หรือไม่ได้เป็น 'หนึ่งในกลุ่มเพื่อน' เขาไม่ใช่คนที่จะเชื่ออะไรง่ายๆ

หยุดก่อน

ถาม: เราคิดเห็นอย่างไรกับสิ่งที่เต๋าพูด? เราสามารถพึ่งพาตนเองได้จริงๆ หรือว่าเราต้องการคนอื่นในชีวิตของเรา? อันตรายของการเชื่อใจและไม่เชื่อใจผู้อื่นมีอะไรบ้าง?

ภาพประกอบ

มีใครในพวกเราบ้างที่จะเดินไปที่ประตูบ้านของคนแปลกหน้า และขอให้คนที่เดินมาที่ประตูช่วยดูแลลูกของเราสัก 5 นาที? คุณจะเชื่อคนที่เพิ่งเจอกันเป็นครั้งแรก หรืออาจต้องใช้เวลาสักหน่อย? พวกเขาต้องพิสูจน์ตัวเอง ใช่ไหม?

สำหรับพระเจ้ายกัเช่นเดียวกัน

คุณเชื่อวางใจพระองค์ได้อย่างไร ในเมื่อคุณไม่รู้จริงๆ ว่าพระองค์มีลักษณะอย่างไร?

แต่เพียงแค่เราพยายามที่จะรู้จักพระองค์มากขึ้น เราก็จะเริ่มเห็นว่า

พระองค์ไว้วางใจได้

พระองค์เป็นที่รักได้

พระองค์เป็นที่ติดตามได้

ก่อนที่จะเราจะเข้าใจความเข้าใจเกี่ยวกับพระเจ้า เราจำเป็นต้องรู้ว่า

พระเจ้าทรงยิ่งใหญ่กว่าที่เราหวังว่าจะเข้าใจได้

พระเจ้าทรงยิ่งใหญ่ถึงขนาดที่ว่าเป็นเรื่องยากที่เราจะจินตนาการได้ต่อไปนี้อาจไม่ใช่ภาพประกอบจินตนาการที่ดีที่สุดและผมไม่ใช่คนแรกที่ใช้ภาพนี้ แต่วิธีหนึ่งในการที่จะเริ่มเข้าใจความกว้างใหญ่ไพศาลของพระเจ้าคือการนึกถึงจักรวาล เราหลายคนจะเข้าใจความจริงที่ว่า โลกเป็นแค่ดาวเคราะห์ดวงหนึ่งในระบบสุริยะของเราที่โคจรรอบดวงอาทิตย์ซึ่งเป็นดาวเคราะห์ที่อยู่ใกล้รามากที่สุด ลองจินตนาการว่าคุณมียานอวกาศที่สามารถเดินทางด้วยความเร็วแสงซึ่งก็คือ 670,616,629 ไมล์ต่อชั่วโมง – มันเร็วพอสมควร! เป็นความเร็วที่คุณสามารถวิ่งรอบโลกได้ 7 ครั้งต่อวินาทีเลยทีเดียว

เริ่มต้นบนโลกท่องเที่ยวไปสู่จักรวาล คุณจะผ่าน...

ดวงจันทร์ใน 2 วินาที (ยานอวกาศที่เร็วที่สุดของเราตอนนี้ใช้เวลา 3 วัน)

ดาวอังคารใน 4 นาที (เมื่อเทียบกับ 6-8 เดือน)

ดาวพลูโตใน 5 ชั่วโมง (ยานสำรวจอวกาศนิวฮอไรซันส์ใช้เวลา 9.5 ปี)

นั่นเป็นเพียงขอบระบบสุริยะของเราเท่านั้น หากจะไปยังดาวดวงถัดไปที่อยู่ใกล้ที่สุด คุณจะต้องเดินทางเป็นเวลา 4.3 ปี (ยังคงเดินทางด้วยความเร็วแสง)

ด้วยความเร็วแสงนี้ แค่อวกาศเล็กของเรา (ทางช้างเผือก) ต้องใช้เวลาถึง 10,000 ปีเพื่อจะข้ามจากฝั่งหนึ่งไปยังอีกฝั่งหนึ่ง

ด้วยความเร็วแสงนี้ ต้องใช้เวลาถึง 2 ล้านปีเพื่อจะไปถึงกาแล็กซี
ถัดไปจากเรา และต้องใช้เวลาถึง 20 ล้านปีเพื่อจะไปถึงกระจุก
กาแล็กซีถัดไปที่ใกล้ที่สุด

แม้กระนั้น เราเพียงแต่เพิ่งเริ่มต้นเดินทางสู่จักรวาลเท่านั้น คาด
กันว่ามีกาแล็กซีเป็นหลายแสนล้านกาแล็กซีในจักรวาล หลาย
กาแล็กซีที่ประกอบไปด้วยดวงดาวหลายพันล้านดวง

จักรวาลนั้นใหญ่โตมโหฬาร น่าทึ่งใช่ไหม?

พระเจ้าทรงสร้างทุกสิ่งเหล่านี้

พระองค์ทรงยิ่งใหญ่มากจนไม่มีอะไรจะดีซึ่กว่านี้ได้อีกแล้ว
นี่แหละคือเหตุผลที่ว่าทำไมคริสเตียนถึงนมัสการพระองค์

พระองค์ทรงประทานทุกสิ่งทุกอย่างแก่เรา

พระองค์ทรงสร้างทุกสรรพสิ่ง

และพระองค์ทรงอยู่นอกเหนือทุกสรรพสิ่ง

พระองค์ทรงสร้างเราให้นมัสการพระองค์

พระองค์ทรงสร้างเราให้พึ่งพาพระองค์

พระเจ้าทรงเป็นนิรันดร์

พระเจ้าไม่เพียงแต่อยู่เหนือเกินความเข้าใจสมบูรณ์ของเรา
พระองค์ยังทรงเป็นนิรันดร์

พระเจ้าไม่มีจุดเริ่มต้นและไม่มีจุดจบ

พระองค์ตายไม่ได้

พระองค์จบสิ้นไม่ได้

พระองค์ไม่เหมือนกับสิ่งอื่นใดในโลกของเราที่เกิดมา มีชีวิตอยู่ และก็ตาย พระเจ้าทรงเป็นอยู่เสมอและพระองค์จะเป็นอยู่เสมอไป

‘ข้าแต่องค์เจ้านาย พระองค์ทรงเป็นที่พักพิง

ของข้าพระองค์ทั้งหลายทุกชั่วชาติพันธุ์

ก่อนที่จะถูกเขาทั้งหลายเกิดขึ้นมา

ก่อนที่จะพระองค์ทรงให้กำเนิดแผ่นดินโลกและพิภพ

พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าตั้งแต่นิรันดร์กาลถึงนิรันดร์กาล’

(สดุดี 90:1-2)

คำว่า ‘นิรันดร์กาล’ มีความหมายว่าอย่างไร? ก็หมายความว่า ย้อนกลับไปในอดีตไกลมากที่สุดเท่าที่เราจะย้อนกลับไปได้ และ ไปข้างหน้าในอนาคตไกลที่สุดเท่าที่เราจะไปได้ นั่น พระเจ้าทรง เป็นอยู่

ไม่มีใครประทานชีวิตให้กับพระเจ้า

และไม่มีใครสามารถเอาชีวิตไปจากพระองค์ได้

พระเจ้าไม่ต้องการสิ่งใดนอกจากตัวพระองค์เองเพื่อดำรงอยู่

พระองค์ดำรงอยู่ด้วยพระองค์เอง

พระองค์พึ่งพาพระองค์เอง

พระเจ้าทรงบริสุทธิ์

ชายคนหนึ่งชื่ออิสยาห์เคยได้รับนิมิตเกี่ยวกับพระเจ้า และต่อไปนี้เป็นสิ่งที่เขาเขียนบันทึกเอาไว้:

บริสุทธิ์ บริสุทธิ์ บริสุทธิ์ พระยาห์เวห์จอมทัพ
แผ่นดินโลกทั้งสิ้นเต็มด้วยพระสิริของพระองค์'
(อิสยาห์ 6:3)

คำว่าบริสุทธิ์มีความหมายอย่างไรกับเรา?

ความบริสุทธิ์หมายถึงความแตกต่างไปจากสิ่งอื่นอย่าง
สิ้นเชิง

บริสุทธิ์หมายถึงการแยกออกจากสิ่งทรงสร้างทั้งสิ้นของ
พระองค์

'ข้าแต่พระยาห์เวห์ ในบรรดาพระต่างๆ
องค์ไหนจะเป็นเหมือนพระองค์เล่า?

องค์ไหนจะเหมือนพระองค์
ผู้ทรงงามสง่าในความบริสุทธิ์

และน่าเกรงขามด้วยพระสิริ
และทรงทำการอัศจรรย์?' (อพยพ 15:11)

พระเจ้าเป็นหนึ่งเดียว

พระองค์ไม่สามารถทำสิ่งไม่ดี

พระองค์ทรงรักเราอย่างครบบริบูรณ์

พระองค์ไม่โกหกหรือผิดคำสัญญาของพระองค์

พระองค์ทรงสมบูรณ์แบบและไม่มีบาป

พระเจ้าทรงชอบธรรม

พระเจ้าไม่เพียงแต่สมบูรณ์แบบและบริสุทธิ์ทั้งสิ้นเท่านั้น พระองค์ยังทรงชอบธรรมและยุติธรรมในทุกสิ่งทุกอย่างที่พระองค์ทรงตรัสและกระทำ

ฮาบากูกบทที่ 1 ข้อที่ 13 กล่าวแบบนี้เกี่ยวกับพระเจ้า: ‘พระเนตรของพระองค์บริสุทธิ์เกินกว่าจะทอดพระเนตรการชั่ว จะทรงมองดูความบาปก็ไม่ได้’

เราต้องจำไว้ว่า เพราะผู้คนมักจะบอกเราว่าพระเจ้าไม่สามารถยุติธรรมและเป็นธรรมได้ในโลกของเราที่มีความทุกข์ทรมานมากมายขนาดนี้ หรือพระองค์จะรักผู้คนได้อย่างไร ในเมื่อพระองค์ทรงส่งพวกเขาลงนรก? มันก็จริงอยู่ เราจะพูดถึงเรื่องนี้อีกสักครู่ แต่อพยพบทที่ 34 บอกเราว่าพระเจ้า ‘จะไม่ทรงละเว้นการลงโทษ[คนที่ทำผิด]อย่างแน่นอน’ หลายคนไม่สนใจว่าพระเจ้าผู้ทรงสร้างเราอาจมีอยู่จริง – ไม่เป็นไร ส่วนคนอื่นไม่สนใจว่าพระองค์ทรงบริสุทธิ์และยุติธรรม – ไม่เป็นไรเช่นกัน แต่ปัญหาจะมีตามมาเมื่อเราบอกผู้คนว่าพระเจ้าผู้ทรง

บริสุทธิ์

ยุติธรรม

รัก

เมตตากรรณา

พระองค์นี้

จะไม่ละเว้นการลงโทษบาปใดก็ตามในโลก

และจะลงโทษบาปอย่างแน่นอน

รวมถึงบาปของพวกเขาด้วย

นี่คือช่วงเวลาที่คุณเริ่มคิด: 'เดี๋ยวก่อนนะ ฉันไม่ค่อยชอบที่
กล่าวมานั้นเลย'

พระเจ้าไม่เคยเปลี่ยนแปลง

ความจริงประการที่ห้าก็คือว่า พระเจ้าไม่เคยเปลี่ยนแปลง
พระองค์ไม่ได้อารมณ์เสียเหมือนเรา พระองค์ไม่ได้เปลี่ยนแปลง
ความคิดของพระองค์เกี่ยวกับผู้คน ขอให้อ่านสดุดี 102:25-27

ดังนั้น พระเจ้าจึงยิ่งใหญ่เกินกว่าเราจะเข้าใจทั้งหมดได้ พระองค์
ทรงเป็นนิรันดร์ บริสุทธิ์ ชอบธรรม และไม่เปลี่ยนแปลง เมื่อรู้เรื่อง
เหล่านี้เกี่ยวกับพระองค์แล้ว เราจะเริ่มเห็นได้ว่า เราสามารถเชื่อ
วางใจพระองค์ได้ในทุกสิ่งทุกอย่าง

พระองค์จะไม่โกหกเรา

พระองค์จะไม่ละเลยเรา

พระองค์จะไม่ทำให้เราผิดหวัง

พระองค์ทรงแข็งแกร่งกว่าเรา

พระองค์ทรงสมบูรณ์แบบกว่าเรา

พระองค์เป็นผู้ที่เราสามารถพึ่งพาได้อย่างเต็มที่

ความจริงประการสุดท้ายเพื่อทำให้เราคิดนี้ อาจเป็นความจริง
ข้อที่ยากที่สุด

พระเจ้าไม่ต้องการเราเลยสักนิด

พระเจ้าทรงแตกต่างจากเราอย่างมากเลยทีเดียว

เราต้องมีอากาศเพื่อหายใจและอาหารเพื่อความอยู่รอด ในทาง
กลับกัน พระเจ้าไม่ต้องการสิ่งใดเลยนอกเหนือพระองค์เพื่อ
ความอยู่รอด

ทุกสิ่งทุกอย่างในโลกใบนี้ต้องการพระเจ้า แต่พระเจ้าไม่ต้องการ
อะไรเลยในโลกใบนี้

ไม่มีสิ่งใดเลยที่พระเจ้าต้องการเพื่อทำให้พระองค์ดีขึ้น พระเจ้า
ทรงประทับอยู่นอกเหนือโลกและเรา พระองค์ไม่ได้เป็นส่วนหนึ่ง
ของสิ่งทรงสร้าง คนบางคนนมัสการสัตว์ หรือต้นไม้ หรือฟ้าดิน
แต่พระเจ้านั้นทรงแยกออกจากทุกสิ่งทุกอย่างที่พระองค์ได้ทรง
สร้างอย่างสิ้นเชิง

นี่แหละคือสิ่งที่พระคัมภีร์ตรัสเกี่ยวกับพระเจ้าในพระธรรมกิจการ
17:24-25:

‘พระเจ้าผู้ทรงสร้างโลกกับสิ่งทั้งปวงที่มีอยู่ในนั้น เป็นองค์พระผู้
เป็นเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก พระองค์ไม่ได้สถิตในวิหาร
ที่มนุษย์สร้างขึ้น พระองค์ไม่จำเป็นต้องให้มีมนุษย์มารับใช้

ราวกับว่ามีความต้องการสิ่งหนึ่งสิ่งใด เพราะพระองค์ต่างหากที่ทรงเป็นผู้ประทานชีวิตและลมหายใจและสิ่งสารพัดแก่คนทั้งปวง'

ลองจินตนาการว่าคุณเดินเข้าไปหา บิล เกตส์ หรือคนที่เป็นเจ้าของคอมพิวเตอร์แอปเปิ้ลและพูดว่า 'ฟังนะ นี่เป็นเงิน 20 เพนนีต่อน้ำชาหนึ่งแก้วหรืออะไรสักอย่าง' คุณคิดว่าปฏิกิริยาของเขาจะเป็นอย่างไร? เขาจะต้องการเงิน 20 เพนนีอันเล็กน้อยของคุณไปทำไม? เขามีเงินหลายพันล้านแล้ว เขาไม่ได้ต้องการเงินของคุณ เขามีเงินมากกว่ามากพอแล้ว เช่นเดียวกับพระเจ้า พระองค์ไม่ได้ต้องการเราเพื่ออะไรเลย พระองค์มีทุกอย่างแล้ว ทุกสิ่งทุกอย่างที่เราเห็น (รวมถึงตัวเราด้วย) พระองค์ทรงสร้างและเป็นผู้ประทานมาให้กับเรา!

หยุดก่อน

ขอให้เราอ่านถ้อยคำเหล่านี้ในอิสยาห์ 40:12:

'ใครตวงน้ำทั้งหลายนด้วยอุ้งมือของตน

และวัดฟ้าสวรรค์ด้วยคืบเดียว?

ทั้งบรรจุมวลของโลกไว้ในถังตวง?

ใครชั่งภูเขทั้งหลายนด้วยตาชั่ง

และชั่งบรรดาเนินเขาด้วยตราชู?'

คุณคิดว่าผู้เขียนพยายามสอนอะไรเราตรงนี้?

ข้อพระคัมภีร์ท่องจำ

‘พระเจ้าผู้ทรงสร้างโลกกับสิ่งทั้งปวงที่มีอยู่ในนั้น เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก พระองค์ไม่ได้สถิตในวิหารที่มนุษย์สร้างขึ้น’ (กิจการ 17:24)

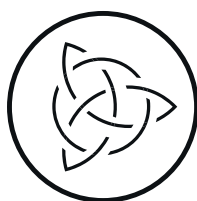

สรุป

เราได้พยายามใช้ชีวิตของเราว่าตัวเองเป็นผู้ควบคุมชีวิต เราได้พยายามเป็นคนพึ่งพาตนเอง แต่เราจำเป็นต้องเห็นว่า พระเจ้านั้นทรงยิ่งใหญ่กว่าตัวเราอย่างมาก พระเจ้าทรงเป็นนิรันดร์ พระองค์ทรงบริสุทธิ์ และพระองค์สามารถเป็นที่เชื่อใจได้ เราเริ่มต้นเปลี่ยนวิถีคิดเกี่ยวกับพระเจ้า แม้เราจะไม่สามารถรู้ทุกสิ่งทุกอย่างเกี่ยวกับพระเจ้าได้ แต่สิ่งที่พระคัมภีร์บอกกับเราก็คือว่า พระเจ้าทรงดีและบริสุทธิ์

ประเด็นสำคัญ คืออะไร?

พระเจ้าทรงอยู่เหนือ
และอยู่ไกลออกไป
กระนั้นพระองค์
ก็ยังอยู่ใกล้และ
ห่วงใยเราอย่างยิ่ง

4. ถ้าพระเจ้ามีอยู่จริง พระองค์มีลักษณะ อย่างไร? (ตอนที่ 2)

เต่า

เต่ามีชีวิตที่ยากลำบาก เขาเกิดมาในครอบครัวที่มีปัญหา พ่อของเขาทำร้ายแม่และพี่น้องของเขา เขาถูกทำร้ายด้วยน้ำมือของตัวเอง เขาสูญเสียลูกสองคนตั้งแต่แรกเกิด ชีวิตช่างโหดร้าย พระเจ้าทรงห่วงใยเขาได้อย่างไรกัน? สิ่งนี้จะเป็นจริงได้อย่างไร? ชีวิตของเขาอยู่แห่งไหนขนาดนี้ได้อย่างไร ถ้าสิ่งที่เรียกว่าพระเจ้านี้มีอยู่จริง? หากพระเจ้ามีอยู่จริง พระองค์ก็คงหลับอยู่หรืออะไรทำนองนั้น หรืออาจเป็นเพราะว่าพระเจ้าไม่ได้ห่วงใยเต่าเลย พระเจ้ามีไว้สำหรับคนดี หรืออาจเป็นเพราะว่าพระเจ้าไม่ได้สนใจโยคีโลกนี้เสียเลย

เนื่องจากพระเจ้าอยู่ไกลเกินความเข้าใจของเรา คงจะเป็นเรื่องง่ายที่จะคิดว่าพระองค์เป็นใครบางคนที่อยู่ 'ข้างนอกนั่น' หรืออยู่บนท้องฟ้าไกลแสนไกลจากโลกและชีวิตของเรา ในแง่หนึ่ง สิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องจริง พระเจ้าทรงอยู่ 'ข้างนอกนั่น' คริสเตียนกล่าวว่าพระเจ้าอยู่

ไกลออกไป

จริงอยู่ แต่นั่นเป็นคำพูดที่เกินจะบรรยาย! คำว่า 'ไกลออกไป' มีความหมายอย่างไร? ให้เรามาดูพระคัมภีร์ข้อหนึ่งด้วยกัน

'เพราะความคิดของเราไม่ใช่ความคิดของเจ้า

และทางของพวกเจ้าก็ไม่ใช่ทางของเรา'

พระยาห์เวห์ตรัสดังนี้แหละ

'เพราะฟ้าสวรรค์สูงกว่าแผ่นดินโลกอย่างไร

ทางของเราก็กสูงกว่าทางของพวกเจ้า

และความคิดของเราก็กสูงกว่าความคิดของเจ้าอย่างนั้น'

(อิสยาห์ 55:8-9)

กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ พระเจ้าทรงเป็นอยู่นอกเหนือกาลเวลา และสถานที่

ผมรู้ น่าฟังอีกแล้ว ใช่ไหม? พระเจ้าทรงอยู่เหนือเราและอยู่ไกลไปจากเราอย่างมาก แทบจะเป็นไปไม่ได้เลยที่จะอธิบายถึงพระองค์ได้อย่างถูกต้อง

ภาพประกอบ

หากผมจะต้องบอกคุณว่าภรรยาของผมมีรูปร่างลักษณะเป็นอย่างไร ผมอาจบอกคุณได้ว่าเธอมีสีผมอะไร ส่วนสูงเท่าไร และมีสีผิวเป็นเช่นไร (พอใช้ได้) นั่นเป็นการอธิบายตัวเธอได้เพียงพอหรือเปล่า? ผมอาจบอกคุณได้ว่าเธอมีลักษณะเหมือนช็อกโกแลต (ในทุกรูปแบบ) แล้วตอนนี้นะ? คุณรู้จักเธอหรือยัง? ไม่แม้แต่จะใกล้เคียง หากเป็นเช่นนั้น มันก็จะเป็นเรื่องยาก

สำหรับผมที่จะอธิบายว่า แท้จริงแล้วภรรยาของผมคือใคร แล้วคุณ จะเห็นว่ามันเป็นไปไม่ได้เลยที่จะกล่าวถึงการอยู่ไกลออกไปของพระเจ้าออกมาเป็นคำพูดได้ แม้จะแค่พยายามก็ยังเป็นสิ่งที่อันตราย เพราะเราสามารถตกหลุมพรางของการนำพระเจ้าลงมาสู่ระดับของมนุษย์เมื่อพระองค์ทรงอยู่เหนือกว่านั้นเป็นอย่างมาก

จึงไม่น่าแปลกใจเลย ที่ทำไมเราถึงมองว่าพระเจ้าเป็นสิ่งที่แยกออกจาก

โลกและชีวิตของเขาไปอย่างสิ้นเชิง

ในช่วงปลายยุค 80 มีนักร้องคนหนึ่งชื่อ แนนซี กรีฟฟิธ ที่มีเพลงหนึ่งโด่งดังไปทั่วโลกชื่อ 'จากที่ห่างไกล' (From a Distance) ผู้แต่ง จูเลีย โกลด์ ชี้ชัดว่าเนื้อเพลงนั้นเกี่ยวกับพระเจ้าและโลกที่ไม่ได้เป็นไปตามอย่างที่ควรจะเป็น ขอให้พิจารณาเนื้อเพลงท่อนสุดท้ายของเธอที่ว่า

จากที่ห่างไกล พระองค์ดูเหมือนเป็นเพื่อน
แม้ว่าระหว่างเราจะเกิดสงครามก็ตาม
จากที่ห่างไกล ฉันไม่อาจเข้าใจได้ว่า
การต่อสู้ทั้งหมดนี้มีไว้เพื่ออะไรกัน
จากที่ห่างไกล มีความกลมเกลียว
และมันส่งเสียงก้องไปทั่วแผ่นดิน
และมันเป็นความหวังของความหวังทั้งสิ้น
เป็นความรักของความรักทั้งปวง
เป็นใจกลางของคนทุกคน

มันเป็นความหวังของความหวังทั้งสิ้น
 เป็นความรักของความรักทั้งปวง
 นี่คือเพลงของคนทุกคน
 และพระเจ้ากำลังมองดูเราอยู่
 พระเจ้ากำลังดูเราอยู่
 พระเจ้ากำลังมองดูเราจากที่ห่างไกล
 โอ้ พระเจ้ากำลังมองดูเรา พระเจ้ามองดูเราอยู่
 พระเจ้ากำลังมองดูเราอยู่จากที่ห่างไกล

สองสามบรรทัดสุดท้ายสรุปมุมมองของเตาต่อพระเจ้าและโลกเกือบทั้งหมด เตาคิดว่า ‘ถ้าพระเจ้ามืออยู่จริง สิ่งที่ดีที่สุดที่เราจะหวังได้ก็คือว่า พระองค์ทรงอยู่ห่างไกลจากเราจริงๆ พระองค์ไม่ได้ห่วงใยชีวิตของผมจริงๆ หรือ?’ แต่นี่คือสิ่งที่พระคัมภีร์สอนหรือไม่? พระเจ้าเพียงแต่มองดูเราจากเบื้องบนโดยไม่สนใจสิ่งใดมากไปกว่านั้นใช่ไหม? พระองค์ไม่แยแสต่อความทุกข์ทรมานของเราเลยใช่หรือไม่? พระองค์ทรงห่วงใยคนอย่างเตาหรือเปล่า? ขอให้ฟังสิ่งที่พระคัมภีร์กล่าวไว้

‘พระยาห์เวห์ตรัสดังนี้ว่า “เราเป็นพระเจ้าที่อยู่ใกล้ ไม่ใช่พระเจ้าที่อยู่ไกลด้วยหรือ?” (เยเรมีย์ 23:23)

ศัตรูทั้งหลายของพระเจื่อก็คิดเช่นเดียวกันกับเตาเมื่อย้อนกลับไปในพันธสัญญาเดิม พวกเขาเคยเยาะเย้ยประชากรของพระเจ้าว่าพระองค์ไม่มีอยู่จริง พวกเขาเคยโอ้อวดความประพฤติของตัวเองและแสดงออกมาให้เห็น ขอให้ฟังสิ่งที่ผู้เขียนสดุดีตอบกลับไปยังคำกล่าวอ้างที่ว่า พระเจ้าไม่ได้เห็นสิ่งที่เกิดขึ้นในโลก

‘พวกเขาสังหารแม่ยายและคนต่างด้าว

และฆ่าลูกกำพร้า

และพวกเขากล่าวว่า “พระยาห์เวห์ไม่แลเห็น

พระเจ้าของยาโคบไม่หยิ่งรู้”

คนเขลาที่สุดของประชาชนเอ๋ย จงหยิ่งรู้เถิด

คนโง่ทั้งหลายเอ๋ย เมื่อไรพวกเจ้าจะฉลาด?

พระองค์ผู้ทรงปลุกหู พระองค์จะไม่ทรงได้ยินหรือ?

พระองค์ผู้ทรงบันดาล พระองค์จะไม่ทรงเห็นหรือ?

พระองค์ผู้ทรงเตือนบรรดาประชาชาติ พระองค์จะไม่ทรงดูว่าหรือ?

คือพระองค์ผู้ทรงสอนความรู้ให้มนุษย์

พระยาห์เวห์ทรงทราบความคิดของมนุษย์

ว่าเป็นแต่เพียงลมหายใจ’ (สดุดี 94:6-11)

แม้แต่กษัตริย์ดาวิดเอง เมื่อท่านถูกจับได้ในบาปร้ายแรงและพยายามที่จะหนีจากสายตาขององค์พระผู้เป็นเจ้า ต่อไปนี้คือสิ่งที่ท่านกล่าวในคำอธิษฐานของท่าน:

‘ข้าพระองค์จะไปไหนให้พ้นพระวิญญูญาณของพระองค์ได้?

หรือข้าพระองค์จะหนีไปไหนให้พ้นจากพระพักตร์ของ

พระองค์?

ถ้าข้าพระองค์ขึ้นไปยังสวรรค์ พระองค์ก็สถิตที่นั่น

ถ้าข้าพระองค์จะทำที่นอนไว้ในแดนคนตาย พระองค์ทรง
อยู่ที่นั่น

ถ้าข้าพระองค์จะบินไปไกลถึงที่ตะวันออก

หรือถ้าข้าพระองค์อาศัยอยู่สุดขอบทะเลตะวันตก

แม้ที่นั่น พระหัตถ์ของพระองค์จะจุ่งข้าพระองค์

และพระหัตถ์ขวาของพระองค์จะฉวยข้าพระองค์ไว้

ถ้าข้าพระองค์จะว่า “ความมืดจะบังข้าไว้แน่ทีเดียว

และความสว่างรอบข้าจะเป็นกลางคืน”

สำหรับพระองค์ แม้ความมืดก็ไม่มี

กลางคืนก็สว่างอย่างกลางวัน

ความมืดเป็นอย่างความสว่าง’ (สดุดี 139:7-12)

นี่หมายความว่า เตาอาจไม่เคยพบคำตอบบางอย่างเกี่ยวกับ
ปัญหาชีวิตอันมากมายในด้านนี้ของนิรันดร์กาลได้

พระเจ้าอาจอยู่ไกลออกไปก็จริง แต่เราเรียนรู้จากข้อพระคัมภีร์
ตอนเหล่านี้ว่า พระองค์ยังทรงอยู่ใกล้เราด้วย

พระคัมภีร์สอนเราว่าพระเจ้าทรง

อยู่ทุกหนทุกแห่ง

เป็นอีกคำหนึ่งที่เกินจะบรรยาย! มันหมายความว่าอย่างไร? ก็
หมายความว่า แม้ว่าพระองค์จะอยู่เบื้องบนและอยู่เหนือเราไป
พระองค์ยังทรง

อยู่ใกล้เราในเวลาเดียวกันด้วย

พระเจ้าต้องการเป็นที่รู้จักเป็นการส่วนตัว

พระองค์ต้องการมีความสัมพันธ์กับเรา

นี่คือจุดเริ่มต้นของข่าวดีสำหรับเรา นี่หมายความว่าเราสามารถ
รู้จักกับพระเจ้าในระดับเฉพาะส่วนตัวได้ พระคัมภีร์ไบเบิลไม่ได้

ถูกเขียนขึ้นมาเพื่อให้เราทราบเพียงแค่ว่าข้อเท็จจริง และตัวเลขที่
แปลกประหลาดประเภทต่างๆ เท่านั้น พระคัมภีร์เปิดเผยแก่เราว่า
แท้จริงแล้วพระเจ้าต้องการที่จะสื่อสารกับเรา พระองค์ต้องการ
พูดคุยกับเรา และพระองค์ต้องการให้เราพูดคุยกับพระองค์
พระองค์ต้องการที่จะอยู่ใกล้เรา

ตอนนี้ถ้าถูกปล่อยให้สงสัยว่า ‘หากพระเจ้าทรงรู้จักผม และ
พระองค์ทรงรู้ทุกรายละเอียดในชีวิตผม ถ้าเป็นเช่นนั้น จะเห็น
ได้ชัดว่าพระองค์ไม่ได้ทำอะไรเพื่อผมเลยจริงๆ ไม่ได้เป็นเหมือน
กับว่าพระเจ้ามีส่วนในชีวิตของผม’

แต่ยังไม่หมดแค่นี้

พระเจ้าไม่เพียงแต่

อยู่เหนือเรา

ไกลโพ้นจากเรา

และอยู่ใกล้เราเท่านั้น

พระองค์ยังทรง

สัพพัญญู (รู้ทุกสิ่งทุกอย่าง) อีกด้วย

อีกแล้วหรอเนี่ย! ใช่แล้ว คำนี้สำคัญไม่แพ้กับคำอื่นๆ คำนี้มี
ความหมายว่า เพราะว่าพระเจ้าทรงสร้างทุกสรรพสิ่ง พระองค์จึง

รู้ทุกสิ่งทุกอย่าง

กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ **ไม่มีสิ่งใดเลยที่พระเจ้าไม่รู้เกี่ยวกับเรา**

‘ข้าแต่พระยาห์เวห์ พระองค์ได้ทรงตรวจสอบข้าพระองค์
และทรงรู้จักข้าพระองค์

เมื่อข้าพระองค์นั่งลงและลุกขึ้น พระองค์ทรงทราบ
พระองค์ทรงเข้าใจความคิดของข้าพระองค์ได้แต่ไกล

พระองค์ทรงตรวจตราวิถีและการนอนของข้าพระองค์
และทรงคุ้นเคยกับทางทั้งสิ้นของข้าพระองค์

ข้าแต่พระยาห์เวห์ แม้ก่อนที่ลิ้นของข้าพระองค์จะพูด
พระองค์ก็ทรงทราบความเสียหามาแล้ว

พระองค์ทรงล้อมข้าพระองค์อยู่ทั้งข้างหน้าและข้างหลัง
และวางพระหัตถ์บนข้าพระองค์

ความรู้อย่างนี้อัศจรรย์เกินข้าพระองค์
สูงนักจนข้าพระองค์เอื้อมไม่ถึง’ (สดุดี 139:1-6)

พระเจ้าทั้งอยู่ใกล้เราและอยู่ไกลออกไป

การอยู่ไกลเหนือออกไป การอยู่ทุกหนทุกแห่ง และการรู้ทุกสิ่ง
ทุกอย่างของพระเจ้านั้นมารวมพร้อมกันเมื่อเราไตร่ตรองถึง
พระองค์ ในพันธสัญญาใหม่ เปาโลประกาศว่าพระเจ้า ‘ต่างหากที่
ทรงเป็นผู้ประทานชีวิตและลมหายใจและสิ่งสารพัดแก่คนทั้งปวง’
และ ‘เรามีชีวิต และไหวตัว และเป็นอยู่ในพระองค์’ (กิจการ
17:25, 28)

พระเจ้ายังทรง

มีฤทธานุภาพทั้งสิ้น

นี่หมายความว่า พระองค์ทรง ฤทธานุภาพทั้งสิ้น

กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ **ไม่มีอะไรอยู่เหนือการควบคุมของพระองค์**
พระเจ้าทรงชี้แนะแนวทาง ปกครอง และจัดเตรียมให้กับสิ่งทรงสร้าง
ของพระองค์ แม้ว่าพระองค์จะอยู่สูงเหนือทุกสิ่งเหล่านั้นก็ตาม

‘สำหรับพระเจ้าทุกสิ่งเป็นไปได้’ (มาระโก 10:27 ฉบับอรรถาธิบาย)

ถึงตอนนี้ แม้พระเจ้าจะแตกต่างจากเราและทรงแยกออกจากเรา
 ก็ตาม พระคัมภีร์ยังสอนอีกว่า

พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ทรงเข้ามาใกล้เรา

พระองค์ทรงเลือกที่จะเสด็จลงมาหาเรา สถิตอยู่ท่ามกลางเรา
 สำเতাพระองค์ให้เป็นที่รู้จักแก่เราและจัดเตรียมไว้เพื่อเรา เรา
 จะพูดถึงรายละเอียดเพิ่มเติมในภายหลังเมื่อเราพิจารณาชีวิต
 ของพระเยซู เหตุใดพระเจ้าจึงทำเช่นนี้เพื่อเรา呢หรือ? ก็เพราะ
 เรามีความต้องการพระองค์อย่างยิ่ง และไม่ใช่เพราะพระองค์มี
 ความต้องการเรา **พระองค์ปรารถนาให้มนุษยชาติได้รับความดี**
ความใจดี และความรักของพระองค์ เมื่อเราเข้าไปมีความสัมพันธ์
 กับใคร เราพยายามให้ความสำคัญกับอีกฝ่ายเป็นอันดับแรก
 และสนองความต้องการของเขาเพื่อให้เขามีความสุข แต่นั่น
 ไม่ใช่วิถีทางของพระเจ้า เราไม่สามารถทำอะไรให้พระองค์มีความสุขได้
 ความรักของพระองค์ไม่เห็นแก่ตัวเลย พระองค์ไม่ได้รัก
 เราเพราะเราทำดีต่อพระองค์หรือเพราะเราน่ารักมาก พระองค์
 ทรงรักเราแม้ว่าพวกเราหลายคนจะเพิกเฉยหรือแสวงทำเป็นว่า
 พระองค์ไม่มีอยู่จริง

ถาม: คุณคิดว่าเราสมควรได้รับความรักจากพระเจ้าหรือไม่? ความแตกต่างระหว่างศาสนากับสิ่งที่พระคัมภีร์สอนเราเกี่ยวกับวิธีพบสันติสุขในพระเจ้าคืออะไร? คุณคิดว่าเราควรจะตอบสนองต่อความรักอันยิ่งใหญ่ที่พระเจ้าทรงมีต่อเราอย่างไร? แล้วอะไรกำลังหยุดเราอยู่?

ข้อพระคัมภีร์ท่องจำ

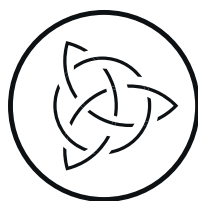
‘พระยาห์เวห์ตรัสดังนี้ว่า “เราเป็นพระเจ้าที่อยู่ใกล้ ไม่ใช่พระเจ้าที่อยู่ไกลด้วยหรือ?”’ (เยเรมีย์ 23:23)

สรุป

ความคิดทั้งหมดของเราเปลี่ยนแปลงไปอย่างสิ้นเชิงเมื่อเขาเริ่มเห็นว่า พระเจ้าทรงอยู่เหนือเราและไกลออกไปจากเรา กระนั้น พระองค์ก็ยังอยู่ใกล้เราและห่วงใยเรามาก สิ่งสำคัญคือเราต้องเข้าใจว่า พระเจ้าสามารถเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตของเราได้ เป็นไปได้ที่จะมีความสัมพันธ์กับพระเจ้าผู้ทรงประเสริฐและบริสุทธิ์พระองค์นี้

ประเด็นสำคัญ คืออะไร?

พระคัมภีร์ไม่เพียงแต่
บอกเราว่าพระเจ้า
มีลักษณะอย่างไร
พระคัมภีร์ยังบอกเรา
ด้วยว่าเผ่าพันธุ์มนุษย์
มีลักษณะอย่างไรและ
ทำไมมนุษย์จึงเกิดมา
พระคัมภีร์อธิบาย
เหตุผลว่าทำไม
โลกใบนี้จึงแตกสลาย

5. ถ้าพระเจ้ามีอยู่จริง มันเกี่ยวอะไรกับฉัน?

เต๋า

เต๋ารู้สึกว่าโลกนี้แตกสลาย ชีวิตทั้งชีวิตของเขาเป็นความยุ่งเหยิง เขายอมรับ เมื่อเราถามเต๋าว่าโลกเป็นอย่างนี้ไปได้อย่างไร? เขาตอบไม่ได้ เขาคิดว่าเป็นเพราะผู้คนโลกและเห็นแก่ตัว แต่เขาก็ไม่แน่ใจ เขาไม่เห็นด้วยกับการทำแท้ง เขาคิดว่ามันเป็น 'สิ่งที่ผิด' แต่เขาก็ไม่รู้ว่าทำไม เขาคิดว่าควรมีโทษถึงตายสำหรับผู้กระทำกามวิปริต แต่อาชญากรรายอื่นไม่ได้เลวร้ายขนาดนั้น เขาคิดว่าตัวเขานั้นเป็น 'คนดี' เพราะเขารักครอบครัว แม้ว่าเขาจะนอกใจภรรยาก็ตาม ('ก็มันช่วยไม่ได้') และจำหน่ายยาเสพติดเพื่อความสนุกสนานบันเทิงเป็นประจำ ('ผมต้องการเงินและผมไม่ได้ทำร้ายใคร') เขาคิดว่าพวกนายธนาคารล้วนเป็นหัวขโมยและควรที่จะถูกลงโทษ แต่เขาไม่คิดว่าการกล่าวอ้างเป็นพยานเท็จต่อประกันสังคมนั้นเป็นสิ่งผิด ใครๆ เขาก็ทำกัน (ลองถามคนที่เขารู้จักดูสิ) และความเสียหายคืออะไร? เต๋าดตกเป็นเหยื่อ สำหรับความคิดของเขา เขาเพียงแค่ทำให้ดีที่สุดจากสิ่งที่มีชีวิตมอบให้กับเขาเท่านั้น

หยุดก่อน

เราคิดอย่างไรเกี่ยวกับมุมมองของเต๋าที่มีต่อโลกและตัวเราเอง? เราคิดว่าโลกนี้มีปัญหาอะไร? เราคิดว่าจำเป็นต้องทำอย่างไรเพื่อแก้ไขโลกให้ถูกต้อง?

เราเกิดมาทำไม

ถ้าปฐมกาล 1 ย้ำเตือนเราว่าเราถูกสร้างขึ้นตามพระฉายของพระเจ้า มันก็บอกเราด้วยเช่นกันว่าทำไมพระเจ้าจึงสร้างเรา

วิวัฒนาการสอนว่าชีวิตนั้นไร้จุดหมาย

แต่พระคัมภีร์ไบเบิลสอนเราว่าชีวิตนั้นเต็มไปด้วยจุดประสงค์

จุดประสงค์แท้ในชีวิตของเราคือ เพื่อเป็นตัวแทนของพระเจ้าผู้ทรงสร้างเรา เราจะทำอย่างนั้นได้อย่างไร?

1. โดยการนมัสการพระเจ้าอย่างถูกต้อง
2. โดยการใช้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับสถานภาพของเราในโลก
3. โดยการใช้ชีวิตมีความสัมพันธ์กับผู้อื่น
4. โดยการครอบครองและปกครองเหนือสิ่งทรงสร้างชนิดอื่น

1. นมัสการพระเจ้า

ตามที่ปัญญาวิธานเวสต์มินสเตอร์ฉบับย่อความได้กล่าวไว้
จุดประสงค์หลักที่เราถูกสร้างขึ้นมาก็คือ

เพื่อถวายพระสิริแด่พระเจ้าและยกย่องชื่นชมพระองค์
ตลอดไปเป็นนิตย์

เราถูกสร้างขึ้นเพื่อนมัสการ

การนมัสการถูกฝังอยู่ในเรา

แม้การไม่นมัสการอะไรเลยก็ยังเป็นการนมัสการบางสิ่ง

พวกเราบางคนนมัสการลูกๆ ของเรา

พวกเราบางคนนมัสการหน้าที่การงานของเรา

พวกเราบางคนนมัสการยาเสพติดของเรา

แต่เราถูกสร้างมาเพื่ออะไรมากกว่านั้น กฎแห่งศรัทธาส่วนหนึ่ง
ของการนมัสการคือ การเชื่อฟัง

เชื่อฟังพระเจ้า

เราค้นพบสวนเอเดนในปฐมกาล 2:8 ทุกคนได้ยินเกี่ยวกับสวน
เอเดน คำว่าเอเดน หมายถึง 'ความปิติยินดี' หรือ 'ความสุข'
สวนเอเดนเป็นสถานที่มหัศจรรย์ อันที่จริง มันเป็นสถานที่ที่
สวยงามที่สุดในบรรดาสิ่งทรงสร้างทั้งสิ้น ณ ที่นั่นพระเจ้าและ
มนุษย์ดำเนินชีวิตในความกลมเกลียวกันอย่างสมบูรณ์แบบ อาดัม
และเอวาสามารถเข้าถึงพระเจ้าได้อย่างเต็มที่และเปิดกว้าง

อยู่ตลอดเวลา ในสถานที่นี้เองที่พระเจ้าทรงประทานคำสั่ง
ข้อหนึ่งให้กับมนุษย์ในข้อ 16-17:

‘พระยาห์เวห์พระเจ้าจึงตรัสสั่งมนุษย์นั้นว่า “ผลไม้ทุกอย่าง
ในสวนนี้ เจ้ากินได้ตามใจชอบ แต่ผลของต้นไม้แห่งการรู้ถึง
ความดีและความชั่วนั้น ห้ามเจ้ากิน เพราะในวันใดที่เจ้ากิน
เจ้าจะต้องตายแน่”’

ดังนั้น แม้ว่าพระเจ้าและมนุษย์จะอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข
พระเจ้าก็ยังทรงกำหนดขอบเขตไว้อย่างชัดเจนที่พระองค์
ทรงคาดหวังให้ปฏิบัติตาม **กฎข้อนี้เป็นวิธีการย้ำเตือนเพื่อ
มนุษย์จะได้ไม่ลืมว่า เขาเป็นสิ่งที่ถูกสร้างและพระเจ้าทรงเป็น
พระผู้สร้าง** แม้แต่ในสรวงสวรรค์เองก็ยังมีขอบเขตที่ต้องเคารพ
และที่สำคัญกว่านั้นคือต้องเชื่อฟัง

ภาพประกอบ

เราทุกคนต่างเคยเห็นป้ายบอกทางขณะที่เรากำลังเดินทางไป
ตามถนนสายหลัก ป้ายเหล่านี้เตือนเราถึงขีดจำกัดความเร็ว
และบางครั้งเตือนเราถึงอันตรายที่อยู่ข้างหน้า เราทุกคนเคย
เห็นป้าย ‘ห้ามเข้า’ ที่ติดอยู่ตามพื้นที่การก่อสร้างต่างๆ และ
พื้นที่ส่วนบุคคล ป้ายเหล่านี้เป็นคำเตือนให้กับเรา สังเกตและ
ปฏิบัติตาม – ไม่เช่นนั้นจะเกิดผลตามมา นี่คือนี่ที่เกิดขึ้นใน
สวนเอเดน สิ่งที่พระคัมภีร์ไบเบิลได้บันทึกไว้ในปฐมกาลนั้น
เป็นบททดสอบอันยิ่งใหญ่ของการเชื่อฟัง

อาดัมมีทุกสิ่งทุกอย่างในสรวงสวรรค์ – ทุกสิ่งทุกอย่าง – ยกเว้น
สิ่งเดียว – สิ่งเดียวนี้ที่ย้ำเตือนเขาว่าเขาอยู่ภายใต้อำนาจของ

พระเจ้า ไม่ได้เท่าเทียมกับพระองค์ และแน่นอนว่าไม่ได้ดีไปกว่าพระองค์ พระเจ้าประทานกฎบัญญัติข้อหนึ่งให้กับอาดัม และเขาสามารถเลือกตัวเลือกที่ดีได้ (การเชื่อฟัง) หรือเลือกที่จะไม่เชื่อฟังพระเจ้า (ความชั่วร้าย)

ดังนั้น ตั้งแต่เริ่มต้นเรามีชายและหญิงที่ถูกสร้างขึ้นตามพระฉายของพระเจ้า อาศัยอยู่ในสรวงสวรรค์อันเขียวชอุ่มพร้อมด้วยความจำเป็นทุกอย่างที่ถูกจัดเตรียมไว้ให้และสามารถเข้าถึงพระเจ้าได้อย่างเต็มที่ สิ่งที่พวกเขาต้องทำคือเชื่อฟังและไว้วางใจในพระเจ้าทั้งสิ้น เพื่อจะรู้ว่าอะไรดีที่สุดสำหรับชีวิตของพวกเขา

2. เข้าใจสถานภาพของเราในโลก

พระเจ้าทรงสร้างเรา ให้เป็นผู้แบกรับพระฉายของพระองค์ แต่หมายความว่าอย่างไร?

ภาพประกอบ

บางคนใช้รูปภาพเพื่อปกครองด้วยความกลัว พวกเราหลายคนคงจะจำ ชัตดัม ฮุสเซน ได้ เนื่องจากอิรักเป็นประเทศที่ใหญ่มาก และแทบเป็นไปไม่ได้เลยที่จะปกครองอย่างทั่วถึง เขาจึงทำรูปปั้น – รูปภาพ – ของตัวเองขึ้นมามากมายตามสถานที่ต่าง ๆ ทั่วประเทศ ซึ่งจะมีรูปภาพของเขายู่ทั่วทุกมุมถนนและในทุกธุรกิจ เพื่อย้ำเตือนประชาชนว่าใครเป็นใหญ่ – ใครเป็นหัวหน้า ดังนั้น เมื่อเขาถูกถอนออกจากตำแหน่งอำนาจ จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะต้องโค่นรูปปั้นเหล่านั้นลง เพราะพวกมันแสดงถึงการสิ้นสุดการปกครองและสิทธิอำนาจของเขาเหนือประชาชน

ในทำนองเดียวกัน อาณาจักรหลายแห่งในสมัยโบราณใกล้
 ตะวันออกได้แพร่ขยายออกไปหลายพันตารางกิโลเมตร กษัตริย์
 แห่งจักรวรรดิเหล่านี้เป็นผู้นำที่ทรงอำนาจ แต่ด้วยขนาดของ
 อาณาจักรจึงทำให้เกิดปัญหาทางการเมืองอย่างร้ายแรง กษัตริย์
 เหล่านี้จะควบคุมจักรวรรดิของตนได้อย่างไร? พวกเขาจะรักษา
 ความสงบได้อย่างไร? กษัตริย์สมัยโบราณเหล่านี้ไม่สามารถคงไว้
 ซึ่งการติดต่อส่วนตัวกับทุกภูมิภาคของประเทศตนได้ พวกเขา
 ต้องหาวิธีอื่นเพื่อสถาปนาอำนาจของตน ผู้ปกครองหลายคน
 แก้ปัญหานี้ด้วยการสร้างรูปปั้นตัวเอง ณ สถานที่สำคัญ ๆ ทั่ว
 อาณาจักรของตน พวกเขาทำรูปปั้นตัวเองขึ้นมาจำนวนมาก และ
 มอบอำนาจแก่รูปปั้นเสมือนเหล่านั้นให้เป็นตัวแทนสิทธิอำนาจ
 ของตน เมื่อเราสังเกตดูซากรูปปั้นอันตระการตาเหล่านี้ จุดประสงค์
 ในสมัยโบราณของพวกมันก็ชัดเจน เมื่อประชาชนเห็นรูปภาพ
 จักรพรรดิ พวกเขาเข้าใจว่าต้องจงรักภักดีกับใคร พวกเขารู้แน่ชัด
 ว่าใครเป็นผู้ปกครองแผ่นดิน

เมื่อพระเจ้าตรัสว่า ‘จงมีลูกดกทวีมากขึ้น’ สิ่งที่พระองค์หมายถึง
 จริงๆ ก็คือ ‘เราต้องการให้พระฉายของเราเพิ่มทวีออกไปจนถึง
 ที่สุดปลายแผ่นดินโลก’ พระองค์ไม่ได้ต้องการเพิ่มทวีพระฉาย
 ของพระองค์ออกไปเพราะกลัวที่จะสูญเสียการควบคุมเหมือน
 อย่างผู้ปกครองของโลกนี้ แต่เป็นเพราะพระองค์ต้องการให้เรา
 ปกครองอย่างดีโดยเลียนแบบความดีของพระองค์ พระเจ้าทรง
 ตรัสสั่งผู้แบกรับพระฉายของพระองค์ให้ปกครองทั่วแผ่นดินโลก
 พระเจ้าตรัสสั่งว่า ‘จงครอบครองและปกครอง เราให้สิทธิอำนาจ
 แก่เจ้าเพื่อเป็นตัวแทนเราในโลกของเรา’ เรามนุษย์เป็นสิ่งมีชีวิต
 ที่พิเศษ ถูกสร้างด้วยความรักและมีบทบาทที่เป็นเอกลักษณ์

ในโลกใบนี้ในฐานะผู้แบกรับพระฉายของพระเจ้าและเป็นตัวแทนของพระองค์ นี่คือการทรงเรียกอันสูงสุด ไม่มีสิ่งใดจะสูงส่งไปกว่านี้อีกแล้ว

3. ถูกสร้างขึ้นเพื่อมีความสัมพันธ์กับผู้อื่น

พระเจ้าทรงตัดสินใจว่ามันเป็นสิ่งไม่ดีสำหรับอาดัมที่จะอยู่คนเดียว ดังนั้นพระองค์จึงสร้างเอวาขึ้นมาให้กับเขา นี่คือเหตุผลที่เราอ่านในปฐมกาล 2:18 ว่า *การที่ชายจะอยู่คนเดียวมันไม่ดี ชายและหญิงไม่เพียงแต่ถูกสร้างขึ้นมาเพื่อมีความสัมพันธ์กับพระเจ้าเท่านั้น แต่กับกันและกันด้วย*

4. มีสิทธิอำนาจเหนือสิ่งทรงสร้าง

แต่มันไม่ได้หยุดอยู่เพียงแค่นั้น พระเจ้าไม่เพียงแต่ตรัสว่า ‘จงมีลูกดกทวีมากขึ้น’ กับอาดัมและเอวาเท่านั้น แต่ยังตรัสอีกว่า ‘จงครอบครอง’ นั้นหมายความว่า ในฐานะผู้ที่แบกรับพระฉายของพระองค์ พวกเขามีความรับผิดชอบที่จะต้องดูแลโลก ขอให้ฟังสิ่งที่ผู้เขียนสดุดีได้บันทึกไว้ในสดุดี 8:6-8

*‘พระองค์ทรงให้เขาปกครองผลงานแห่งพระหัตถ์ของพระองค์
พระองค์ทรงให้ทุกสิ่งอยู่ใต้เท้าเขา คือฝูงแพะแกะและฝูงวัวทั้งสิ้น
ทั้งสัตว์ป่าด้วย ตลอดจนนกบนฟ้า ปลาในทะเล และสิ่งใดๆ ที่
แหวกว่ายอยู่ตามทะเล’*

ประเด็นเรื่องการตั้งชื่อนั้นเป็นหนึ่งในหัวข้อสำคัญทางวัฒนธรรมที่เราจะต้องเข้าใจ ขอให้สังเกตว่าใครเป็นผู้ตั้งชื่อ เพราะนั่นเป็นสิ่งที่สำคัญ มนุษย์จะตั้งชื่อให้กับสิ่งต่างๆ ที่มนุษย์ครอบครอง

– พืช สัตว์ เป็นต้น แต่ในทางกลับกัน พระเจ้าทรงเป็นผู้ตั้งชื่อให้กับวัน คีน พ้าสวรรค์ แผ่นดินโลก ทะเล และมนุษย์ เพราะอะไร? ก็เพราะว่าสุดท้ายแล้วพระองค์ทรงเป็นผู้ควบคุมสิ่งเหล่านี้ทั้งสิ้น มนุษย์ควบคุมธาตุต่างๆ ไม่ได้ – มนุษย์ทำได้เพียงแต่พยายามปรับตัวให้เข้ากับธาตุเหล่านี้ให้ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ พระเจ้าเท่านั้นที่สามารถควบคุมสิ่งเหล่านี้

อาดัมเป็นนักวิทยาศาสตร์มนุษย์คนแรกและเก่งที่สุดของโลก

ในพันธสัญญาเดิม ‘การตั้งชื่อ’ หมายถึง การกล่าวแสดงให้เห็นถึงลักษณะที่แท้จริงของสิ่งหนึ่งออกมาเป็นคำพูด ประเด็นก็คือเขาไม่ได้เลือกชื่อให้กับสิ่งต่างๆ โดยไม่มีเหตุผล เขารู้จักธรรมชาติและการทำงานของสัตว์ชนิดต่างๆ เป็นอย่างดีและตั้งชื่อให้กับพวกมันอย่างเหมาะสม เขาเป็นคนฉลาด! ผู้คนมักจะถามผมว่า เขาพูดภาษาอะไรผมก็ไม่รู้เหมือนกัน เขาอาจพูดภาษาไทยก็ได้ ใครจะรู้! บางคนถามว่า เขาตั้งชื่อให้กับสายพันธุ์ต่างๆ ภายในวันเดียว จากนั้นก็หลับไป และเมื่อผู้หญิงถูกสร้างขึ้นมา เขาก็ตั้งชื่อให้กับเธอเช่นกันได้อย่างไร มันก็จริงอยู่ แต่ยังมีกรอบภัยคำศัพท์ว่าเราควรใช้คำว่า ‘สายพันธุ์’ หรือ ‘ชนิด’ กันแน่ อย่างไรก็ตาม สมมติว่าอาดัมสามารถหาชื่อที่สมเหตุผลได้นาทีละสิบสายพันธุ์ – เขาสามารถตั้งชื่อให้กับสัตว์สามพันชนิดภายในเวลาห้าชั่วโมงได้ คำถามมีมากมาย คำตอบก็มีมากมายเช่นกัน

อาดัมไม่ได้ถูกสร้างขึ้นมาเพื่อปั้นหม้อและอาบแดดเท่านั้น อาดัมได้รับมอบหมายหน้าที่พิเศษจากพระเจ้าให้ดูแลและรักษาสวนนั้น ดังนั้น งานจึงเป็นคำสั่งของพระเจ้าที่ทรงมอบให้ก่อน

การล้มลงในความบาป เราไม่ได้ถูกสร้างขึ้นเพื่อการเกียจคร้าน และการพักผ่อนหย่อนใจ แต่เพื่องาน กิจกรรม และการปรนนิบัติรับใช้

สวนเอเดนเคยเป็นสรวงสวรรค์สถานที่ซึ่งมนุษย์ดำเนินชีวิตกับพระเจ้า อาดัมมีอาหารมากมาย เขาทำงาน และมีเอวาอยู่ด้วย ชีวิตช่างดีอะไรอย่างนี้! นี่คือนั่นที่พระคัมภีร์เรียกว่า สันติสุขในโลกที่แท้จริง ที่นั่นมีความสมบูรณ์แบบ ความบริบูรณ์ ความผาสุก และความสงบสุขในทุกระดับสังคมระหว่างสิ่งที่ถูกสร้างและพระผู้สร้าง

เตา

เดี๋ยวก่อนนะ นั่นฟังดูเหมือนเทพนิยายเลย เราทุกคนอาศัยอยู่ในสวนที่สวยงามและพระเจ้าก็สถิตอยู่กับเรา แต่โลกไม่ได้เป็นเช่นนั้นไม่ใช่หรือ? ใช่ไหม? พระเจ้าอยู่ที่ไหนละตอนนี้? ทำไมพระองค์ไม่ปรากฏตัวให้เห็น? ถ้าพระองค์ทรงใจดีเมตตาและดีเลิศอย่างยิ่ง ทำไมจึงมีปัญหาและความทุกข์ทรมานมากมายในโลกใบนี้ด้วย?

ถาม: คุณคิดว่าคำตอบคืออะไร? เราเปลี่ยนจากความสงบสุขและความสมบูรณ์แบบไปสู่ความยุ่งเหยิงที่เราอาศัยอยู่ด้วยทุกวันนี้ได้อย่างไร?

เตาพูดถูกที่ว่าโลกนี้มีปัญหา แต่ปัญหาของโลกไม่ใช่อยู่ที่พระเจ้า ปัญหาของโลกนั้นอยู่ที่เรา โลกแตกสลาย โลกไม่ได้เป็นไปอย่างที่ควรจะเป็น แม้แต่เตาก็ยังเห็นสิ่งนี้ ความยุ่งเหยิงนี้เกิดขึ้นได้

อย่างไร? การจะตอบคำถามนี้ได้ เราต้องกลับไปทบทวนเอเดน
โลกไม่ได้เป็นอย่างนั้นอีกแล้ว

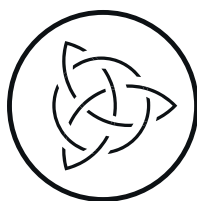
มีบางอย่างเกิดขึ้นจนทำลายสรวงสวรรค์แห่งนี้...

สรุป

แต่รู้ว่าโลกนี้ยุ่งเหยิงและมันไม่ได้เป็นไปตามแบบที่มันควร
จะเป็น ตอนนี้เขาเริ่มเห็นแล้วว่า แท้จริงแล้วเขาถูกสร้างมาเพื่อ
บางอย่าง ชีวิตของเขามีเหตุผล พระเจ้าทรงสร้างคนทุกคนให้
ยกย่องชื่นชมพระองค์ตลอดไป แต่ไม่ใช่สิ่งที่เขาประสบพบเจอ
ตอนนี้เป็นครั้งแรกที่เขาเริ่มแปลกใจว่า เขาจะมีความสัมพันธ์
แบบนี้กับพระเจ้าได้อย่างไร

ประเด็นสำคัญ คืออะไร?

เผ่าพันธุ์มนุษย์นั้น
แตกสลาย
พระคัมภีร์บอกเรา
ว่าทำไมโลกจึง
กลายเป็นเช่นนี้
และโลกกลายมาเป็น
เช่นนี้ได้อย่างไร
เมื่อความบาป
ได้เข้ามาในโลก

6. ถ้าพระเจ้ามีอยู่จริง เกิดอะไรขึ้น กับโลกของเรา?

‘ในบรรดาสัตว์ป่าทั้งหมด ที่พระยาห์เวห์พระเจ้าทรงสร้างนั้น ภูฉลาดกว่าหมด มันถามหญิงนั้นว่า “จริงหรือ? ที่พระเจ้าตรัสว่า ‘ห้ามพวกเจ้ากินผลจากต้นไม้ทุกต้นในสวนนี้’” หญิงนั้นจึงตอบว่า “ผลของต้นไม้ในสวนนี้เรากินได้ เว้นแต่ผลของต้นไม้ที่อยู่กลางสวนนั้น พระเจ้าตรัสว่า ‘ห้ามพวกเจ้ากินและถูกต้องเลย มิฉะนั้น พวกเจ้าจะตาย’” หญิงจึงพูดกับหญิงนั้นว่า “พวกเจ้าจะไม่ตายแน่ เพราะพระเจ้าทรงทราบอยู่ว่า พวกเจ้ากินผลจากต้นไม้ในวันใด ตาของพวกเจ้าจะสว่างขึ้นในวันนั้น แล้วพวกเจ้าจะเป็นเหมือนอย่างพระเจ้า คือรู้ความดีและความชั่ว” เมื่อหญิงนั้นเห็นว่าต้นไม้ นั้นดีน่ากิน ทั้งเป็นต้นไม้ที่น่าปรารถนาที่ทำให้เกิดปัญญา จึงเก็บ ผลไม้นั้นมากิน แล้วส่งให้สามีที่อยู่กับเธอกินด้วย เขาก็กิน ตาของเขาทั้งสองคนก็สว่างขึ้น จึงรู้ว่าพวกเขาเปลือยกายอยู่ ก็เอา ใบมะเดื่อมาเย็บเป็นเครื่องปกปิดกายไว้’ (ปฐมกาล 3:1-7)

การล้มลงในความบาป

อาดัมและเอวาได้รับคำสั่งไม่ให้กินผลของต้นไม้แห่งการรู้ถึงความดีและความชั่ว ดูเหมือนเป็นกฎง่ายๆ ใช่มั้ยล่ะ? ต้นไม้มีอยู่ตรงนี้เพื่อย้ำเตือนพวกเขาว่าพวกเขาไม่ใช่พระเจ้า พระเจ้ามี

หนึ่งเดียวเท่านั้น และพวกเขาต้องอยู่ภายใต้กฎบัญญัติของพระองค์ ดังนั้น เมื่อเอวาร์บผลไม้นั้นมากินและส่งให้อาדםกินด้วย เธอก็ได้กบฏต่อพระเจ้า และประกาศอิสรภาพของตัวเอง พวกเขาไม่ได้บังเอิญไปชนต้นไม้และผลของต้นไม้นั้นก็หล่นลงมาที่พื้น ซึ่งพวกเขาคิดว่าจะเก็บกินให้หมดเพื่อจะได้ไม่เสียของ พวกเขา รู้ดีอยู่แล้วว่าสิ่งที่พวกเขาทำอยู่นั้นผิด พวกเขารู้ว่าตนกำลังฝ่าฝืนพระบัญชาของพระเจ้า พวกเขาจึงใจบฏต่อพระเจ้า บาปได้เข้ามาในใจของพวกเขา และบาปได้เข้ามาในโลก นั่นแหละคือบาปบาปคือ

การจงใจบฏต่อต้านพระเจ้าและกฎบัญญัติของพระองค์

อาดัมและเอวาร์บปฏิเสธและต่อต้านพระเจ้าผู้สร้างของพวกเขา

ผลที่ตามมาจากการล้มลงในความบาป

สิ่งที่เกิดขึ้นหลังจากนั้นเป็นเรื่องน่าเศร้า อาดัมและเอวาร์บถูกขับไล่ออกไปจากพระพักตร์ของพระเจ้าในส่วนเอเดน

ตอนนี้โทษแห่งความตายแขวนอยู่เหนือพวกเขาแล้ว

พวกเขาจะต้องทำงานหนัก และสุดท้ายพวกเขาจะต้องตายแน่นอน พวกเขามีชีวิตอยู่สองสามร้อยปี (ในกรณีของพวกเขา) แต่พวกเขาจะถูกแยกออกจากพระเจ้าทั้งฝ่ายร่างกายและฝ่ายจิตวิญญาณไปตลอดชั่ววันรันดร์

โรม 5:12-21 สอนว่า โดยทางบาปเดียวของคนคนเดียวนี้คืออาดัม

บาปจึงเข้ามาในโลก

ความตายได้เข้ามาในโลก

ความตายจึงมาถึงมนุษย์ทุกคน

ความตายได้ครอบครอง

หลายคนต้องตายเพราะการละเมิดของคนคนเดียว

การพิพากษาเกิดขึ้นจากบาปเดียว

และนำมาซึ่งการประณามลงโทษ

ความตายครอบครองผ่านทางคนคนเดียว

ทำให้คนทุกคนถูกประณามลงโทษ

คนเป็นอันมากถูกทำให้เป็นคนบาป

บาปได้ครอบครองในความตาย

เพราะบาปของพวกเขา เราจึงตกอยู่ภายใต้การลงโทษของพระเจ้า
เช่นกัน เราจึงถูกแยกออกจากพระองค์เช่นกัน โทษแห่งความ
ตายฝ่ายร่างกายและฝ่ายจิตวิญญาณจึงถูกแขวนไว้เหนือเรา

นั่นหมายความว่า เนื่องจากการล้มลงในความบาป ทุกสิ่งทุกอย่าง
จึงแตกสลายลง ความสุขของเราหายไปหมดแล้ว และเรา
เห็นความจริงนี้ได้ในทุกด้าน

ผู้คนไม่นมัสการพระเจ้าอีกต่อไป

แท้ที่จริง พวกเขากลับละเลยพระองค์และปฏิเสธการเป็นอยู่จริง
ของพระองค์ พวกเขามองหาเหตุผลอื่นที่จะหาได้เพื่อนำมาเป็น
ข้ออ้างบอกว่าเรามาอยู่ในโลกได้อย่างไร ตราบใดที่พวกเขาไม่ต้อง
ให้ความดีความชอบแด่พระเจ้า

เราเกลียดพระเจ้า

เราไม่มีสการอะไรก็ได้แต่ไม่ใช่พระองค์

สำหรับเต่า นั้นหมายถึงการบูชาเงิน นั่นคือสิ่งที่ทำให้เขาลุกขึ้นจาก
เตียงในตอนเช้า เขาจะทำทุกอย่างเพื่อให้ได้เงินมา แม้จะหมายถึง
การทำร้ายผู้คนก็ตาม เต่าบูชายาเสพติด (แม้ว่าเขาจะไม่ใช่ตัว)
พวกมันคือสิ่งที่เต่าคิดถึงเมื่อเขาลุกขึ้นจากเตียง ทำกิจวัตร
ประจำวัน และกลับเข้านอน พวกมันทำให้เต่ามีความสุข ยาเสพติด
เติมเต็มชีวิตของเขา พวกมันทำให้เขาอยู่ผ่านไปได้

ผู้คนยุ่งเหยิง

เต่าไม่มีความสุขในชีวิตเลย เขารู้สึกว่างเปล่า เขารู้สึกว่าทุกสิ่ง
ทุกอย่างนั้นไร้จุดหมาย เพื่อนของเขาไม่มีคำตอบใดๆ ยาเสพติด
ไม่ได้ทำให้เขามีความสุข พวกมันทำลายทุกความสัมพันธ์ที่เขา
เคยมี พวกมันเปลี่ยนเขาให้กลายเป็นซอมบี้ เขาไม่ได้มีสันติสุข
ภายในจริงๆ เลย เขารู้สึกโกรธอยู่ตลอดเวลา และเขาไม่รู้ว่าจะทำไม
จึงเป็นเช่นนั้น เขารู้สึกว่าตัวเองไม่เคยได้หยุดพัก เขาไม่เคยพอใจ
เขามีความต้องการมากขึ้นอยู่เสมอ

ความสัมพันธ์ยุ่งเหยิง

แม้เต่าจะพูดว่าครอบครัวเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด แต่มันก็ไม่ได้หยุด
เขาจากการนอกใจภรรยา มันไม่ได้หยุดเขาจากการทุ่มเงินที่ใช้

ซื้ออาหารไปกับการซื้อยาเสพติด ครอบครัวของเขารู้สึกอับอาย เพราะเขามักจะมีปัญหากับกฎหมายอยู่เสมอ เพื่อนบ้านกลัวเขา เพราะเขามีลักษณะนิสัยที่เปลี่ยนได้อย่างฉับพลัน ในโลกของเขานั้นไม่มีความสงบสุขเลย แม้เขาจะพูดถึงความเป็นชุมชน แต่ตัวเขากลับใช้ชีวิตเพื่อเอาเปรียบผู้อื่น 'ฉันต้องทำลายพวกเขา ก่อนที่พวกเขาจะทำลายฉัน' คือรูปแบบวิถีชีวิตของเขา

แต่กำลังรู้สึกถึงผลกระทบของการล่มลงในความบาปอย่างเต็มที่ แม้การล่มลงในบาปจะผ่านมาแล้วหลายพันปีก็ตาม

เพราะว่าบาปได้เข้ามาในโลกผ่านทางอาดัม เราทุกคนตอนนี้จึงต้องทุกข์ทรมาน

เตา

เดี๋ยวก่อนนะ พวกเขาทำผิดไม่ใช่ผม ถูกต้องไหม? แล้วมันเกี่ยวอะไรกับผมด้วยล่ะ? มันยุติธรรมตรงไหน? ทำไมผมต้องทุกข์ทรมานเพราะสิ่งที่พวกเขาทำด้วย?

เป็นคำถามที่ดี

ภาพประกอบ

หากผู้ติดยาเสพติดเสพติดเฮโรอีนขณะตั้งครรภ์ นั้นจะส่งผลอย่างร้ายแรงต่อเด็กทารกในครรภ์ของเธอ หากชายคนใดตกงาน ตีเมียจนเมา และตบตีภรรยาของตนด้วยความโมโหคลั่งต่อหน้าลูกๆ ของเขา นั่นถือว่ายุติธรรมกับพวกเขาหรือไม่? เราเกิดมาพร้อมกับคุณลักษณะบางอย่างจากพ่อแม่ของเรา (แม้แต่ความบกพร่อง

ทางร่างกาย) ในทำนองเดียวกัน เราเกิดมาพร้อมกับความบกพร่องฝ่ายจิตวิญญาณจากบรรพบุรุษของเรา เราเกิดมาตามอศฝ่ายจิตวิญญาณและเป็นทาสของบาป เราทำบาปเพราะเราเกิดมาเป็นคนบาป ทุกสัดส่วนของเผ่าพันธุ์มนุษย์ได้รับผลกระทบจากความบาป ทุกส่วนที่อยู่ในตัวเราได้รับผลกระทบจากการล้มลงในความบาป แต่เราไม่ได้เลวร้ายไปซะทุกอย่าง เราสามารถกระทำความดีและใจดีได้ แต่เราปนเปื้อนไปด้วยบาปอย่างสิ้นเชิง มันไม่สำคัญว่าเราจะอยู่ในส่วนนั้นหรือไม่ เราได้รับผลกระทบจากการล้มลงในบาป และการเพียงแค่มองดูชีวิตของเราและโลกที่อยู่รอบตัวเราเท่านั้น เราก็มองเห็นความจริงในเรื่องนี้ การล้มลงในบาปได้ทำลายล้างโลกของเรา

อาดัมทำหน้าที่เป็นตัวแทนของมวลมนุษยชาติเมื่อเขาตกลงสู่บาป พระธรรมโรม 5:15 กล่าวถึงเรื่องนี้ไว้อย่างชัดเจน: *คนจำนวนมากต้องตายเพราะการละเมิดของคนคนเดียว*

ปัญหาสากลของความตายในโลกสืบย้อนกลับไปในจนถึงบาปแรกเริ่มของมนุษย์คนเดียว

ภาพประกอบ

ลองนึกภาพเอกอัครราชทูตที่อยู่ในประเทศอื่น เขาเป็นตัวแทนปฏิบัติหน้าที่อย่างต่อเนื่องเพื่อผลประโยชน์ของประเทศตน เขาเป็นผู้แทนพลเมืองแต่ละคนของประเทศนั้นๆ เมื่อเขาพูดเขาพูดในนามของทุกคน และเมื่อเขากระทำ เขาก่อทำในนามของทุกคน แนวคิดเช่นนี้ก็เหมือนกัน

พระเจ้าได้ทรงแต่งตั้งอาดัมให้เป็นตัวแทนของเผ่าพันธุ์มนุษย์ เขาได้รับการบอกกล่าวอย่างชัดเจนในฐานะตัวแทนของเราว่า หากเขาไม่เชื่อฟังพระเจ้า เขาจะต้องตาย และความหมายโดยนัยในเรื่องนี้ก็คือว่า พวกเราที่ทำตามเขาจะต้องตายเช่นกัน เขาไม่ได้เชื่อฟังและด้วยเหตุนี้เขาจึงนำการพิพากษามาสู่พวกเราทุกคน อาดัมทำบาปและพวกเราทุกคนก็ทำบาป

ฟังให้ดี! มนุษย์ทุกคนมีความผิดเพราะบาปเดียวนี้ของอาดัม

ไม่ใช่บาปของเราเองที่ทำให้เราเป็นคนบาป แต่เป็นบาปของคนแรกที่เป็นตัวแทนมนุษยชาติที่ทำให้เราเป็นคนบาป เขาถูกขึ้นและล้มลงในนามของเราทุกคน แม้อาจฟังไม่ยุติธรรมสำหรับแต่อย่างใดเสียมันก็เป็นความจริง

ภาพประกอบ

คุณกำลังเล่นฟุตบอลอยู่บนถนนกับเพื่อนของคุณ แต่คุณเตะแรงไปหน่อยจนไปโดนหน้าต่างเพื่อนบ้านของคุณแตก เพื่อนบ้านจึงออกมาและขอให้พ่อของคุณจ่ายค่าเสียหาย แม้ว่าพ่อของคุณไม่ได้ทำหน้าต่างแตก แต่เขาก็รับผิดชอบต่อการกระทำของคุณซึ่งคุณรับผิดชอบไม่ได้

เต๋า

แต่มันยุติธรรมที่ไหนกัน? มันจะยุติธรรมได้อย่างไร หากผมเป็นคนบาปเพียงเพราะอาดัม?

แต่จำเป็นต้องรู้ว่า เขาไม่เพียงแต่เกิดมาเป็นคนบาป และไม่เพียงแต่เป็นคนบาปโดยธรรมชาติเท่านั้น แต่เขายังเลือกที่จะเป็นคนบาปอีกด้วย

เขาเลือกที่จะขโมย

เขาเลือกที่จะนอกใจภรรยา

เขาเลือกที่จะค้ายาเสพติด

เขาเลือกที่จะเพิกเฉยต่อพระคัมภีร์

เขาเลือกที่จะใช้ชีวิตตามเงื่อนไขของตัวเอง

แต่เป็นผู้ทำผิดกฎบัญญัติในสายตาของพระเจ้า

แต่และกฎบัญญัติ

แต่ตัดสินใจเปลี่ยนแนวทางชีวิตของเขา เขาพูดกับตัวเองว่า 'ก็ได้ ผมมันเป็นตัวปัญหาต่อกฎหมายมานานแล้วเท่าที่ผมจำได้ แต่กฎมีไว้ให้แหกนี่ ใครๆ เขาก็ทำกัน ทำไมผมจะทำบ้างไม่ได้? อย่างไรเสียผมก็ไม่ใช้พวกเฒ่าหัวงูหลอกสาวไปทั่ว ใช่ไหม? คนอย่างนั้นต่างหากที่พระเจ้าควรลงโทษ ไม่ใช่คนอย่างผมสักหน่อย ใช่ไหม?'

ถาม: เราคิดอย่างไร? แต่พูดถูกหรือไม่?

พระธรรมโรมเป็นหนังสือที่ทำหายด้วยเหตุผลหลายประการ พวกเราหลายคนเป็นเหมือนกับแต่ เพราะเรามองว่าตัวเองเป็นเหมือนเหยื่อ บางที่เราอาจมีชีวิตในวัยเด็กที่ไม่ดี บางทีชีวิตอาจ

มีขึ้นมีลงบ้าง บางทีพวกเราหลายคนอาจชอบแก้ตัวพฤติกรรมของเราด้วยการตำหนิผู้อื่นหรือสถานการณ์ที่เกิดขึ้นกับเรา คุณรู้ไหมว่าข้อแก้ตัวทั่วไปก็คือ ‘ผมชกหน้าเขา ก็เพราะเขาตีฉันนี่ผมมันไม่ใช่ความผิดของผมสักหน่อย เขาเป็นคนบังคับให้ผมทำเองนะ’ แต่พระคัมภีร์ไม่ได้ให้ข้อแก้ตัวแก่เรา แท้ที่จริง พระคัมภีร์กลับทำสิ่งที่ตรงกันข้าม (โดยเฉพาะอย่างยิ่งในพระธรรมโรม)

ในพระธรรมเล่มนี้เปาโลบอกกับผู้อ่านว่า เราต้องรับผิดชอบต่อการกระทำของเราต่อพระพักตร์พระเจ้า ไม่ว่าชีวิตจะยากหรือง่ายสำหรับเราก็ตาม ดังนั้น จึงไม่มีใครตกเป็นเหยื่อเมื่อพูดถึงการเชื่อฟังพระเจ้า พระคัมภีร์ชัดเจนกับเรื่องนี้ และอันที่จริงเราได้เรียนรู้ในโรม 3:23 ว่า

‘...ทุกคนทำบาป และเสื่อมจากพระสิริของพระเจ้า’

มันแย่งเรื่องๆ

ขอให้ฟังโรม 1:18 (ฉบับอมตธรรมฯ)

‘พระเจ้าทรงสำแดงพระพิโรธของจากสวรรค์ ต่อ [คนเหล่านั้น]... ที่ปิดกั้นความจริง’

กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ พระคัมภีร์กล่าวว่าเราเป็นผู้ปิดกั้นความจริง

หรือจะกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ เรายุ่ลึๆ ภายในใจว่าพระเจ้ามีอยู่จริง เพียงแต่ว่า เราเลือกที่จะเพิกเฉยต่อพระองค์ ดำเนินชีวิตในแบบของเราเอง และตามเงื่อนไขของเราเอง เราถือความจริงให้ต่ำลง เราไม่อยากจะยินความจริง และเราไม่แม้แต่จะอยากคิดถึง

ความจริงเลยด้วยซ้ำ เช่นเดียวกับเมื่อเรามีความขัดแย้งกับบางคน บ่อยครั้งเรามักจะปฏิเสธการมีอยู่ของพวกเขา เราจะบอกกับเพื่อนๆ และครอบครัวว่า คนคนนี้ได้ตายไปจากฉันแล้ว และเราจะทำราวกับว่าเราไม่เคยรู้จักเขาตามท้องถนน โดยปกติแล้วเราก็จะเลิกเป็นเพื่อนกับเขาในเฟซบุ๊กไปเลย แน่นอน เรารู้ว่าพวกเขามีอยู่จริง แต่เราก็แค่ปฏิเสธพวกเขา นั่นแหละคือวิธีที่พระคัมภีร์อธิบายสิ่งที่เราทำกับพระเจ้า เรารู้ว่าพระองค์มีอยู่จริง – สิ่งทรงสร้างรอบตัวเราพิสูจน์ความจริงนี้ – เราเพียงแค่เพิกเฉยทำเป็นไม่รู้จักรพระองค์ และปฏิเสธการมีอยู่จริงของพระองค์

เราปิดกั้นความจริงเกี่ยวกับพระองค์

หลังจากนั้นก็จะไม่มีใครมาบอกเราว่าต้องใช้ชีวิตอย่างไร!

เราจะทำสิ่งที่เราอยากทำ เมื่อเราอยากทำ

และนั่นก็เป็นแค่สิ่งที่เราทำ

ด้วยเหตุนี้พระคัมภีร์ไบเบิลจึงกล่าวว่า เราเกิดมาเป็นคนบาป และเรายังเป็นคนบาปต่อไปในขณะที่เราดำเนินชีวิตไปตามวิถีทางของเรา และไม่ได้คำนึงถึงพระเจ้าไม่ว่าจะด้วยเรื่องอะไรก็ตาม

บางคนอาจพูดว่า ‘ก็ผมไม่รู้นี่ ไม่มีใครบอกผมว่าพระเจ้ามีอยู่จริง’ แต่ขอให้ฟังสิ่งที่เปาโลกล่าวในโรม 1:19-23 ให้ดี ท่านกล่าวว่า ‘เพราะการที่จะรู้จักพระเจ้าได้ก็แจ้งอยู่กับพวกเขา’ (ท่านกำลังพูดถึงมนุษย์ทุกคน) ‘เพราะว่าพระเจ้าได้ทรงสำแดงแก่เขาแล้ว ตั้งแต่เริ่มสร้างโลกมานั้น สภาพของพระเจ้าซึ่งตามนุษย์มองไม่เห็น คือฤทธานุภาพอันถาวรและเทวสภาพของพระองค์ ก็ได้ปรากฏชัด

ในสรรพสิ่งที่พระองค์ได้ทรงสร้าง ฉะนั้นพวกเขาจึงไม่มีข้อ
แก้ตัวเลย เพราะถึงแม้ว่าเขาได้รู้จักพระเจ้าแล้ว เขาก็ไม่ได้
ถวายพระเกียรติแด่พระองค์ให้สมกับที่ทรงเป็นพระเจ้า หรือ
ขอบพระคุณพระองค์ แต่พวกเขากลับคิดในสิ่งที่ไม่เป็นสาระ และ
จิตใจโง่เขลาของเขาก็มืดมัวไป ในการอ้างตัวว่าเป็นคนมีปัญญา
เขากลายเป็นคนโง่เขลาไป และเขาได้เอาพระสิริของพระเจ้าผู้เป็น
อมตะมาแลกกับรูปมนุษย์ที่ต้องตาย หรือรูปนก รูปสัตว์สี่เท้า
และรูปสัตว์เลื้อยคลาน'

เราทุกคนไม่มีข้อแก้ตัวเลย

พระคัมภีร์จะไม่ปล่อยให้เราหลุดจากตะขอบังคับไม่ว่าเราจะเดิน
มากแค่ไหนก็ตาม

ดังนั้น ไม่ใช่ที่เราไม่รู้ แต่เป็นที่ว่าเรารู้แต่ยังผลักความจริงของการ
มีอยู่ของพระเจ้าออกไปให้พ้นจากการนึกคิดของเรา

หรือเราไม่ใส่ใจพอที่จะคิดให้ลึกลงไปเกี่ยวกับเรื่องนี้

เราทุกคนเคยสงสัยใช่ไหมว่า ณ จุดใดจุดหนึ่งเรามาถึงที่นี่ได้อย่างไร
หรือใครเป็นผู้สร้างโลก? และเราทุกคนต่างก็แสวงหาความคิด
แปลกๆ ของตัวเองขึ้นมาเพื่ออธิบายเรื่องนี้ พระคัมภีร์กล่าวว่าเรา
สามารถรู้ได้ว่าพระเจ้ามีอยู่จริงจากสิ่งทรงสร้างที่อยู่รอบตัวเรา
แต่เราเลือกที่จะเชื่อคำโกหกแทน

จากที่พูดมาทั้งหมด ทำไมต้องเชื่อในพระเจ้าที่เราต้องเชื่อฟังทั้ง ๆ
ที่เราสามารถเชื่อวิวัฒนาการได้? เพื่อเราจะได้ไม่ต้องยุ่งเกี่ยวอะไร
กับเรื่องนี้อีก ใช่ไหม? เราไม่จำเป็นต้องรับผิดชอบ เราไม่จำเป็นต้อง

ต้องเชื่อฟัง ทำไมต้องเชื่อว่าชีวิตมีเหตุมีผล และเราจะต้องทำบางสิ่งบางอย่างที่ เราสามารถแกล้งทำเป็นว่าทุกสิ่งทุกอย่าง เป็นเพียงอุบัติเหตุครั้งใหญ่และไม่มีอะไรสำคัญเลย?

แต่ลึกลงไปในใจเมื่อไฟถูกปิดลง และเมื่อเพื่อน ๆ ของเรา กลับบ้านไปหมด เรารู้ว่าชีวิตมีความสำคัญ

เรารู้ว่าผู้คนมีความสำคัญ

เรารู้อยู่ในความมืดมิดอันลึกสุดของจิตวิญญาณของเราว่า พระผู้สร้างมีอยู่จริง

เปาโลกล่าวว่าเราเป็นกบฏโดยธรรมชาติ หมายความว่าอย่างไร? ก็หมายความว่า เราไม่ชอบสิทธิอำนาจ! ไม่สำคัญว่าจะเป็นพวก ตำรวจ รัฐบาล หรือบริษัทโทรศัพท์ก็ตาม เราไม่ชอบให้ใครมาบอก ว่าต้องทำอะไร พระธรรมโรมบอกเราว่า ไม่มีใครเลยที่ถวาย พระเกียรติแด่พระเจ้า ไม่มีใครขอบพระคุณพระเจ้าเท่าที่ควร และ ยังบอกอีกด้วยว่า แม้เราจะรู้ว่าพระเจ้าคือพระเจ้า และพระองค์ ควรจะเป็นที่นมัสการ แต่เรากลับนมัสการสิ่งอื่นแทน ซึ่งนี่เป็น การดูหมิ่นพระเจ้า

เปาโลกล่าวอย่างชัดเจนว่า ทุกคนเป็นคนบาป ทุกคนได้กบฏ ต่อต้านพระเจ้า พวกเราทุกคนจะต้องยืนอยู่ต่อพระพักตร์ พระเจ้าผู้พิพากษาที่ชอบธรรม และจะไม่มีใครเลยที่จะยืนอยู่ได้ – เราทุกคนจะต้องรับผิดชอบ เรากำลังประสบกับปัญหาอันร้ายแรง เราทุกคนเลย เราจะต้องชัดเจนเกี่ยวกับเรื่องนี้ และข่าวสารที่น่ากลัวมากกว่านั้นก็คือว่า เราไม่สามารถทำอะไรเกี่ยวกับเรื่องนี้ ได้เลย ไม่สำคัญว่าเราจะพูดอะไร ทำอะไร หรือสัญญาอะไรกับ

ตัวเองหรือกับคนที่เรารักเอาไว้ เราไม่มีอำนาจที่จะเปลี่ยนแปลงชีวิตและจุดยืนของเราต่อพระพักตร์พระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพทั้งสิ้นได้

พระคัมภีร์กล่าวไว้อย่างชัดเจนว่า เราจะไปที่หลุมศพของเราด้วยบาปของเรา และเราจะต้องเผชิญหน้ากับพระเจ้าผู้ทรงบริสุทธิ์และทรงฤทธานุภาพทั้งสิ้น

นี่คือวิธีที่ผู้เขียนพระธรรมฮีบรูอธิบายไว้ในบทที่ 9 ข้อ 27 (ฉบับอมตธรรมฯ) ว่า ‘...มนุษย์ถูกกำหนดให้ตายครั้งเดียวหลังจากนั้นต้องพบกับการศึกษา’

ไม่มีทางที่เราจะปฏิเสธข้อกล่าวหาของพระเจ้าได้เลย

เรามีความผิดและจะต้องถูกพิพากษาชั่ววันรันดร์อันปราศจากการทรงสถิตอยู่ของพระเจ้าในนรก

พระคัมภีร์กล่าวถึงเรื่องนี้ไว้อย่างชัดเจนมาก

ปัญหาของเราก็คือว่า เราได้เข้าใจบาปผิดไป เราคิดว่าบาปเป็นเพียงการทำผิดกฎหมายของแผ่นดิน ฉะนั้น การทำผิดเล็กน้อยก็จะได้รับการลงโทษเพียงเล็กน้อย และการทำผิดใหญ่ๆ ก็จะได้รับ การลงโทษใหญ่หลวง ในมุมมองของกฎหมายแบบนั้น ทุกคนได้รับตามสิ่งที่ตนสมควรได้รับ

แต่ในมุมมองของพระเจ้าเกี่ยวกับบาปนั้น คนทุกคนเป็นผู้ฝ่าฝืนกฎบัญญัติไม่ว่าพวกเขาจะทำอะไรก็ตาม

เราจะต้องตระหนักว่า เราไม่ได้มีชีวิตอยู่เพื่อพระเจ้าเลย เราไม่ได้นมัสการพระเจ้า เราไม่ได้ให้เกียรติภรรยาของตน เราใช้ชีวิต

ตามกฎหมายของตัวเอง เขาได้ทำตามใจชอบของตัวเอง ชีวิตไม่ได้พาเขาไปไกลนัก เขาไม่มีความสุขและไม่พอใจกับชีวิตของตัวเองที่สุด แต่นั่นไม่ใช่ปัญหาใหญ่ที่สุดของเขา

ปัญหาใหญ่ที่สุดของเขาก็คือว่า พระเจ้าผู้ทรงสร้างเขาไม่พอพระทัยกับเขา

เขาเป็นคนบาป

เขาเป็นคนที่กบฏต่อพระเจ้าและสิทธิอำนาจของพระองค์

เพราะเหตุนี้พระเจ้าจึงทรงกริ้วโกรธเขาและบาปของเขา

คนบาปทุกคนมีความเท่าเทียมกันต่อพระพักตร์ของพระเจ้า

ถาม: จากสิ่งที่เราารู้เกี่ยวกับเขา เตาบริสุทธิ์แล้วหรือยัง? เขาเชื่อฟังพระเจ้าหรือเปล่า? เขาทำงานเพื่อพระสิริของพระเจ้าหรือไม่? เขากำลังดำเนินชีวิตอยู่เพื่อวัตถุประสงค์ที่พระเจ้าทรงสร้างเขาหรือไม่? เตาเป็นคนบาปตามคำจำกัดความของพระคัมภีร์หรือไม่? ถ้าใช่ สิ่งนี้มีความหมายอย่างไรกับเขา?

พระคัมภีร์บอกเราว่าพระเจ้าเกลียดบาป

‘พระยาห์เวห์เสด็จผ่านไปข้างหน้าท่าน ตรัสว่า “พระยาห์เวห์ พระยาห์เวห์ เป็นพระเจ้าผู้เปี่ยมด้วยพระกรุณาและพระคุณ พระองค์กริ้วข้า ทรงบริบูรณ์ด้วยความรักมั่นคง และความสัตย์จริง ผู้ทรงสำเภาความรักมั่นคงจนถึงพันๆ ชั่วอายุคน ผู้ประทานอภัย การล่วงละเมิด การทรยศและบาป แต่จะไม่ทรงละเว้นการ

ลงโทษอย่างแน่นนอน และทรงให้โทษบิดาตกทอดไปถึงลูกหลาน
ถึงสามชั่วสี่ชั่วอายุคน” (อพยพ 34:6-7)

การลงโทษบาป

บาปจะต้องถูกลงโทษ ปัญหาก็คือว่าเมื่อเราพูดถึงการลงโทษบาป
ของพระเจ้า หลายๆ คนรู้สึกไม่พอใจ พวกเขาจะกล่าวอ้างว่า
มันเป็นสิ่งที่ไม่เป็นธรรมและไม่ยุติธรรมสำหรับพระเจ้าที่จะลงโทษ
คนบาป ความรักในการลงโทษนั้นอยู่ที่ไหน?

ถึงตอนนี้เราคงไม่คิดว่าพ่อแม่ไม่รักเมื่อพวกเขาลงโทษลูก
เพราะการไม่เชื่อฟัง เราคงไม่คิดว่ามันผิดที่ผู้ซุ่มขึ้นกระทำซ้ำเรา
ถูกส่งตัวเข้าคุกในข้อกล่าวหาอาชญากรรม แต่อย่างไรก็ตาม ผู้คน
เชื่อได้อย่างไรที่ไม่รู้ว่าพระเจ้าจะไม่ทรงรักอีกต่อไป หากพระองค์
จะต้องลงโทษผู้คนเพราะความผิดของพวกเขา แต่แน่นอนว่านั่น
ไม่ได้เป็นความจริง **พระเจ้าผู้ทรงรักจะต้องลงโทษความชั่วร้าย**
ปัญหาจริงๆ ไม่ได้อยู่ที่ว่า เราคิดว่ามันผิดที่จะต้องลงโทษคน
บางประเภท แต่ปัญหาก็คือว่า เราไม่ได้คิดว่าเราสมควรที่จะต้อง
ถูกลงโทษเพราะเราไม่ได้ชั่วร้ายเหมือนคนโน้นคนนี้ พวกเราหลาย
คนมากเกินไปเกินคิดว่า พวกเราจะไม่ถูกพิพากษาโดยพระเจ้า
เพราะว่า รู้อะไรไหม – เราเป็นคนจิตใจดี เราอาจเคยทำเรื่องลึกลับ
แปลกๆ ในชีวิตมาบ้าง แต่ก็ไม่มีอะไรหนักหนาสาหัสเกินไป
ดังนั้น พระเจ้าจะปล่อยเราให้หลุดจากตะขอบังคับเมื่อสิ้นสุดวัน
อย่างแน่นนอน แต่ความคิดแบบนี้เป็นความคิดที่ผิดอย่างมหันต์

แต่จะต้องตระหนักว่าเขาเกิดมาเป็นคนบาป แต่ทำบาปหนักที่
เขาทำได้ แต่สมควรต้องตาย คนบาปทุกคนสมควรต้องตาย เขา

กำลังประสบกับปัญหาใหญ่ เขาเคยคิดว่าปัญหาใหญ่ที่สุดของเขาคือการเสพยาเสพติด แต่เขาเพิ่งได้พบว่า ปัญหาใหญ่ที่สุดของเขาก็คือว่าพระเจ้าทรงกริ้วโกรธเขาและเป็นเพราะบาปของเขา เขาจึงถูกแยกออกจากพระองค์และมีตัวเส้นทางเดียวสู่ความรักเท่านั้น

นรกไม่ใช่หัวข้อที่ผู้คนชอบพูดถึงหรือคำนึงกันอีกต่อไป แม้แต่คริสเตียนก็ยังรู้สึกไม่สบายใจหรือแม้แต่ไม่พอใจที่พระเจ้าส่งผู้คนลงนรก พระเจ้าเป็นเรื่องเกี่ยวกับความรักเท่านั้น ใช่ไหม? แต่พระคัมภีร์กล่าวไว้ว่า มนุษย์ถูกกำหนดไว้แล้วว่าจะตายครั้งเดียวและหลังจากนั้นก็จะมีการพิพากษา (ฮีบรู 9:27) และถ้าพระคัมภีร์เตือนเราเกี่ยวกับนรก ทำไมเราจึงควรพยายามทำให้มันดูเป็นที่ยอมรับกันได้มากขึ้น หรือทำให้นรกเย็นลงเพื่อให้ข่าวสารฟังดูง่ายขึ้นล่ะ? ทำไมเราต้องปลอมประโลมคนบาปทั้งหลายด้วยความคิดที่ว่า บางทีนรกอาจไม่ได้แย่อย่างที่พระคัมภีร์ได้บอกเราเอาไว้ หรือบางทีมันอาจไม่มีอยู่จริง?

เราได้เห็นแล้วว่ามนุษยชาตินั้นมีปัญหาบาปที่ร้ายแรงและจะต้องได้รับการจัดการอย่างจริงจังถูกต้อง ศาลทุกแห่งในโลกจะตัดสินลงโทษอาชญากรรมตามความรุนแรงของอาชญากรรมนั้นๆ

ดังนั้น พระเจ้าผู้ทรงเป็นผู้พิพากษาชั้นสูงสุด จะทรงพิพากษาลงโทษบาปอย่างถึงที่สุด

ทำไมนะหรือ?

ก็เพราะมันเป็นความผิดที่ยิ่งใหญ่ที่สุดต่อพระองค์และลักษณะธรรมชาติอันบริสุทธิ์ของพระองค์

ดังนั้น คริสเตียนไม่ได้ปั้นแต่งเรื่องนรกขึ้นมาเพื่อขู่ให้กลัวเพื่อคุณจะไปคริสตจักรหรือให้เงินกับคริสตจักร เราเพียงแค่เชื่อพระคัมภีร์ เราจึงเชื่อเรื่องนี้แค่นั้น

เมื่อพระคัมภีร์กล่าวว่านรกมีจริง เราก็เชื่อทั้งน้ำตาเมื่อเราบอกว่าคนที่เรารักกำลังตกอยู่ในอันตรายของการที่จะต้องอยู่ที่นั่นไปตลอดนิรันดร์

ผู้คนจะเยาะเย้ยความคิดเกี่ยวกับพระเจ้าในวันนี้ หลายคนจะปฏิเสธพระองค์ทันที อีกหลายคนจะฆ่าคริสเตียน

แต่วันหนึ่งพวกเราทุกๆ คนจะต้องตายและจะได้พบกับผู้สร้างของเรา

และเราจะต้องยืนอยู่ต่อพระพักตร์พระองค์เพื่อรายงานบัญชีชีวิตของเรา

เราจะยืนอยู่ต่อพระพักตร์ผู้พิพากษาหนึ่งเดียวเท่านั้นที่มีความสำคัญ และเราจะต้องยอมรับสิทธิอำนาจของพระองค์ไม่ว่าเราต้องการอย่างนั้นหรือไม่ก็ตาม

จะไม่มีสิทธิในการยื่นร้องขออุทธรณ์

จะไม่มีการต่อรองใดๆ ทั้งสิ้น

จะมีก็เพียงแต่การประกาศว่ามีความผิดหรือไม่มีความผิดเท่านั้น และถ้าเรามีความผิด เราก็จะถูกประณามลงโทษไปตลอดชั่วนิรันดร์

นั่นเป็นข่าวร้ายมาก เป็นข่าวร้ายมากจริงๆ...

‘หากทั้งหมดนี้เป็นเรื่องจริง แสดงว่าผมกำลังตกอยู่ในปัญหาที่ร้ายแรงมาก’ เต๋ากล่าว ‘ผมจะต้องทำยังไงล่ะที่นี่?’

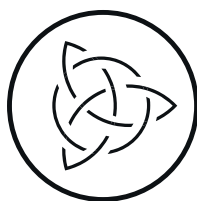
นี่แหละคือจุดที่พระเยซูได้เข้ามา เรามาถึงข่าวดีบ้างแล้ว

สรุป

เเต่จะต้องเห็นว่าเขาไม่ได้มีชีวิตอยู่เพื่อพระเจ้า และปัญหาใหญ่ที่สุดของเขาก็คือว่า เขาไม่ได้นมัสการพระเจ้า เขาใช้ชีวิตตามกฎเกณฑ์ของตัวเอง และนั่นคือสาเหตุที่ว่าทำไมชีวิตของเขาถึงดูเหนื่อยมาก เขาไม่มีความสุขและไม่พอใจกับชีวิตอย่างที่สุด และพระเจ้าก็ไม่ได้พอพระทัยกับเขา เเต่เข้าใจตอนนี้อย่างไรว่าเขาเป็นคนบาปและผู้ทำผิดกฎบัญญัติในสายตาของพระเจ้า เขามีความผิดและจะต้องถูกประณามลงโทษไปตลอดชั่วนิรันดร์ นั่นเป็นข่าวร้ายมากเลยทีเดียว

ประเด็นสำคัญ คืออะไร?

ข่าวดีก็คือว่า
พระเยซูผู้ทรงเป็น
พระเจ้าและมนุษย์
ได้เสด็จมาเพื่อ
ช่วยกู้เราให้รอด
จากบาปของเรา

7. ถ้าพระเจ้ามีอยู่จริง แล้วพระเยซู เกี่ยวอะไรด้วย?

เต๋า

แน่นอนว่าเต๋าเคยได้ยินเกี่ยวกับพระเยซูคริสต์ ครอบครัวของเขาเป็นชาวคาทอลิกและมีรูปภาพ “พระองค์” แขนงอยู่ในห้องนอนยายของเขา ‘พระองค์ทรงเป็นเหมือนพระบุตรของพระเจ้าหรืออะไรสักอย่าง’ เต๋าพิมพ์ ‘พระองค์ตายเพื่อบาปของเราและพระองค์รักทุกคน’ เขาไม่ได้เข้าใจมากไปกว่านี้ เขาเชื่อว่าพระเยซูถูกตรึงบนไม้กางเขนแต่ไม่รู้ว่ทั้งหมดนั้นหมายถึงอะไรและเกี่ยวข้องกับชีวิตของเขาอย่างไร? นี่เป็นข่าวดีสำหรับเขาอย่างไร? ข่าวดีนี้จะช่วยเขาอย่างไรถ้าพระเจ้าทรงกริ้วเขาและบาปของเขา? พระเยซูจะช่วยได้อย่างไร?

เข้าใจข่าวประเสริฐของพระเยซู

ในพระคัมภีร์คำศัพท์ที่ใช้สำหรับ ‘ข่าวดี’ นั้นคือคำว่า ‘ข่าวประเสริฐ’ แต่ข่าวประเสริฐที่แท้จริงคืออะไรและมันเกี่ยวข้องกับพระเยซูอย่างไร? ขอให้ฟังวิธีที่เปาโลอธิบายข่าวประเสริฐนี้ให้กับคริสตจักรใน 1 โครินธ์ 15:1-5

‘พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าขอให้คำนึงถึงข่าวประเสริฐที่ข้าพเจ้าเคยประกาศแก่ท่านทั้งหลายนั้น พวกท่านได้รับไว้และได้ตั้งมั่นอยู่บนนั้นแล้ว และท่านจะได้รับความรักโดยข่าวประเสริฐนั้น ถ้าพวกท่านยังยึดมั่นในคำที่ข้าพเจ้าประกาศนั้น นอกจากว่าท่านเชื่อแบบไร้ผล เพราะว่าข้าพเจ้าได้มอบเรื่องสำคัญที่สุดที่ได้รับมานั้นแก่พวกท่านคือพระคริสต์วายพระชนม์เพราะบาปของเรา ตามที่เขียนไว้ในพระคัมภีร์ และทรงถูกฝังไว้ แล้ววันที่สามพระองค์ทรงถูกทำให้เป็นขึ้นมา ตามที่เขียนไว้ในพระคัมภีร์ พระองค์ทรงปรากฏต่อเคลฟาส แล้วต่ออัครทูตสิบสองคน’

สิ่งแรกที่เราจะต้องตระหนักให้ได้ตั้งแต่ต้นก็คือว่า ข่าวประเสริฐนี้ไม่ได้เกี่ยวกับตัวเรา

ข่าวประเสริฐมีไว้เพื่อเรา แต่ไม่ได้เกี่ยวกับตัวเรา

ทั้งหมดนั้นเกี่ยวกับพระเยซู

ชีวิตของพระองค์

การตายของพระองค์

และการเป็นขึ้นจากตายของพระองค์

ถึงตอนนี้ หนึ่งในแหล่งข้อมูลที่ดีที่สุดเพื่อจะมองหาคำอธิบายพื้นฐานของข่าวประเสริฐนั้นมีอยู่ในหนังสือเล่มนี้ที่เรียกว่า พระธรรมโรม แท้จริงแล้วพระธรรมโรมเป็นจดหมายฉบับหนึ่งที่อัครทูตเปาโลเขียนถึงคริสเตียนในกรุงโรมที่ท่านไม่เคยพบเจอมาก่อนโดยการอธิบายความสำคัญของข่าวประเสริฐของพระเยซูในบทที่ 1-4 เปาโลได้ให้คำอธิบายอย่างละเอียดเกี่ยวกับ

ข่าวประเสริฐแก่เรา ในบทที่ 1 ข้อ 1 ท่านเรียกข่าวประเสริฐว่าเป็น ‘...ข่าวประเสริฐของพระเจ้า’ ท่านกล่าวไว้ใน 1:16 ว่า ‘ข้าพเจ้าไม่มีความละอายในเรื่องข่าวประเสริฐ เพราะว่าข่าวประเสริฐนั้นเป็นฤทธานุภาพของพระเจ้า เพื่อให้ทุกคนที่เชื่อได้รับความรอด’ อัครทูตเปาโลบอกว่าทางออกของพระเจ้าสำหรับบาปของเรา

**คือการตายเป็นเครื่องบูชาและการเป็นขึ้นจากตายของ
พระเยซูคริสต์**

นี่แหละคือข่าวดี

นี่แหละคือ *ข่าวประเสริฐ* ของพระเยซู

พระเยซูไม่เหมือนเรา

พระเยซูทรงสมบูรณ์แบบ

พระเยซูไม่มีบาป

พระเยซูเชื่อฟังพระเจ้าพระบิดาอย่างครบถ้วนสมบูรณ์ในขณะที่พระองค์มีชีวิตและตายท่ามกลางพวกเรา ในโรม 3:21 เปาโลเรียกพระเยซูว่าเป็น ‘...ความชอบธรรมของพระเจ้า’ กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ วิธีเดียวที่คนคนหนึ่งจะชอบธรรมสำหรับพระเจ้าและหลีกเลี่ยงการถูกประณามลงโทษตลอดนิรันดร์ในนรกได้คือการเป็นคนชอบธรรมอย่างครบบริบูรณ์

แต่คิดมาโดยตลอดว่าคนที่ไปคริสตจักรคือคนที่คิดว่าพวกเขาดีกว่าคนอื่น เป็นพวก ‘คนทำดี’ ที่พยายามซื้อความรักของพระเจ้า แต่เรารู้ว่านั่นเป็นไปได้ เราทุกคนเป็นคนบาปเช่นเดียวกับเท่า เราไม่สามารถเป็นคนชอบธรรมต่อพระเจ้าด้วยการเป็นคน

เครื่องศาสนา มันไม่สำคัญเลยว่าเราจะศึกษาพระคัมภีร์หรือเรา
ได้ไปคริสตจักรทุกๆ วันอาทิตย์หรือไม่ สิ่งเหล่านี้อาจเป็นเรื่องดี
แต่สิ่งเหล่านี้ไม่อาจทำให้เราเป็นคนชอบธรรมต่อพระเจ้าได้
วิถีทางเดียวที่เราจะสามารถเป็นคนชอบธรรมต่อพระเจ้าและ
หลีกเลี่ยงการถูกประณามลงโทษชั่ววันรันดร์ได้นั้นพบอยู่ใน
ข่าวประเสริฐ

แต่เกิดความสับสน จนถึงตอนนี้คุณเห็นหรือไม่ เขาเคยคิดมาโดย
ตลอดว่าพวกคนที่ไปคริสตจักรได้แก้ไขชีวิตของตนให้ดีขึ้นแล้ว
ที่ว่า คุณจะต้องเป็นคนดีและทำความดีเพื่อที่พระเจ้าจะยอมรับคุณ
แต่สิ่งที่พระคัมภีร์บอกเราอย่างแท้จริงก็คือว่า มีหนทางเดียวที่เรา
จะเป็นคนชอบธรรมต่อพระเจ้าซึ่งไม่เกี่ยวอะไรกับการดำเนินชีวิต
ในฐานะ ‘คนดี’ เลย ทางเดียวนั้นคือโดยผ่านทาง การตายเป็น
เครื่องบูชาและการเป็นขึ้นจากตายของพระเยซู พระคัมภีร์กล่าว
ว่า เราถูก ‘นับว่าเป็นผู้ชอบธรรมโดยไม่คิดมูลค่า [โดยพระคุณ
ของพระเจ้า] ด้วยการที่พระเยซูคริสต์ทรงไถ่พวกเรา’ (โรม 3:24
ฉบับอมตธรรมฯ) ดังนั้น เพราะชีวิตและการตายเป็นเครื่องบูชา
ของพระองค์ มนุษย์คนบาปจึงสามารถได้รับความรอดจากการ
ถูกประณามลงโทษที่บาปของเราสมควรได้รับ และท้ายที่สุด
เปาโลบอกผู้อ่านว่าพวกเขาสามารถถูกรวมอยู่ในความรอดนี้ได้
อย่างไร นั่นคือ ‘*โดยความเชื่อในพระเยซูคริสต์*’ ซึ่งมี ‘*แก่ทุกคน
ที่เชื่อ*’ (โรม 3:22)

**เราได้รับความรอดโดยการเชื่อวางใจในพระเยซูเท่านั้น
ไม่ใช่ในใครอื่นอีก**

บาปเป็นเรื่องร้ายแรง

แต่ผลลัพธ์สุดท้ายของบาป – การถูกแยกจากพระเจ้าชั่วนิรันดร์
ในนรก – นั้นโหดร้าย

พระเจ้าสามารถปล่อยให้เราใช้ชีวิตของเราไปโดยไม่มีกำหนด
เวลาได้ เราอยากจะทำตามเงื่อนไขของเราเอง ด้วยเหตุนี้
พระองค์จึงสามารถยกโทษและปล่อยเราไปตามนั้น พวกเราบางคน
อาจคิดว่านั่นคือสิ่งที่พระองค์ได้ทำอยู่แล้ว เราคิดว่าพระองค์ไม่ได้
ใส่ใจกับคนอย่างพวกเรา เราคิดว่าพระองค์เพียงแต่สนใจคนดี หรือ
คนเคร่งศาสนา หรือคนที่ไปคริสตจักรในวันอาทิตย์เท่านั้น และ
สำหรับพวกเราหลายคน การที่พระเจ้าพระผู้สร้างทุกสิ่งในโลก
ที่ทุกคนรู้จักจะทำทุกอย่างเพื่อเรานั้นดูเป็นเรื่องเหลวไหล แต่
พระองค์ได้ทำอะไรบางอย่างสำเร็จแล้ว พระเจ้าไม่ได้ปล่อยให้เรา
ไปตามทางของตัวเอง แต่ทรงจัดเตรียมหนทางให้เราได้รับการ
ช่วยกู้จากการลงโทษบาป พระเจ้าทรงก้าวเข้าไปในพระองค์เพื่อ
จัดการกับปัญหาบาปของเรา

และนี่แหละคือจุดที่พระเยซูเข้ามา เราจำเป็นต้องเข้าใจว่าพระเยซู
ไม่ใช่แผนสำรองของพระเจ้า นี่ไม่ใช่การตื่นตระหนกของพระเจ้า
เพราะเราประหลาดใจไม่ถูกต้อง

ความหวังมีตั้งแต่ในสวนเอเดนมาแล้วว่า พระเจ้าจะทรงจัด
เตรียมพระผู้ช่วยชีวิตสำหรับเผ่าพันธุ์มนุษย์ นั่นคือสาเหตุที่ว่า
ทำไมเมื่อเราย้อนกลับไปในปฐมกาล 3:15 เราจึงได้อ่านคำ
พยากรณ์เกี่ยวกับพระเยซู ซึ่งพระเจ้าตรัสกับงูนั้นว่า ‘เขาจะทำให้
หัวของเจ้าแหลก และเจ้าจะทำให้สันเท้าของเขาคืบคลาน’ พระคัมภีร์
ตอนนี้อาจเป็นตอนที่ฟังดูแปลกประหลาด แต่โดยพื้นฐานแล้ว
สิ่งที่กำลังเกิดขึ้นคือ ซาตานและภูตผีวิญญาณชั่วของมันจะทำ

สงครามกับมนุษยชาติ แต่วันหนึ่งพระเยซูจะเสด็จมาบดขยี้
ซาตานให้แหลก และพระองค์จะทรงทำให้สงครามยุติลงเหมือน
กับที่พระองค์ทรงมีชัยชนะเหนือพลังอำนาจแห่งความชั่วร้าย
ทั้งสิ้นบนไม้กางเขน

ส่วนที่เหลือของพระคัมภีร์นั้นบอกเล่าเรื่องราวของวิธีการที่
พระเจ้าทรงเตรียมโลกผ่านทางธรรมเนียมปฏิบัติและพวกผู้เผย
พระวจนะสำหรับชัยชนะอันนำมาห้ศรัทธาเหนือซาตาน ความบาป
และความตายในชีวิต การตาย และการเป็นขึ้นจากตายของ
พระเยซูคริสต์แก่เรา ขอให้ฟังถ้อยคำเหล่านี้จากพระคัมภีร์อีกครั้ง
คราวนี้อิสยาห์บทที่ 9:6-7 เราอ่าน:

‘ด้วยมีเด็กคนหนึ่งเกิดมาเพื่อเรา มีบุตรชายคนหนึ่งประทาน
มาให้เรา และการปกครองจะอยู่บนบ่าของท่าน และเขาจะ
ขนานนามของท่านว่า “ที่ปรึกษาหัตถ์ธรรม พระเจ้าผู้ทรง
มหิทธิฤทธิ์ พระบิดาอันไร้นิรันดร์ และองค์สันติราช” การเพิ่มพูนขึ้น
ของการปกครองและสันติภาพของท่าน จะไม่มีที่สิ้นสุด บน
พระที่นั่งของดาวิด และเหนือราชอาณาจักรของพระองค์ เพื่อจะ
สถาปนาและเชิดชูมันไว้ ด้วยความยุติธรรมและความชอบธรรม
ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไปจนนิรันดร์กาล ความกระตือรือร้นของ
พระยาห์เวห์จอมทัพจะทำการนี้’

นี่เป็นเพียงหนึ่งในพระสัญญาอันมากมายของพระเจ้าที่สอนเรา
ว่า วันหนึ่งพระเยซูจะยุติความชั่วร้ายของโลกและช่วยกู้ผู้คน
ให้รอดจากบาปของพวกเขา โดยทางพระเยซูพระเจ้าจะทรง
กวาดล้างการต่อต้านทั้งหมด สถาปนาการปกครองและอาณาจักร
ของพระองค์เหนือทั่วทั้งแผ่นดินโลก

พันธสัญญาเดิมชี้ไปถึงพระเยซูมากมายเพียงใด พันธสัญญาใหม่ก็อธิบายถึงข่าวประเสริฐของชีวิต การตาย และการเป็นขึ้นจากตายของพระองค์มากเท่านั้น ด้วยเหตุนี้ มาระโกจึงเริ่มต้นบันทึกพระกิตติคุณโดยกล่าวว่า ‘*ข่าวประเสริฐเรื่องพระเยซูคริสต์ พระบุตรของพระเจ้าเริ่มต้นดังนี้*’ มาระโกรู้ว่าการเสด็จมาของพระเยซูนั้นเป็นข่าวดีสำหรับโลกที่ถูกบาปทำลายล้างไป

พระกิตติคุณอีกสามเล่มในพันธสัญญาใหม่ – มัทธิว ลูกา และ ยอห์น – ทำให้เราไม่ต้องสงสัยเลยว่าพระเยซูไม่ใช่คนธรรมดา **พระองค์ทรงเป็นมนุษย์แท้และเป็นพระเจ้าแท้** และนี่เป็นสิ่งที่สำคัญเพราะว่ามีเพียงคนที่เป็ทั้งพระเจ้าครบบริบูรณ์และมนุษย์ครบบริบูรณ์เท่านั้นที่จะมีความสามารถช่วยเราให้รอดจากบาปของเราได้

หากพระเยซูไม่ใช่พระเจ้า พระองค์ก็คงจะไม่ชอบธรรมอย่างครบบริบูรณ์ และไม่สามารถช่วยเราให้รอดได้มากไปกว่าคนตายคนหนึ่งที่ยพยายามช่วยอีกคน แต่หากพระองค์ไม่ใช่มนุษย์อย่างครบบริบูรณ์ พระองค์ก็คงไม่สามารถเป็นตัวแทนของเราต่อพระพิตร์พระเจ้า และ ‘*เห็นใจในความอ่อนแอของเรา*’ ที่แม่เคย ‘*ถูกทดลองใจเหมือนเราทุกอย่าง ถึงกระนั้นพระองค์ก็ยังปราศจากบาป*’ (ฮีบรู 4:15) พระเยซูรู้ดีว่าพระองค์เสด็จมายังโลกเพราะเหตุใด ในมาระโก 10:45 พระองค์ตรัสว่า ‘*บุตรมนุษย์ไม่ได้มาเพื่อรับการปรนนิบัติ แต่มาเพื่อจะปรนนิบัติคนอื่น และให้ชีวิตของท่านเป็นค่าไถ่คนจำนวนมาก*’ พระเยซูรู้ชัดว่าทำไมพระองค์ต้องตาย

การตายของพระองค์จะซื้อจิตวิญญาณที่หลงหายของผู้ที่
หันไปหาพระองค์ด้วยการกลับใจและเชื่อกลับคืนมา

พระองค์ทรงจ่ายราคาบาปสมควรได้รับในการตายของ
พระองค์

สาวกของพระคริสต์ในคริสต์จักรยุคแรกยังรู้เรื่องนี้เป็น
ความจริงเช่นกัน เปาโลกล่าวเช่นนี้ใน 2 โครินธ์ 5:21 (ฉบับ
อมตธรรมฯ) ว่า ‘พระเจ้าทรงกระทำพระองค์ผู้ปราศจากบาปให้
เป็นบาปเพื่อเรา เพื่อในพระองค์เราจะกลายเป็นความชอบธรรม
ของพระเจ้า’ ใน 1 เปโตร 3:18 เราได้เรียนรู้ว่า ‘พระคริสต์ทรง
ทนทุกข์ครั้งเดียวเป็นพอเพราะบาป คือพระองค์ผู้ชอบธรรม
เพื่อผู้ไม่ชอบธรรม เพื่อจะนำพวกท่านไปถึงพระเจ้า ฝ่ายกาย
พระองค์จึงสิ้นพระชนม์ แต่ฝ่ายจิตวิญญาณทรงคืนพระชนม์’
กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ เมื่อพระเยซูสิ้นพระชนม์ พระองค์ไม่ได้
ถูกลงโทษเพราะบาปของพระองค์เอง แต่พระองค์ถูกลงโทษ
เพราะพระองค์ไม่มีบาป ซึ่งแท้จริงแล้วนี่เป็นการลงโทษสำหรับ
บาปของประชากรของพระองค์

และในขณะที่พระเยซูถูกตรึงบนไม้กางเขนนั้น พระองค์ทรง
ร้องออกมาว่า ‘พระเจ้าของข้าพระองค์ พระเจ้าของข้าพระองค์
ทำไมพระองค์ทรงทอดทิ้งข้าพระองค์เสีย?’ (มัทธิว 27:46) และ
พระเจ้าพระบิดาผู้ทรงบริสุทธิ์และชอบธรรมที่พระเนตรของ
พระองค์บริสุทธิ์เกินกว่าจะทรงมองดูการชั่วนั้น มองไปที่พระบุตร
ของพระองค์ ทรงเห็นความบาปอันมากมายของประชากรของ
พระองค์ที่วางอยู่บนพระองค์ และหันไปจากพระองค์ด้วยความ

ชยะแขยงและเทพระพิโรธอันน่าสะพรึงกลัวทั้งสิ้นของพระองค์
ลงมาบนพระเยซู

แต่ไม่เคยเห็นไม้กางเขนถูกแขวนอยู่บนผนังห้องครัวของยาย
ของเขา และเขาแม่แต่เคยใส่สร้อยไม้กางเขนที่คอของตนในตอน
ที่เขายังเป็นวัยรุ่นเพื่อความโชคดี แต่เขาไม่รู้เลยว่าไม้กางเขนนั้น
เป็นมากกว่าเครื่องรางแห่งความโชคดีเสียอีก ไม้กางเขนมี
ความหมายบางอย่างสำหรับเขามากกว่าที่เขาได้จินตนาการเอาไว้
บนไม้กางเขนนั่นเมื่อประมาณ 2000 ปีที่แล้ว มีผู้บริสุทธิ์คนหนึ่ง
ถูกฆ่าเพราะบาปของตัวเอง

สำหรับบางคน นี่เป็นส่วนที่ยากที่สุดและน่ารังเกียจที่สุดของ
ข่าวประเสริฐ – แนวคิดที่ว่าพระเยซูถูกลงโทษเพราะความบาป
ของผู้อื่น บางคนเรียกเหตุการณ์นี้ว่าเป็น ‘การทารุณลูกตัวเอง
ของพระเจ้า’ แต่ถ้าเราโยนแนวคิดเรื่องการเข้ามาแทนที่ในการ
ลงโทษทิ้งไป เราก็จะจบลงด้วยคำถามมากมายที่ยังไม่มีคำตอบ
เช่น ทำไมต้องมีการถวายเป็นเครื่องบูชา? การหลั่งโลหิตบรรลु
เป้าหมายอะไร? พระเจ้าจะเมตตาคนบาปโดยไม่ต้องทำลาย
ความยุติธรรมได้อย่างไร? พระเจ้าให้ภัยบาปแต่จะไม่ละเว้น
การลงโทษคนที่ทำผิด (อพยพ 34:7) หมายความว่าอย่างไร?
พระเจ้าผู้บริสุทธิ์และชอบธรรมจะนับหรือประกาศว่าคนอธรรม
เป็นคนชอบธรรมได้อย่างไร (โรม 4:5)?

คำตอบสำหรับคำถามเหล่านี้พบได้ที่ไม้กางเขนของพระเยซูและ
ในการเป็นผู้ตายแทนประชากรของพระองค์ ในการตายของ
พระเยซูนั้น พระพิโรธและความยุติธรรมของพระเจ้าได้รับความ

พึงพอใจ และทำให้พระเมตตาของพระองค์สามารถถูกทดลองมาได้
นี่เป็นข้อความที่หนักหน่วง มันหนักหน่วงจริงๆ แต่ความแรง
และความเข้าใจยากนี้ไม่ได้ทำให้มันเป็นเรื่องเท็จ

**นี่คือข่าวดีด้วยกันทั้งสิ้น เพราะว่าพระเยซูไม่ได้ตายอีกต่อไป
พระองค์ทรงเป็นขึ้นจากอุโมงค์ฝังศพ**

ตอนนี้หากพระคริสต์ยังคงตายอยู่ ทุกสิ่งทุกอย่างที่พระองค์
ได้กล่าวอ้างไว้ก็คงจะไร้ความหมาย มนุษยชาติก็คงจะยังไม่มี
ความหวังที่จะได้รับการช่วยให้รอดจากบาปของพวกเขา แต่เรา
รู้ว่าในวันที่สามนั้นพระเยซูทรงเป็นขึ้นจากตาย เปาโลปีติยินดี
อย่างยิ่งในความจริงนี้ โรม 8:33-35 (ฉบับอมตธรรมฯ) ขอให้อ่าน:
'ใครจะฟ้องร้องบรรดาผู้ที่พระเจ้าทรงเลือกไว้? ก็พระเจ้าเอง
ทรงนับว่าเราเป็นผู้ชอบธรรม ใครจะกล่าวโทษได้อีก? พระเยซู
คริสต์ผู้ทรงสิ้นพระชนม์และยิ่งกว่านั้นพระเจ้าทรงให้พระองค์
เป็นขึ้นจากตายแล้ว บัดนี้พระองค์ประทับอยู่เบื้องขวาพระหัตถ์
ของพระเจ้าและทรงกำลังอธิษฐานวิงวอนแทนเราด้วย ใครเล่า
จะพรากเราจากความรักของพระคริสต์ได้? ความทุกข์ร้อน
ความยากลำบาก การข่มเหง การกีดกันอาหาร การเปลือยกาย
ภัยอันตราย หรือคมดาบอย่างนั้นหรือ?'

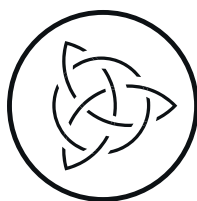
และตอนนี้พระเยซูทรงนั่งอยู่ในพระสิริ ณ เบื้องขวาพระหัตถ์ของ
พระบิดาในฟ้าสวรรค์ ปกครองในฐานะกษัตริย์ของจักรวาล และ
พระองค์กำลังอธิษฐานวิงวอนเพื่อประชากรของพระองค์ แม้แต่
ในเวลานี้ขณะที่เรารอคอยการเสด็จกลับมาของพระองค์ด้วย
พระสิริ

สรุป

ตอนนี้เตารู้ว่าเขาเป็นคนบาปและมีความผิดต่อพระพักตร์พระเจ้า แต่พระเจ้าได้ส่งพระเยซูพระบุตรของพระองค์ลงมาดำเนินชีวิตที่ปราศจากบาปอย่างครบบริบูรณ์และเพื่อตายแทนที่คนบาปที่ต้องตายบนไม้กางเขนแล้ว พระองค์ถูกประณามลงโทษและตัดสินว่ามีความผิดเช่นเดียวกับที่เตาควรถูกประณามและถูกลงโทษ พระเยซูได้ตายในฐานะตัวแทนของเตาแล้ว แต่เพราะพระเยซูทรงเป็นพระเจ้า พระองค์ทรงมีชัยชนะเหนือความตายและเป็นขึ้นจากอุโมงค์ฝังศพ พระองค์มีชีวิตอยู่ในวันนี้ พระเยซูเป็นส่วนหนึ่งของประวัติศาสตร์โบราณมาากันแล้ว แต่เตาเพิ่งจะเห็นได้ทันทีว่าพระเยซูทรงเป็นบุคคลที่เกี่ยวข้องกับเขาก็ในตอนนี้

ประเด็นสำคัญ คืออะไร?

เราจะต้องกลับใจ
จากบาปของเรา และ
เชื่อข่าวประเสริฐ
ของพระเยซู
เพื่อจะได้รับ
ความรอด

8. ถ้าทั้งหมดนี้ เป็นความจริง แล้วยังไงต่อล่ะ?

ข้าวประเสริฐเกี่ยวกับพระเยซูต้องการการตอบสนองจากเรา
ในมาระโก 1:15 พระเยซูตรัสว่า

‘เวลากำหนดมาถึงแล้วและแผ่นดินของพระเจ้าก็มาใกล้แล้ว
จงกลับใจใหม่ และเชื่อข้าวประเสริฐ’

ดังนั้น พระเจ้าต้องการให้เราทำสองสิ่งนี้ในการตอบสนองต่อ
ข้าวประเสริฐของพระเยซู พระองค์ต้องการให้เรา

1. กลับใจ

และ

2. เชื่อ

พูดสั้น ๆ ก็คือ คริสเตียนเป็นเพียงคนหนึ่ง

ที่เชื่อข้าวประเสริฐเกี่ยวกับพระเยซู

และ

กลับใจจากบาปของเขา

แต่แท้จริงแล้วมันมีความหมายอย่างไรนะหรือ?

ความเชื่อ

ความเชื่อเป็นคำที่ใช้ผิดกันเป็นอย่างมากในวัฒนธรรมของเรา ผู้คนส่วนมากไม่รู้ว่ามีนัยหมายถึงอะไรอย่างแท้จริง ดังนั้น หากเราจะถามเต้าเกี่ยวกับความเชื่อ เขาคงจะโยนโยงไปถึงการเชื่อในเรื่องที่ไร้สาระ ตัวอย่างเช่น เขาจะเชื่อมโยงความเชื่อกับเด็กๆ ที่เชื่อในซานตาคลอสและกระต่ายอีสเตอร์ เขาจะบอกว่ำนักเวทมนตร์ทั้งหลายมีความเชื่อเมื่อพวกเขาเชื่อในพลังหินและคริสตัลที่ใช้รักษา เขาจะบอกว่าพวกคนบ้ามีความเชื่อเมื่อพวกเขาเชื่อในพวกเทพธิดา และเขาก็จะเทียบความเชื่อของคริสเตียนกับสิ่งเหล่านี้เมื่อเรากล่าวถึงความเชื่อในพระเยซูคริสต์ สำหรับเต้าแล้วความเชื่อเป็นเพียงความรู้สึกของคนคนหนึ่งที่มีต่อบางสิ่งบางอย่าง ไม่ว่าสิ่งนั้นจะเป็นจริงหรือไม่ก็ตาม ความเชื่อคือ ‘ยังไ้ก็ได้แล้วแต่คุณ’

อย่างไรก็ตาม แนวคิดของความเชื่อแบบนั้นไม่เคยถูกพบอยู่ในพระคัมภีร์ไบเบิลเลย หากพูดตามหลักพระคัมภีร์แล้ว ความเชื่อไม่ใช่การเชื่อในบางสิ่งบางอย่างที่คุณไม่สามารถพิสูจน์ได้ ความเชื่อตามหลักพระคัมภีร์นั้นขึ้นอยู่กับ

ความน่าเชื่อถือ

ความมั่นคงแข็งแรง

ความจริง

ทั้งหมดที่มีจุดศูนย์กลางอยู่ที่

ชาวประเสริฐแห่งการเป็นขึ้นจากตายขององค์ พระผู้เป็นเจ้าพระเยซูคริสต์

ดังที่เราได้เห็นมาแล้ว ความจำเป็นต้องการสูงสุดของเราในฐานะมนุษย์คือ การถูกพบว่าชอบธรรมในสายตาของพระเจ้า (การถูกประกาศว่าไม่มีความผิด) พระคัมภีร์ใช้คำศัพท์คำว่า **‘ถูกนับว่าเป็นผู้ชอบธรรม’** – **เมื่อพระเจ้าประกาศว่าเราชอบธรรมในสายตาของพระองค์และไม่มี ความผิด** ด้วยเหตุนี้ เมื่อเราเชื่อในพระเยซูเรากำลังพึ่งพาพระเยซูเพียงผู้เดียวเพื่อจะได้รับคำตัดสินว่าเราเป็นคนชอบธรรมจากพระเจ้าผู้พิพากษา แทนที่จะเป็นการตัดสินว่าเรามีความผิด เราไม่สามารถเป็นคนชอบธรรมได้ด้วยกำลังของเราจากสิ่งที่เราได้ทำหรือไม่ได้ทำ ถ้าพระเจ้าจะนับว่าเราเป็นคนชอบธรรม มันจะไม่อยู่บนฐานในการประพฤติดีของเรา – มันจะต้องอยู่บนฐานความชอบธรรมของผู้อื่นแทน

นั่นคือที่มาของความเชื่อในพระเยซู

**ในชีวิตที่สมบูรณ์แบบและการตายบนไม้กางเขนของพระองค์
พระเยซูทรงเป็นผู้ที่เข้ามาแทนและยืนอยู่ในที่ของเรา**

**พระองค์ยืนต่อหน้าพระเจ้า ความชอบธรรมสมบูรณ์ของ
พระองค์กลายมาเป็นของเรา และด้วยเหตุนี้ พระเจ้าจึง
ประกาศว่าเราเป็นคนชอบธรรม**

ฉะนั้น เมื่อเราวางใจในพระเยซูเพื่อช่วยเราให้รอด เราก็ได้เป็น
หนึ่งเดียวกันกับพระองค์ และการแลกเปลี่ยนครั้งใหญ่ก็เกิดขึ้น

การกบฏ ความบาป และความชั่วทั้งหมดของเราถูกใส่หรือถูกวางไว้ในบัญชีของพระเยซู และพระองค์ตายก็เพราะสิ่งเหล่านี้

ในขณะเดียวกัน ชีวิตที่สมบูรณ์แบบของพระเยซูก็ถูกใส่ไว้ในบัญชีของเรา และเราถูกประกาศว่าเป็นผู้ชอบธรรมโดยพระเจ้า ดังนั้น แทนที่พระเจ้าจะเห็นบาปของเรา พระองค์ทรงมองมาที่เราและเห็นความชอบธรรมอันสมบูรณ์ของพระบุตรของพระองค์

พระคัมภีร์กล่าวอย่างชัดเจนว่า เราต้องพึ่งพาพระเยซูเท่านั้น เพื่อเราจะได้รับความรอด ไม่มีหนทางอื่นอีกแล้ว ไม่มีพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดอื่นอีก และไม่มีสิ่งใดเลยในโลกใบนี้ที่เราจะสามารถพึ่งพาเพื่อเราจะรอดได้

เต๋า

ถ้าอย่างนั้น ขอให้ผมเข้าใจสิ่งนี้ให้ถูกต้องเสียก่อน คุณกำลังบอกว่าการที่เราจะมีสันติสุขกับพระเจ้าได้นั้น เราเพียงแค่ว่าต้องมีความเชื่อในพระเยซูแค่นั้นหรือ? แค่นั้นจริงหรือ? มันต้องมีอะไรมากกว่านั้นแน่? แล้วการไปคริสตจักรและการเป็นคนดีล่ะ จะว่ายังไง? มันต้องนับรวมเข้าด้วยสิ?

ถาม: คุณคิดอย่างไร? เต๋าพูดถูกหรือผิดตรงไหนจากสิ่งที่เราได้เรียนรู้กันมาแล้ว?

ปัญหาที่เต๋ามีก็คือ โดยการเชื่อว่าเขาสามารถดีพอที่จะทำให้พระเจ้าพอพระทัยได้นั้น เขากำลังทำผิดพลาดอย่างใหญ่หลวง

มันเป็นความผิดพลาดที่คนจำนวนมากทำและมันเป็นกับดักที่ศาสนาส่วนใหญ่ติดอยู่ในนั้น

เราไม่สามารถรอดได้ด้วยความดีใดก็ตามที่เราได้ทำ

แท้ที่จริง มันไม่สำคัญเลยว่าเราเป็นคนดีแค่ไหน หรือเราได้ทำดีมาากสักเท่าใด เราไม่สามารถเป็นที่โปรดปรานของพระเจ้าได้ด้วยวิธีทางนั้น

เราไม่สามารถทำดีมากพอที่จะทำให้พระเจ้ามีความสุขกับเราได้

พระคัมภีร์สอนเราว่าความรอดของเรานั้นเป็นของประทานแห่งพระคุณ เพราะเหตุนี้เราจึงไม่มีส่วนใดๆ ในความรอดนี้เลย การวางใจในพระเยซูมีความหมายอย่างนั้น เราแค่ต้องวางใจในพระเยซู แค่นั้นเลย จบเรื่อง ไม่มีอะไรน้อยหรือมากไปกว่านี้ ความเชื่อหยุดพักอยู่ในพระเยซูและในพระเยซูเท่านั้น

แล้วการกลับใจล่ะคืออะไร?

การกลับใจ

การกลับใจคือการหันกลับจากบาปและสิ่งผิดที่ทำอยู่ เกลียดสิ่งเหล่านั้น และเลือกที่จะทิ้งสิ่งเหล่านั้นไว้ข้างหลังด้วยพลังกำลังจากพระเจ้า การกลับใจไม่ใช่ทางเลือกเพิ่มเติมประเภทหนึ่งในชีวิตคริสเตียน การกลับใจมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อชีวิตคริสเตียน การกลับใจแสดงให้เห็นถึงคนที่ได้รับความรอดจากพระเจ้าและคนที่ยังไม่ได้รับความรอด ดังนั้น เราจำเป็นต้องมีความเชื่อในพระเยซูว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของ

เรา และติดตามพระองค์ว่าเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา – เราไม่สามารถเป็นผู้ติดตามพระคริสต์ว่าเป็นอย่างหนึ่งและทั้งอีกอย่างหนึ่งได้

การกลับใจเป็นการปฏิเสธความบาปในชีวิตของเรา การกลับใจเป็นการหันกลับจากบาปในชีวิตของเราที่จะห่วงเหนี่ยวเราจากพระเจ้าให้เร็วที่สุด และไกลที่สุดเท่าที่จะทำได้ การกลับใจคือการหันกลับจากบาปของเราและหันไปหาพระคริสต์ครั้งแล้วครั้งเล่าทุกๆ ครั้งที่เราพบว่าตัวเองมีบาป

การกลับใจไม่ได้หมายความว่าคริสเตียนไม่เคยทำบาปเลย

เราไม่เคยหยุดทำบาปอย่างสมบูรณ์ในชีวิตนี้ แต่เราจะต่อสู้กับบาปอยู่เสมอ คริสเตียนไม่ใช่คนสมบูรณ์แบบในอีกฟากหนึ่งนี้ของสวรรค์ และคริสเตียนทุกคนจะต่อสู้ดิ้นรนกับบาปไปตลอดชีวิต กฎแฉสำคัญในที่นี้คือคำว่า

ต่อสู้ดิ้นรน

บาปที่ครั้งหนึ่งเราเคยชอบทำนั้นไม่ได้ดึงดูดใจของเราอีกต่อไป เราพบว่าเราไม่มีสันติสุขในใจ ซึ่งครั้งหนึ่งเราไม่ได้ใส่ใจอะไรมันเลยด้วยซ้ำ

เต้า

คุณหมายความว่าอย่างไร? นั่นหมายความว่าผมจะต้องหยุดไปผับกับเพื่อนๆ ใช่ไหม? ผมจะต้องหยุดดื่มเหล้าและหยุดทำอะไรทำนองนั้นใช่ไหม?

ถาม: คุณคิดอย่างไร? นี่หมายความว่าเต้าควรจะหยุดทำสิ่งเหล่านี้ใช่หรือไม่?

เราจะต้องเข้าใจอย่างชัดเจนก่อนว่า การกลับใจไม่ได้หมายความว่าเราหยุดทำในสิ่งที่เราชอบ

การกลับใจหมายความว่าเราหยุดทำในสิ่งที่ เป็นบาปและสิ่งที่ทำให้พระเจ้าโกรธ การดื่มเบียร์กับเพื่อนไม่ใช่บาป แต่การดื่มกับเพื่อนจนเมาต่างหากที่เป็นบาป ในบางกรณี คนที่ติดเหล้าสุราจะต้องไม่ดื่มอีกเลยเพื่อหลีกเลี่ยงการทดลองใจ

เมื่อเรามาเชื่อในพระเยซูและกลับใจจากบาปของเรา โดยพื้นฐานแล้วเราก็กำลังประกาศสงครามกับตัวตนเก่าของเรา แทนที่จะรักบาปและโอดวบบานนั้น เรากลับเริ่มที่จะเกลียดบาปและพยายามสู้ทนต่อต้านกับความบาป

เต้า

แต่คุณจะรู้ได้อย่างไรเมื่อมีคนกลับใจจริงๆ หรือพวกเขาแค่โอดวอดเกี่ยวกับเรื่องนี้เท่านั้น?

เมื่อมีคนกลับใจจากบาปของตนและมีความเชื่อในพระเยซูอย่างแท้จริงนั้น พระคัมภีร์กล่าวว่าเขาคนนั้นได้รับชีวิตฝ่ายวิญญาณใหม่แล้ว เมื่อมีการกลับใจเชื่ออย่างแท้จริง **ชีวิตของเขาจะเปลี่ยนไป** – อาจจะไม่ทันทีหรือรวดเร็ว และอาจจะไม่คงที่ด้วยซ้ำ แต่ชีวิตของเขาจะเปลี่ยนไป เขาจะเกิดผล (ตามที่พระคัมภีร์เรียกไว้) พระคัมภีร์กล่าวว่าคริสเตียนจะต้องเป็นเครื่องหมาย

ของความรัก ความเห็นอกเห็นใจ และความดีงามในแบบเดียวกับที่พระเยซูได้แสดงเอาไว้ ฉะนั้น เมื่อคนหนึ่งคนใดได้รับชีวิตฝ่ายวิญญาณใหม่แล้ว เขาก็จะเริ่มทำสิ่งต่าง ๆ ที่พระเยซูคริสต์ทรงทำ ดำเนินชีวิตเหมือนพระเยซูและเกิดผลดี การเกิดผลดีนี้ไม่ได้ช่วยเราให้รอด เราไม่ได้พึ่งพาการเกิดผลดีนี้เพื่อจะได้รับความรอด การเกิดผลของเราเป็นเช่นนั้น – ผลของต้นไม้ที่ถูกทำให้ดีแล้วโดยพระคุณของพระเจ้าในพระเยซู ดังนั้น ในวันสุดท้ายเมื่อเราต้องเผชิญหน้ากับพระผู้สร้าง เราจะไม่สามารถตั้งบันทึกการเข้าร่วมคริสตจักรของเราออกมาเพื่อทำให้พระองค์ประทับใจได้ เราจะไม่สามารถพูดได้เลยว่าเราเป็นพ่อ แม่ หรือลูกที่ดีขนาดไหน เราจะไม่สามารถชี้ให้เห็นถึงความบริสุทธิ์ของตัวเอง หรือจะชี้ถึงข้อเท็จจริงที่ว่า อย่างน้อยเราก็ไม่ได้เป็นคนเลวเหมือนเพื่อนบ้านของเรา คำแก้ต่างเดียวและคำวิงวอนเดียวที่สามารถทำได้คือ พระเยซูคริสต์และความชอบธรรมของพระองค์

เต๋า

ถ้าอย่างนั้น ผมพร้อมที่จะเชื่อวางใจในพระเยซูและกลับใจจากบาปของผมแล้ว ผมจะต้องทำยัง? ผมจำเป็นต้องพูดหรือทำอะไรไหม?

นับราคาที่ต้องจ่าย

เต๋าจำเป็นต้องเข้าใจว่า การวางใจในพระเยซูและการกลับใจนั้นพูดง่ายมากกว่าทำ การมาเป็นคริสเตียนอาจเป็นการลงทุน

ที่มีค่าใช้จ่ายสูง ผู้คนมากมายในโลกกำลังลงนามในใบมรณบัตร เมื่อพวกเขาประกาศความเชื่อในพระเยซู ผู้เชื่อยุคแรก ๆ หลายคนในพระคัมภีร์ต้องทนทุกข์ทรมานอย่างมากสำหรับความเชื่อใหม่ของพวกเขา

ดังนั้น ก่อนที่เราจะให้คำมั่นสัญญาใดๆ กับพระเยซู เขาจะต้องนับราคาที่ต้องจ่ายเสียก่อน เขาเต็มใจที่จะเดินออกจากครอบครัวและเพื่อนฝูงที่อาจชักนำเขาให้ทำบาปหรือไม่? เขาเต็มใจที่จะลบชื่อผู้จำหน่ายยาเสพติดออกจากโทรศัพท์มือถือของเขาหรือไม่? เขาเต็มใจที่จะลบสื่อออนไลน์ของเขาออกหรือไม่ หากนั่นเป็นวิธีที่เขานัดหมายกับหญิงจำนวนมาก? เขาเต็มใจที่จะทำสิ่งเหล่านี้ตลอดไปเมื่อการเดินทางเกิดความยากลำบากหรือไม่?

การดำเนินชีวิตคริสเตียนไม่ใช่เรื่องง่าย

เมื่อเราให้คำมั่นสัญญากับพระเจ้า เราไม่ควรที่จะเพิกเฉย

หากเราอยากกลับใจและเชื่อ มันอาจไม่ใช่ชีวิตที่ง่ายนัก แต่มันจะเป็นชีวิตที่ดีที่สุด

เต๋า

ผมเข้าใจ ผมยังอยากที่จะกลับใจและเชื่อ ผมจะต้องทำยังไง?

ทำได้ง่าย ๆ ดังต่อไปนี้

หยุดชีวิตที่คุณกำลังเป็นอยู่ในตอนนี้ และมุ่งมั่นที่จะหันหลังให้กับมันและหันไปหาพระเยซู ตรงไปตรงมาก็คือ จงหันหลังให้กับบาปของคุณและยอมรับสารภาพความต้องการพระเยซูของคุณ

ร้องเรียกพระเจ้าให้ช่วยคุณให้รอด และขอพระองค์ให้ช่วยคุณ
ดำเนินชีวิตใหม่นี้โดยมีพระองค์เป็นศูนย์กลาง

จงมีความเชื่อในพระเยซูเท่านั้น

จงมีความเชื่อในพระองค์และการทำงานที่พระองค์ทำสำเร็จแล้วบน
ไม้กางเขน เชื่อว่าไม่มีอะไรที่คุณสามารถพูดหรือทำเพื่อจะเป็น
ที่พอพระทัยพระเจ้าได้

จงพักสงบอยู่ในพระคริสต์และการทำงานของพระองค์บนไม้กางเขน

**ค้นหาคริสตจักรดีๆ ที่จะรัก ยอมรับ และช่วยคุณให้เรียนรู้เกี่ยวกับ
พระเจ้าจากพระคัมภีร์มากขึ้น**

คริสตจักรมีความสำคัญมากในชีวิตของคริสเตียน ในคริสตจักร
นี้เองที่เราจะได้พบกับคริสเตียนคนอื่นๆ ที่จะช่วยเราให้ดำเนิน
ชีวิตใหม่ของเรา

ค้นหาคริสตจักรที่ปฏิบัติตามหลักคำสอนของพระคัมภีร์

**ค้นหาคริสตจักรที่สอนว่า เราได้รับความรอดโดยทางความเชื่อ
ในพระคริสต์เท่านั้น**

ค้นหาคริสตจักรที่ช่วยให้คุณศึกษาประจำป้อย่างสม่ำเสมอ

**สุดท้ายนี้ จงแบ่งปันข่าวประเสริฐเกี่ยวกับสิ่งที่พระเยซูได้กระทำ
ให้คุณ**

บอกครอบครัวของคุณ

บอกเพื่อนๆ ของคุณ

เพราะถ้าคุณไม่ทำ แล้วใครจะทำ?

สรุป

ทั้งหมดนี้ดูเหมือนง่ายมาก แต่กระนั้นมันก็ยากเกินไปสำหรับเต๋านี้เป็นครั้งแรกในชีวิตที่เขาเชื่อว่าพระคัมภีร์ไบเบิลเป็นความจริง และพระเจ้ามีอยู่จริง เขาเป็นคนบาปและมีความผิดต่อพระพักตร์พระเจ้าผู้บริสุทธิ์ และเป็นครั้งแรกที่เขาเชื่อว่าพระเยซูคือพระบุตรของพระเจ้า พระองค์ทรงปราศจากบาปทั้งสิ้น ผู้ทรงเสด็จลงมาในโลกเพื่อถูกประหารสำหรับการอภัยบาป เต๋ารู้สึกทึ่งในความรักของพระเจ้า เขารู้สึกท่วมท้นไปด้วยความศોકเศร้าเกี่ยวกับบาปของตัวเอง รวากับว่าดวงตาของเขาถูกเปิดออกและเขาเริ่มมองเห็นเป็นครั้งแรก หลังจากได้ยินข่าวประเสริฐเกี่ยวกับพระเยซู เต๋าดัดสินใจอธิษฐานกับพระเจ้าเพื่อขอให้พระองค์ทรงยกโทษความบาปของเขา และประกาศต่อพระเจ้าว่าเขาได้กลับใจและเชื่อในพระเยซูแล้ว

เต๋

เขาไม่รู้เลยว่าการต่อสู้ของเขาเพิ่งเริ่มต้นเท่านั้น สงครามฝ่ายวิญญาณกำลังจะเกิดขึ้น...

IX 9Marks

เสริมสร้างคริสตจักรให้เข้มแข็ง

คริสตจักรของคุณเข้มแข็งหรือไม่?

พันธกิจในนัมมาร์คเกิดขึ้นเพื่อเสริมสร้างผู้นำคริสตจักรด้วยวิสัยทัศน์ที่ถูกต้องตามพระคัมภีร์และทรัพยากรความรู้ที่ใช้ได้ในทางปฏิบัติ เพื่อสำแดงพระเกียรติสิริของพระเจ้าต่อบรรดาประชาชาติผ่านทางคริสตจักรที่เข้มแข็ง

เพื่อที่จะบรรลุเป้าหมายนี้ เราจึงต้องการช่วยให้คริสตจักรเติบโตขึ้นในสัญลักษณ์ 9 ประการของคริสตจักรที่เข้มแข็งซึ่งมักจะถูกมองข้ามอันได้แก่

1. การเทศนาแบบบรรณาธิบาย
2. หลักคำสอนแห่งข่าวประเสริฐ
3. ความเข้าใจที่ถูกต้องตามพระคัมภีร์เรื่องการกลับใจเชื่อและการประกาศข่าวประเสริฐ
4. การเป็นสมาชิกคริสตจักรที่ถูกต้องตามพระคัมภีร์
5. การลงวินัยคริสตจักรที่ถูกต้องตามพระคัมภีร์
6. ภาระใจในเรื่องการสร้างสาวกและการเติบโตที่ถูกต้องตามพระคัมภีร์
7. การเป็นผู้นำคริสตจักรที่ถูกต้องตามพระคัมภีร์
8. ความเข้าใจเรื่องการอธิษฐานที่ถูกต้องตามพระคัมภีร์
9. ความเข้าใจและแนวทางปฏิบัติสำหรับงานมิชชั่นที่ถูกต้องตามพระคัมภีร์

พันธกิจในนัมมาร์คเขียนบทความ หนังสือ บทวิเคราะห์หนังสือ และวารสารออนไลน์ เราจัดการประชุม บันทึกการสัมภาษณ์ และผลิตทรัพยากรความรู้ในรูปแบบอื่นๆ เพื่อเตรียมคริสตจักรให้พร้อมสำหรับการสำแดงพระเกียรติสิริของพระเจ้า

เชิญเข้ามาเยี่ยมชมเว็บไซต์ของเราเพื่อค้นหาเนื้อหาสาระต่างๆ ที่มีมากกว่า 40 ภาษาทั่วโลก และลงทะเบียนเพื่อรับวารสารออนไลน์ของเราฟรี ตรวจสอบรายการเว็บไซต์ที่เป็นภาษาอื่นทั้งหมดของเราได้ที่:

เกรชบวรณसार

พันธกิจ

เกรชบวรณसारเป็นโครงการภายใต้มูลนิธิมหิกจพระคุณของแบปติสตร์ในประเทศไทย จัดตั้งขึ้นเพื่ออบรมคริสตจักรไทยเกี่ยวกับวรรณกรรมพระคัมภีร์เชิงปฏิรูปเพื่อถวายพระเกียรติสิริแด่พระเจ้า เราปรารถนาที่จะเป็นผู้นำในการสร้างสรรค์หนังสือวรรณกรรมและแหล่งข้อมูลของหนังสือต่างๆ เพื่อถวายพระเกียรติแด่พระคริสต์และส่งเสริมหลักการของพระคัมภีร์

วิสัยทัศน์

เราปรารถนาชูใจคริสเตียนไทยรายบุคคลเพื่อเติบโตขึ้นในความเชื่อและรู้สึกมีความมั่นใจในการเสวนากับคนอื่นๆ ในเรื่องพระเยซูคริสต์ เราปรารถนาที่จะหนุนใจคนทั่วไปที่กำลังศึกษาหรืออยากศึกษาคริสตศาสนาเป็นครั้งแรกให้สามารถเจาะลึกลงไปข้างในได้ และเราอยากช่วยเหลือผู้คนภายนอกคริสตจักรที่กำลังตั้งคำถามเกี่ยวกับความเชื่อของพวกเขาและเห็นความเชื่อมโยงเกี่ยวกับคริสตศาสนา

เรามุ่งมั่นที่จะแบ่งปันแนวความคิดแบบคริสเตียนที่เป็นนวัตกรรมใหม่เพื่อให้ผู้คนจากทุกภูมิหลังสามารถมีความเข้าใจเกี่ยวกับความเชื่อของคริสเตียนได้

ติดต่อ สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม ได้ที่:

www.GraceBannasan.com

 facebook.com/gracebannasan

 [@gracebannasan](https://line.me/@gracebannasan)

 instagram/gracebannasan

**CHURCH
IN HARD
PLACES**

ในชุมชนที่ยากจนที่สุดในโลก ชีวิตเป็นเรื่องยากลำบากอย่างยิ่ง อายุขัยเฉลี่ยต่ำ อาชญากรรมสูง การเสพติดยาเสพติดและแอลกอฮอล์เป็นปัญหาที่แพร่หลาย และมีปัญหาด้านสุขภาพจิต การทารุณกรรม และการถูกทอดทิ้งอย่างกว้างขวาง หลายคริสตจักรในชุมชนที่ยากจนขาดการเข้าถึงการฝึกอบรมที่มีค่าใช้จ่ายน้อยและเข้าถึงได้ง่าย ผู้นำคริสตจักรมักรู้สึกว่าเขา/เธอไม่มีความพร้อมและขาดทรัพยากร แต่ก็มีสิ่งพิเศษบางอย่างในสถานที่เหล่านี้ คือมีความเป็นชุมชนและความรักที่ดีที่ลึกซึ้ง และหลายคนภูมิใจที่เรียกพื้นที่เหล่านี้ว่าบ้าน พันธกิจ “คริสตจักรในสถานที่ยากลำบาก” กำลังทำงานเพื่อจะเห็นการปลูกและฟื้นฟูคริสตจักรในชุมชนที่ยากจนที่สุดในโลก

พันธกิจคริสตจักรในสถานที่ยากลำบาก ช่วยเสริมสร้างศักยภาพให้กับผู้นำงานพันธกิจอภิบาลศิษย์ในสถานการณ์ที่ท้าทายโดยการจัดหา:

การช่วยเหลือ

เรามุ่งหวังที่จะมีอิทธิพลต่อพันธกิจที่มีชาวประเสริฐเป็นศูนย์กลาง เพื่อฝึกอบรมและสนับสนุนผู้นำคริสตจักรให้เข้มแข็งในชุมชนที่ยากจนหรือห่างไกลทั่วโลก

การฝึกอบรม

เราฝึกอบรมผู้นำคริสตจักรที่ทำงานในสถานที่ที่ยากลำบาก โดยจัดหาโครงการฝึกงาน CiHP และจัดเวิร์กช็อปและกิจกรรมการฝึกอบรมอื่นๆ

แหล่งข้อมูล

เราผลิตทรัพยากรที่ออกแบบมาเพื่อเสริมสร้าง และเน้นความต้องการเฉพาะของคริสตจักรในสถานที่ที่ยากลำบาก

การสนับสนุน

เราจัดหาการให้คำปรึกษา การฝึกสอน และการดูแลอย่างต่อเนื่องแก่ผู้ที่มีส่วนร่วมในการสร้างคริสตจักรที่เข้มแข็งในสถานที่ที่ยากลำบาก

หากว่าคริสต์ศาสนาเป็นอะไรที่แปลกใหม่สำหรับคุณ คุณเคยได้ยินมาบ้างแล้ว แต่คุณ
ไม่แน่ใจว่าจะต้องทำอะไรต่อไป และคุณยังมีคำถามสำคัญอีกมากมาย หนังสือชุด *ก้าวแรก*
พร้อมให้ความช่วยเหลือคุณ

ให้เรามาเริ่มต้นด้วยคำถามที่สำคัญที่สุด: พระเจ้ามีอยู่จริงไหม? เราจะรู้ได้อย่างไร
ว่าพระองค์ดำรงอยู่จริง? ถ้าพระองค์มีอยู่จริง พระองค์มีลักษณะอย่างไร? การดำรงอยู่
ของพระองค์เกี่ยวข้องกับอะไรกับเรา? หนังสือเล็กๆ เล่มนี้จะช่วยให้คุณคิดทบทวนคำถาม
เหล่านี้และคำถามสำคัญอื่นๆ อีกมากมาย

*ชีวิตมุ่งมั่นที่จะติดตามพระเยซูนั้นไม่ใช่เรื่องง่าย ดังนั้น เราจึงต้องการ
ความช่วยเหลือทั้งหมดที่เราสามารถทำได้! ผมรู้สึกขอบคุณสำหรับแหล่ง
ข้อมูลเช่นนี้ ในหนังสือ พระเจ้า: พระองค์มีอยู่จริงไหม? เมฆ แม็คคอนเนลล์
จัดการกับคำถามที่ยากแต่สำคัญเกี่ยวกับศาสนศาสตร์ของคริสเตียน
ด้วยวิธีที่เข้าถึงได้ ใช้งานได้จริง และเป็นส่วนตัว*

จาเร็ด วิลสัน, ผู้ช่วยศาสตราจารย์พันธกิจการอภิบาล,
วิทยาลัยสเปอร์เจียน, ผู้เขียนหนังสือหลายเล่ม

หนังสือ พระเจ้า: พระองค์มีอยู่จริงไหม? เป็นการอธิบายชัดเจนเกี่ยวกับ
สิ่งที่พระเจ้ากล่าวถึงพระองค์โดยไม่ได้ขัดกับใคร นี่เป็นโอกาสดีที่จะคิดถึง
คำถามที่สำคัญที่สุดของมนุษย์ทุกคนว่า พระเจ้ามีอยู่จริงหรือ? พระองค์
มีลักษณะอย่างไร? และพระเจ้าเกี่ยวข้องกับอะไรกับฉัน?

ทิม เซลเตอร์, ศิษยาภิบาลคริสตจักรเกรซ,
เมืองโบรอนบริท, รัฐยอร์กเชียร์

หนังสือเล่มเล็กๆ สำหรับผู้ที่มีคำถามสำคัญในชีวิต...โดยเฉพาะคนที่ไม่รู้
เกี่ยวกับพระเยซู!

ไโด แองคีย์, Cheeky git และ gospel ninja!
(และเป็นศิษยาภิบาลคริสตจักรฮิลซิดี, พอนต์นิววินนิต)

เมฆ แม็คคอนเนลล์ เป็นศิษยาภิบาลของคริสตจักรนิตดรีคอมมินิตี ไกลเอดินเบอระ
ท่านยังเป็นผู้อำนวยการของ 20schemes ซึ่งอุทิศตนเพื่อฟื้นฟูและปลุกคริสตจักร
ชาวประเสริฐในชุมชนที่ยากจนที่สุดในประเทศสกอตแลนด์ ก่อนหน้านี้นท่านเป็น
มิชชันนารีกับเด็กข้างถนนในประเทศบราซิล ท่านแต่งงานแล้วและมีลูกสองคน

